

Giới thiệu Nữ Hoàng Vampire

Bạn đang đọc truyện Nữ Hoàng Vampire của tác giả Puki_wind95 trên website đọc truyện online. Trời mùa hè, quả thật là rất nóng. Dù ở trong ngôi biệt thu đồ sộ nguy nga nhưng nó vẫn thấy bí bách, cô đơn lắm. Ba má nó thì đi suốt ngày chả thấy mặt mũi đâu, lâu lắm gặp thì đã khô khô tu bao giờ. Nhiều lúc nó thấy lạ lắm cơ. Này nhé: sáng mai nắng sớm đẹp thế này mà chả bao giờ thấy bố mẹ cũng như Hai nó ló mặt ra ngoài. Hối thì nói sợ bị đen da, Phòng thì lúc nào cũng kín mít như sợ trộm dòm vào. Ô tồ, ù thì xin đẩy nhưng cái nào cái nấy kính đen thui như xe tông thông sợ bị ám sát í. Haizz....Nhiều lúc cũng chả hui. Được cái ban đêm, ba mẹ toàn vào hôn nó chúc ngủ ngon. Coi như tạm chấp nhận. (Chưa có mô tả)

Bạn đang đọc truyện Nữ Hoàng Vampire được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Trời mùa hè, quả thật là rất nóng. Dù ở trong ngôi biệt thu đồ sộ nguy nga nhưng nó vẫn thấy bí bách, cô đơn lắm. Ba má nó thì đi suốt ngày chả thấy mặt mũi đâu, lâu lắm gặp thì đã khô khô tu bao giờ. Nhiều lúc nó thấy lạ lắm cơ. Này nhé: sáng mai nắng sớm đẹp thế này mà chả bao giờ thấy bố mẹ cũng như Hai nó ló mặt ra ngoài. Hối thì nói sợ bị đen da, Phòng thì lúc nào cũng kín mít như sợ trộm dòm vào. Ô tồ, ù thì xin đẩy nhưng cái nào cái nấy kính đen thui như xe tông thông sợ bị ám sát í. Haizz....Nhiều lúc cũng chả hui. Được cái ban đêm, ba mẹ toàn vào hôn nó chúc ngủ ngon. Coi như tạm chấp nhận.

Năm nay đã 15 tuổi rồi nhé. May một cái nó thông minh vốn sẵn tính trời, lại mang một vẻ đẹp hoa ghen thua thắm nên khá là nổi tiếng trong giới thời trang ngoài nước, nhưng ở đây ít người biết lắm. Hôm nay là ngày đầu tiên nó đi học. Thực ra nó đang học một trường bên Mỹ nhưng chẳng hiểu điều quái quỷ gì mà cả nhà bắt nó chuyển về đây sống vs gia đình rồi học một ngôi trường lạ huơ lạ hoắc. Thực ra điều quái này từ nó mà ra. Chẳng hiểu sao một năm trở lại đây, nó khá là nhạy cảm vs âm thanh và mùi....máu. Cứ nghe thấy mùi đó nó lại rạo rục trong người, như có lửa í. Thế là đến bệnh viện khám. Tất cả OK. Hoi lạ nên báo pa ma. Ngay sau một giờ thông báo liền bị trục xuất khỏi chung cư nước Mỹ lên phi cơ phóng thẳng về nhà. Nhiều lúc nghĩ thấy quái quái sao í nhưng rồi thôi chả quan tâm, nó vốn vô tâm sẵn rồi.

Từ khi về nhà, nó mới gặp hai nó mỗi mặt lần. Hoi Pa thì papa bảo hai ở lun KTX. Hơ hơ hay nhì, chỉ được về nhà 5 tháng 1 lần thôi. Càng nghĩ càng quái, KTX gì mà kì cục.

Lải nhải một hồi quên mất việc chính. Đi học..hic...hic..Lo quá đi mất. Vội vàng mặc đồng phục, nó vội vào hôn pa ma mỗi người một cái rồi lên xe. Đồng phục trường này cũng dễ thương quá cơ. Từ đầu đến chân một màu trắng. Áo khoác gile màu trắng có cách điệu viền đen. Áo somi có viền quanh cổ và tay áo. Váy thì xòe đúng chất công chúa, dễ thương cực. Mà phải tả nó thế nào nhì, nói nó thùy mị, hok đúng, nói nó tomboy, lại càng sai. Nói chung tùy hứng. Thích gấu bông váy hồng công chúa, cũng rất khoái nhạc rock nhảy hip hop.

Chiếc xe hơi dừng trước cổng trường Oa, cái trường này cũng lớn ghê nha. Chả khác gì cái trường nó học bên Mỹ, có nhìn hơn thì phải. Một chút thôi nhé. Cái ông vệ sĩ cú đòi dẫn nó vào KTX, nó hok chịu. Ông cú kì kèo mãi. Phải ra uy thôi. Không biết kiếm đâu ra cái mặt lạnh hơn tiền, trừng mắt nhìn mấy cái, ông xui lợ ngay. Ha..ha...bản tiểu thư mà ra tay thì gao xay ra cảm nhá. Thế là nó bắt đầu du ngoạn trường, tham quan phong cảnh cái đã.

Khoác balo hình thỏ trắng lên vai. Cái này là của nhỏ bạn thân tặng trước khi diện kiến nhị vị lão gia. Nhìn nó đặc biệt quá. Trắng từ đầu đến chân, trừ mái tóc màu xanh lam như ngọc vs đôi mắt to có màu hồng phách tuyệt đẹp, thêm đôi môi nhỏ xinh đúng chất Angel. Chậm chậm kéo va li vào trường. Oa, nhìn phía ngoài đã kool chết rồi, bên trong còn ngon hơn. (hic...hic...trường mà nó bảo ngon) Có bốn tòa nhà cao chọc trời: Trắng, vàng, tím, nâu.

Thú vị quá, nó tự nhủ hôm nào rảnh phải tham quan bằng hết. Lôi vali đi một hồi cũng mỏi chân, nó ngó qua ngó lại xem có ai để hỏi thăm p. HT ở đâu ko. Mà quái thật, này giờ lượn qua lại mấy chục vòng chả thấy ma nào trên đường. Là sao nhì??? Thế ko ai đi học sao, hay là ngày nghỉ. Nghĩ một hồi nó quyết định đến p. bảo vệ ở cổng trường, mãi chả thấy đâu. Lạc rồi..hic...hic...Nó ko phải hạng mù đường nhưng gần như thế. Một bơ phờ, bạc hết cả râu, í quên, nó đâu có râu.

Thấy phía trước có một rừng phong lá đỏ. Hoi ngạc nhiên đấy nhưng thôi. Thấy đằng xa có cái ghế. Xịn nha, vàng cả đấy. Nó đặt lưng nằm xuống, vali để một bên. Nghỉ chút cho lại sức. Đang ngủ nó thấy có cái gì cựa vào má, mở mắt thấy con mèo Ross dùng cái đầu dụi dụi vào nó. Cũng trua rồi nhì, đôi bông ghê. Lại lôi vali vòng vèo. Cú mắt nhắm mắt mở, nó va phải một người.

Bạn đang đọc truyện Nữ Hoàng Vampire được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

- Ui da.Nó đâm sầm rồi ngã phịch xuống đất"Mất toi bộ đồng phục".Ngước nhìn kẻ vừa đụng.Cũng đẹp trai đó nha,chả kém anh nó là mấy.Thảm gập gù.Giật mình khi hần hết:

- Xê ra.Mất đuôi rồi chắc

Nó nóng máu nhưng tự nhủ"phải bình tĩnh...". Lấy giọng nhẹ nhất có thể:

- Xin lỗi, nhưng bạn ko phải là ko có lỗi nên chẳng có gì tôi phải tự trách mình hay tránh đường như bạn nói cả.

-Mày nói gì???????

Chẳng thèm để tâm đến lời hần nói, nó tiếp:

-Phép lịch sự tối thiểu của một con người là phải bít đờ người khác dậy khi mình va phải. Xem ra bạn ko phải là người có phép lịch sự tối thiểu.

-Con người.....ngu ngốc. Hần hù lạnh rồi bước đi

Khoan nó cần bít một điều

-Cho hỏi p.HT ở đâu???

Cúi nhìn nó như kẻ ngoài hành tinh.Khẽ nhếch môi cười,tay hần cốc vào đầu nó 3 cái.

-Trong đầu

What????????Đồ điên.Thấy ta hiền nên bắt nạt ak.Nhìn như thế mà nhận đc câu tra lời thách đố vậy sao.Đã vậy đi tìm từng đây.Vs cái đầu IQ hơn 300 ,tốt nghiệp cả Havard mà ko tìm đc sao?coi thường nhau quá.Lại hùng hục kéo va li qua mấy đây.thở hồng học trc đây màu tím.

"Ói giờ oi,cầu chúa trời thánh phật phù hộ đây chính là cái con cần tìm.ko thì con xuống bầu bạn vs mấy ngài mất"

Khẽ lăm nhăm nó bc vào trong.Oa, trời nghe lời cầu khẩn mà giúp nó rồi.gỡ 3 cái,tù trong phát ra giọng òm:

-Mời vào

Bước vào nó quá ngạc nhiên vì trc mặt la.....

-Chú Daine, chú là hiệu trưởng ở đây sao??Chú làm con bất ngờ quá.

-Wow, Kasumi,lâu lắm mới gặp con nha. Sao đến muộn vậy.

Không đợi lời mời , nó kéo ghế ngồi phịch xuống phía đối diện, nhàn nhã rót cốc nước uống. Xong xuôi mới ngẩng đầu lên, tiếp:

-Con đã được vinh dự lượn qua cái trường oách xà lách này của chú. Mà chú, Sao trường này vắng vậy ,có lẽ chú phải giảm bớt học phí đi. Hay hôm nay là ngày nghỉ.

-Con sẽ học ở đây đó. Đừng có mà kêu ca.

-Haizz, con nào dám chê cái trường oách xà lách này của chú. Mà chú, Sao trường này vắng vậy ,có lẽ chú phải giảm bớt học phí đi. Hay hôm nay là ngày nghỉ.

-Không. Tối mới phải học cơ mà.

-Hơ...hơ..chú đùa con à.Sao hay thế???????????

-Đùa đâu. Đúng mà. Tối 6h vào học nhé. Phòng con ở KTX A173, lớp 10A1. Thôi con về nghỉ đi,chắc tham quan cả chiều mệt rồi.

Chú nó cố gắng lảng tránh câu hỏi của nó. Vì ông ko muốn cho nó biết thân phận thật sự mà muốn nó tự mình khám phá rồi đón nhận. Nó cũng chả chú ý tới thái độ là lạ ấy, nó vô tâm mà.

Chấp 3

Lại kéo chiếc vali theo bản đồ của cái trường rộng hàng ngàn hecta này chỉ để tìm cái phòng. Sống ở một nơi rộng khổ thế đấy khi mà bạn còn là lính mới.Đi trên hành lang, nó vẫn chả gặp người nào. Tìm mãi chả thấy phòng đâu, nó ngồi phịch xuống. Trong suốt mấy năm qua, đây là lần đầu tiên nó cảm thấy bất lực nhất.Nó rầm rứt khóc, nc mắt rơi lã chã. Cầm sơ đồ trên tay mà chẳng tìm thấy phòng. Vô dụng quá. Ngồi dựa vào lan can ở bậc thang, nó khóc. Rồi thấy mình hoá ra cũng yếu đuối đó chứ, nó tủi thân.Chiếc khăn tay chìa ra trước mặt, trước mắt nó là một tên con trai. Thế nào nhỉ??? HANDSOME chứ đi được. Vốn ko phải hạng mê trai đẹp nhưng cũng ko phải là vô cảm nên nó cũng có cảm giác tim đập chân run, dù chỉ là một chút. Hàng lông mi cong cong, da trắng,mắt tím sáng, tóc màu ánh kim. Mặc bộ đồ màu đen, tay trái có băng rôn màu đỏ. Không lấy khăn, nó cúi đầu xuống thút thút tiếp. Hần nói:

- Chuyện gì?

- Không tìm thấy phòng

Thấy khoe miệng hân nhếch lên, nó thấy cái lí do của mình sao ngốc thế. Đúng là con gái mà.Có mỗi việc con con cũng khóc. Hân lại hỏi:

-Phòng bao nhiêu?

-A173

-Đi theo tôi.

Nó lại lúi thủi đi theo hân rồi thầm nghĩ:"Nhìn handsome thế cứ tưởng galăng lắm, ai dè cùng một duộc vs tên máu lạnh kia. Nhưng ít ra tên này hơn chút.Chấm tên kia 1/10, tên này thoáng một chút 1,5/10 vậy(thế mà bảo là thoáng hic..)

Hân cả đi cả cười thầm"ngốc quá, cứ nghĩ rồi bày ra trc mặt cho người ta đọc" Ai bảo hân ko muốn giúp, chỉ tại thấy nó thì hân run run(triệu chứng của cảm),quên bém mắt. Dừng lại ,hân quay sang:

- Đưa vali tôi xách giúp.

Như chỉ chờ có thế, nó kéo luôn cái vali vào tay hân. tháo balô con thỏ để vào tay kia, đặt con mèo Ross lên vai hân rồi hồn nhiên bỏ đi. Để lại kẻ đứng sau giờ khóc giờ cười vs con mèo chả lấy gì là ngoan ngoãn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Còn nó chạy phía trước, miệng hét vang: A, thoải mái quá.

Hân liếc nhìn con mèo, nó đưa cái đuôi chốc chốc quẹt ngang mũi hân một cái. Haizz, đúng là chủ nào tớ nấy.Rồi hân cảm thấy có cái gì đó ko đúng.Hân gặp dc nó nhưng ko trueng cái vẻ bề ngoài lạnh lùng vốn dĩ mà lại trở nên lúng túng.Cảm giác này là gì hân ko hiểu.Cả người nó cùng vs vốn hiểu biết chả có gì giống vampire.Vậy tại sao vào dc đây. Hơi lạ nhưng sợ mất đầu nó nên cũng vội vã chạy theo. Khi cả hai dừng lại trước cửa phòng nó, nó lao thẳng vào phòng nhảy lên giường ngủ ngay.Mệt quá.Để hân đứng ngây ngốc trước cửa phòng(hic...ngây thơ dễ sợ..)Đặt nhẹ chiếc vali vào trong góc phòng, hân đi ra đóng cửa phòng lại.Đang đứng suy nghĩ, hân giật mình.

-Takashi, sao ngăn người ra thế.Nhớ em nào à???

Hân cười trừ đáp lại:

-Đâu có. Chỉ có jujin cậu gái theo đây, mình hok có hứng.

-He he, đi tuần nhanh rồi về ngủ,vài tiếng nữa là vào học rồi.

-ừ, đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Nó nằm lăn ra ngủ một mạch, đến khi cái bụng réo ầm lên mới tỉnh dậy. Liếc đôi mắt còn ngái ngủ ngó chiếc đồng hồ, nó mới tá hoá.Xong rồi, 6h15'.Chết, nó fải đi học lúc 6h cơ mà.Thầm mắng cái trường chết tiệt này, nó chạy thục mạng tới lớp. Khổ nỗi tìm lớp cũng khó lắm chứ bộ. Thấy có cái lớp trước mặt, ngó sơ bảng hiệu thấy có chữ Avà số 1. Đoán chắc là lớp này nên vội vã chạy vào

-Xin lỗi cô, em đến muộn.

Cả lớp đưa đôi mắt cú vọ quét từ đầu đến chân nó rồi xuyết xoa

- Oa, xinh ghê....

- Trông đặc biệt thật nha.

-

Cô giáo khẽ háng giọng:

-Em là học sinh lớp nào????

Nó ngo ngác:

-Dạ, lớp 10A1 thưa cô.

Cả lớp ồ lên, nó ngượng đỏ mặt. Từ giữa lớp,có kẻ ngo nó thích thú. Hấn thầm nghĩ” Ko tìm đcj phòng, giờ luôn cả lớp cũng nhăm .cô bé này thú vị thật”

Cô giáo nói:

-Em nhầm rồi, đây là lớp 11A1. Lớp 10A1 ở lầu 3 kia mà.

-Dạ em xin lỗi cô, làm phiền anh chị ạ.

Rồi cắm đầu chạy. Takashi ngo theo bóng nó cười thầm. Chạy hựt hơi cuối cùng cũng tìm thấy phòng. Nó rụt rè tiến vào cửa lớp:

-Xin lỗi thầy, em đến muộn.

Đẩy nhẹ gong kính lên chớp mũi, ông thầy quét camera từ đầu đến chân nó rồi thùng thình hỏi:

-Em là học sinh mới.

-Dạ vâng ạ

Cả lớp chăm chú nhìn nó bàn tán rì rầm

-Kiểu này chắc phải thay hoa khôi trường rồi

-Có lẽ thế, ôi chị kiria tội nghiệp phải lội xuống vị trí á khôi sao

-Chi í cũng xinh lắm mà

-Thôi đi, còn tùy địa vị. Chị ấy là thuần huyết danh giá mà

-

-Cả lớp im lặng Cạch cạch ..

Ông thầy gõ cây thước xuống bàn rồi vẫy gọi nó vào.

-Đây là hs mới của lớp ta. Vì 1 số lí do cá nhân nên nhập học trễ. Em giới thiệu đi.

-Vâng. Xin chào. Tôi là Kasumi Royal.Rất hân hạnh được làm quen.

Tiến rì rào lại nổi lên.

-Wow, nhà Royal đấy nha

-Là thuần huyết địa vị cao nhất

-Hoa khôi chắc rồi.

-

Cạch cạch

-Yên lặng. Ông thầy hét lên rồi quay sang nó

-Mời tiểu thư về chỗ. Cạnh cậu Gasun.

Nó thấy là lạ nhưng vẫn làm theo. Sao họ phải kính cẩn thế nhỉ.ừ thì nó ko phủ nhận việc nhà nó giàu, có thể lực nhưng sao đến nỗi thế này.Nhanh chóng gạt mớ suy nghĩ ấy ra khỏi đầu, nó bước nhanh về chỗ.Cái tên cạnh nó vẫn ngủ.Haizzzzz, biểu hiện của bọn công tử nhà giàu. Vừa ngồi xuống ghế thì:

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

-Cút

Hừ, nó ngạc nhiên nhìn tên bên cạnh.Hắn vừa bảo ai cút vậy.....chả lẽ là nó...Nó quay đầu ngó trc ngó sau, mọi người đang nhìn chăm chăm vào nó.

-Cút ra chỗ khác.

Nó tức giận. Dám coi thường nó.Nó buột miệng:

-Đồ điên.

Nghe thấy thế, hắn ngẩng đầu dậy.”Thi ra là con nhỏ lúc sáng”Hắn thầm nghĩ.Nó khá làm bất ngờ vì kẻ trước mặt. Hắn lại hét:

-Cút nhanh

Rồi hắn hất văng cái cặp xuống. Núi lửa phun trào. Cả lớp lo sợ nhìn trận chiến giữa hai kẻ thuần huyết có thể lực. Nó nhìn cái cặp.Chưa bắt cứ ai dám làm thế vs nó.Tức giận, nó hét

-Tên biến thái kia.Tưởng mình là ai mà huênh hoang có quyền hạch sách người khác như thế hả. Sao cái trường này lại để tồn tại một kẻ vô liêm sỉ, vô đạo đức như thế này nhỉ. Bực hết cả mình.

-Cô bảo ai là biến thái

-Tôi chỉ thẳng bàn mặt anh tôi **** đấy.Làm quái gì được nhau.Được tí sắc rồi huênh hoang.Trai đẹp á, tôi gặp cả đám .Không cần quá gây chú ý đâu.Chẳng vừ mắt tẹo nào.

Hắn và cả lớp như trời trồng nhìn nó.Ngạc nhiên quá mức.Hắn mà nó chẳng coi ra gì.Phen này có nhieu trò hay để xem.Nó nhìn thầy giáo;

-Xin phép thầy cho em ngồi chỗ khác. Ngồi vs tên này biến thái ko chịu đc.

Ông thầy gạt mình tay run run chỉ vào chỗ ngồi cạnh một cô bé khá là xinh,Mắt vẫn nhìn khuôn mặt đang đen đi vì tức giận của Gasun.Hắn tức giận giờ chân đạp bàn cái rầm. Cả lớp sợ hãi nhìn hắn, chỉ mình nó bình thản. Không khí đang căng như dây đàn thì. ...

Reng...reng...

Chuông reo, mọi người vội vã ủa ra. Nó cũng theo đó đi xuống canteen. Lần này xuống canteen, nó thấy cái trường này càng kì lạ.,muốn làm lơ mà chẳng dc.Trên tay ai cũng là một đĩa thịt tái hoặc sống,cùng một cốc đựng chất lỏng màu đỏ.Nó rùng mình bước lại

-Cô ơi, cho cháu một hộp sữa và 1 bánh hamberger.

Ai nghe thấy lời nó cũng gạt mình quay lại nhìn nó sừng sốt. May mà âm lượng nhỏ nên ít người nghe thấy.

-Rất tiếc thưa tiểu thư, ở đây ko bán thứ đó.

Lại lủi thủi đi ra, cả ngày ko ăn gì rồi. Đói chết mất. Thấy có cái bàn nằm ở khu riêng biệt trong canteen, nó hơi tò mò nhìn những kẻ trong đó. Mấy đứa con gái một chốc lại nhìn sang vẻ thèm thuồng. Chú ý nhìn kĩ, toàn mỹ nam nha. Chợt nó nhìn thấy anh Hai nó. Vội ào chạy qua.Bọn trong canteen thích thú chờ sự phẫn nộ của mỹ nam. Đòi kẻ tò về xót thương cho con cừu non đại khờ đâm lằm vào bụi rậm, mấy kẻ khác chép miệng”Khô, học sinh mới đây mà...”

Riêng nó vẫn hí hửng chạy lại ôm chặt cứng lấy cổ 1 kẻ, miệng ko ngừng nũng nịu gọi:

- Oppa...

Kẻ bị nó ôm sẵn sang quay lại cho kẻ to gan 1 chưởng. Mấy thằng con trai đứng bên ngoài nhắm mắt nhớ lại hình ảnh cô nữ sinh xinh đẹp j đối mặt tử thần. Cả canteen nín thở chờ xem kịch hay. Kẻ đó tức giận quay lại, thoáng bất ngờ rồi cười rõ tươi. Canteen đông cứng, đó ko phải là cái kết mà họ mong đợi hơn nữa 1 điều tưởng chừng như chưa bao giờ xảy ra” Hội trưởng Kahanda cười”. Ko phải là cái nhếch mép thường ngày.

-Kasumi, nhok vào trường rồi sao, ko gọi anh đón.

-Xi, chờ anh có mà tới sáng mai ak. Học đây chán chết. Toàn môn quái dị. Em đói meo hết cả bụng rùi đây.

-Sao ko lại canteen mua đồ ăn.

-Ko có. Mà sao thức ăn ở đây quái lạ thế nhỉ. Ôi anh cũng uống thứ nước này sao. Nhìn ghê chết đi được, nhìn như máu ý nhưng mùi chả phải.

Mãi nói chuyện nó quên nhìn hai kẻ trước mặt. Nghe những lời nó nói, họ nhìn nó như sinh vật lạ. Anh nó bảo:

-Ko uống được sao. Vậy nhok mua gì???

-Sữa, hamburger. Haizzz, kiểu này phải kêu gọi hỗ trợ gấp lương thực từ chính phủ thôi.

-Sữa, hamburger. Hai kẻ khó hiểu nhấc lại.

-Vâng. Em nhìn đói cả ngày nay. Mà lúc em gặp một tên biến thái nha.

-Biến thái... Ba tên nhìn nó chăm chú

-Dạ. Cái tên trong lớp em í. Lúc mới vô gặp hán hỏi p HT ở đâu, hán nhìn rồi cốc đầu em bảo trong đầu, tức ghê cơ. Rồi ko tìm đc phòng, may nhờ anh này giúp.

Nó chỉ tay vào kẻ ngồi trước mặt. Kahanda giật mình nhìn:

-Takashi sao.

-anh là takashi ạ. Cảm ơn đã giúp đỡ. Lúc nãy em ngủ quên mất. Hi...hi...

Nó cười rõ tươi khiến ko ít kẻ điều đứng. Rồi Kahanda quay sang hỏi, giọng phẫn nộ :

-Đó là kẻ nào???

-Em có biết đâu. Chỉ thấy hán tóc màu bạc. Cao cao. Cũng coi là đẹp trai nhưng.... chán lắm. Ko ưa nổi.

Ba người phì cười, nó còn con nít lắm. Rồi tên tóc vàng lên tiếng:

-Hình như là Gasun

-Có lẽ.à, giới thiệu vs em, đây là Jujin, takashi thì em biết rồi. Họ đều nằm trong đội sao đỏ đấy.

-Dạ, nhưng Hai này... Nó quay sang nhìn Kahanda phụng phịu.

-Sao thế nhok. Đưa tay nhéo nhẹ mũi Kasumi. Hán cười hỏi.

-Em đói bụng. Sắp là đi rồi.

-Biết rồi cô nương, ko phải giả vờ. Lên nhờ chú lo cho.

-Đúng rồi, nhắc mới nhớ, lên xin chú chuyển sang lớp Hai học. Chứ học cùng lớp vs tên đó sớm chết già mất.

Kéo nhẹ da nhãn lên, cả ba kẻ cười vang, nhìn ngó ko chịu được. Tụi đứng ngoài canteen ngạc nhiên nhìn. Mấy tảng băng đó vì con nhỏ mà tan hết rồi ư. Một cô gái ngồi trong bàn, đưa đôi mắt căm thù hướng Kasumi, nhếch mép:

-Để xem mi và ta ai chết trước.

Kasumi vẫn tiếp tục huyền thuyên vs bộ ba. Nghe nó nói, kahanda giãy nảy:

-Ko đc, anh học 12. Sao mới vào trường em đã lên 12 nhanh thế đc. Chú ko đồng ý đâu.

-Hic...hic... Hai muốn em chết thì cứ nhét em vào cùng lớp vs tên kia đi

Nhìn con bé, Kahanda thấy tội nghiệp mà ko hay rằng mình rơi vào bẫy. Thở dài:

-Haizzz, thôi đc rồi . Anh xin cho em học 11A1 cùng Takashi và Jujin.

-Iu Hai nhất.Tránh xa đc co n quý ấy , em hạnh phúc vô cùng.

Hôn chụt một cái lên má, nó kéo Kahanda chạy như bay về hướng PHT. Để tụi phía sau đang ngo ngác cùng một đôi mắt sắc lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Tại phòng HT

Trong phòng, tiếng người trả lời giọng ồm ồm:

-Được, anh đừng lo . Em sẽ chăm sóc con nhỏ.Còn có Kahanda nữa mà.

-.....

-Vâng.Em sẽ cố gắng giữ kín đến khi con nhỏ tự mình tìm ra và chấp nhận.

-.....

-Vâng. Em sẽ cố gắng hết khả năng có thể.Anh yên tâm .

-.....

-Dạ. Chào anh.

Cốc...cốc

-Cuả ko khoá.Nói mà chả thèm ngẩng đầu.

-Chú...u...u

Xoẹt một cái.con nhỏ ôm chặt cứng cái cổ ông Daine.(Dấu hiệu để xin xỏ)

-Hai anh em bây lại đến xin xỏ gì???

-Sao chú lại nói vậy. Phải nói là giúp đỡ chứ.

-Chú đi guốc trong bụng bây đó nha.Chuyện gì??

-Chú à, Kasumi ko ăn đc đồ trong canteen.

-Đúng đó chú.Con meo hết cả bụng rồi này. Nhịn từ sáng tới giờ.

-Uhm, thôi đc rồi.Cháu ghi thức ăn cần ra giấy, chú cho người đi mua.Ghi nhều vào sử dụng hết trong 2 tuần nha.

-Dạ, con iu nhất là chú.

-Thôi đi cô nương tôi còn muốn sống lâu nữa.

-à, chú này. Chú cho Kasumi lên 11 học đi.

-Sao thế.Chú nó quay đầu nhìn khó hiu.

-Con ko sống nổi vs cái tên trong lớp biến thái hết chịu nổi. Hắn dám đuổi con nè, ném cặp con nè.

-Ai mà láo thế??

-Gasun chú à??

Giật mình, chú nó vội giật gù:

-Uk, cũng đc.Con lên học lớp 11A1 nha.

-Phòng cũ à chú.

-Không chuyển phòng chứ.A207

-Thôi, để nó ở cùng phòng con cho rồi.Dù sao cũng có 3 phòng.Để nó ngủ ở ngoài , con ko yên tâm.

-ừ, thế cũng đc.

-Bye chú nha

Buông 1 câu nó kéo Hai nó về phòng.

Tại phòng A173

-Hai khiêng đồ đi

-Nhok khiêng đi

-Ko. Hai là con trai.Để 1 người con gái liễu yếu đào tơ như em sao gọi galăng.

-Ko galăng cùn đc

-Thôi đc.vác thêm xác em nữa nha

-Haizzz, đc rồi anh khiêng.Nhok đứng vẫn theo chế độ thực dân.

-Có thể chứ, đúng là Hai vẫn ngoan như ngày nào. Let's go.....

Tại phòng A1

--Phòng Hai đây sao,nhìn bên ngoài cũng oách ra phết nhì

Nó chăm chú quan sát rồi giật đầu tán thưởng.I như bà cụ non.

-Hai mà lại. Vào thôi , khiêng cái vali này mệt bỏ xừ

Nó đẩy cửa bước vào và trước mắt nó:

-A.....a.....a.....a..

Hết xong nhắm tịt mắt chạy vội ra ngoài. Mếu máo hỏi:

-hai, sao có người trong phòng

-à, tí thì quên nói.Takashi ở cùng anh mà.

Vừa nói, Kahanda vù ngó vào trong phòng, giật mình thấy cái thằng Takashi đang bán khoả thân, mình mặc chiếc quần đùi độc nhất đang bình thản nhâm nhi li rượu trên tay. Vội vàng kéo vali lại gần, hấn nhấn nhớ bảo:

-May thay đồ ngay đi, Kasumi đến ở cùng đây.

-Sao, vampire đâu có phân biệt chuyện nam nữ.

-Uk, thì đúng. Nhưng nó đâu đã biết bản thân cùng cái trường này là vampire.

-Thế lâu nay nó sống như thế nào??

-Sống như một con người.Thế thôi.

Giật gù, hấn vào phòng thay đồ. Kahanda kéo ngay con bé đang ngượng đỏ mặt vào phòng

-Đó ,phòng nhok là cái cuối cùng.Phòng ở giữa là của Takashi...

Vù chỉ thì cánh cửa bật ra, Takashi bước ra:

-Chào Kasumi

-Dạ, chào anh.Cảm ơn anh đã chiếu cố con quái vật này suốt thời gian qua.

-Kasumi, nhok nói gì thế hả????Kahan da giật mình hỏi lại

-Thôi, tội nghiệp, em ko trách anh.Sự thật vẫn là sự thật.

Vừa nói, nó vừa vỗ vai Kahanda tỏ vẻ cảm thông, rồi quay phắt lại hỏi:

-Khoan , phòng Hai là phòng đầu tiên hả????

-Á....àừ....

-Để xem nào.

Kahanda vội vàng kéo nó lại.

-Kasumi, ko có gì đâu.Nó cũng tương đương như phòng em thôi.Á

Tặng cho Kahanda một cái dặm chân uy lực của cái gót giày, nó hùng dũng bước vào.Oa ,rộng thiệt nha.Đưa cái khuôn mặt nhăn hơn khi ăn ớt sang Kahanda, no bữu môi:

-Tương đương Hai nhĩ????

-UK,thì cũng gần

-Đổi phòng

-Hả..??????

-Em nhắc lại lần hai. Đổi phòng. Hai bê đồ ra ngoài đi. Nhấn mới nhớ, phải phone cho quản gia mang đồ tới mới đc.

-Kasumi, nhường anh 1 lần đi.Từ nhỏ tới lớn, ăn cái bánh anh cũng phần em hơn, quần cái tã em cũng rộng hơn anh mà.

-Này, nhớ cho kĩ nha, cái bánh anh chia 5 phần,em đc 2 phần mà anh bảo hơn hả. Còn cái tã,Thời em chả dùng thứ đó đâu anh. Thôi kì kèo đi nha

-Help me.

Quay sang nhìn Takashi cầu cứu. Hắn chỉ lắc đầu rồi buông 1 câu:

-Nhường đi

Sụp đổ hình tượng, Kahanda âm ức hét:

-Bạn bè thế hả????????

Takashi thấy buồn cười cho cái gia đình này ghê. Anh đi vào phòng mà vẫn nghe tiếng nỉ nèo của Kahanda.Cục băng Kahanda chỉ tan chảy trước Kasumi, vậy phải chăng anh cũng như thế.

Một mình Kahanda vật lộn vs đồng đồ nặng cả tấn, Kasumi ngồi nhìn cười khanh khách.Hắn lắc đầu cười khổ, con nhỏ còn bảo hắn là nó giúp hắn luyện cơ bắp. Thật chẳng hiểu là giúp hay làm khổ. Con mèo đen của Kasumi khoan khoái nằm trên vai hắn, chốc chốc ngoe nguẩy cái đuôi qua trước mũi hắn. Đừng tưởng hắn hiền nên dễ yên, chỉ tội đuổi mấy lần toàn để lại thương tích.Lườm lườm nhìn con mèo, hắn gằn giọng:

-Mày biến ngay cho tao, ko là tới tao cho nhịn cơm đấy.

Con mèo chả xi nhê gì, càng trêu hắn tợn hơn. Thật chủ nào tớ này, giống y như nhau về tính cách. Nhắc mới nhớ, vậy tại sao con vẹt của hắn lại sợ sâu trong khi hắn chả sao, hay đúng hơn là vẫn có cảm tình. Chả hiểu ra làm sao. Hắn nhiều lúc thấy con mèo ross này rất khác. Đúng lúc Kasumi đc sinh, nó xuất hiện. Nó biểu hiện rất khác so vs đồng loại. Như dưới lót con mèo là một loài gì đó. Nhưng quan sát cả chục lần, rút cục đi đến kết luận.Nó có một trí óc siêu việt.chấm hết.

Trời đã hơi sáng, Takashi bước ra khỏi phòng để đi tuần. Một cảnh tượng đập ngay trước mắt mà anh ko ngờ tới. Kasumi gác chân ngồi trên ghế sofa, miệng nhai snack đang thích chí xem TV.Kahan da đầu tóc quần áo rũ rượi, mặt mũi bơ phờ cả đêm ko ngủ, mồ hôi ròn ròn khệ nệ khiêng đồ. Con mèo đen treo trên vai. Chốc chốc dùng đuôi quệt ngang mũi hắn. Thật chẳng nhận ra kẻ phong thái lẳng tử ,hoàng tử của bao nữ sinh và kẻ trước mặt có fải là cùng một tên. Thấy hắn con mèo nhảy phốc xuống, trèo lên lòng Kasumi nằm. Hắn ko ưa con mèo này, có lẽ thấy nó đc Kasumi âu yếm chẳng. Ko rõ.

Thấy hấn ra, Kahanda như kẻ chết đuối vớ đc phao, vội vàng hét lên náo nức:

-Takashi, giúp mình với . Không xong cái đồng này thật sự ko biết bao giờ mình mới đc ngủ. Help me.....

-Thôi được rồi để mình cùng làm

-Thật đúng là bạn tốt.

-Thôi đi, ko fải làm việc ko công đâu, nhớ dâng cho tớ cuốn sách phép thuật là OK

-Cậu ác quá. Lần trước nhờ mua chút đồ ăn cũng lấy mất cuốn lời nguyên, bây giờ thêm

phép thuật . còn 1 cuốn nữa là đủ bộ.Thôi làm nhanh đi

Sau hơn một giờ đấu vật vs đồng đồ ,Cuối cùng cũng xong. Kahansa nằm sõng soài trên mặt sàn, Takashi khoác áo lên vai , đi ra cửa rồi nói:

-Tớ đi tuấn đày

Ko thấy có phản ứng gì từ Kasumi, hấn quay lại nhìn. Con bé giờ đã ngủ, gói snack vẫn còn ôm trên tay ko rời.Hấn mỉm cười .Đáng yêu quá.

Kahanda nhận thấy có điều khác lạ từ Takashi nhưng cũng chẳng chú ý gì lắm, vội vã bế nó vào phòng. Con mèo ko đc bế , cong đuôi ngoe nguẩy chạy theo. Đặt nhẹ nhàng nó xuống giường, hấn chột thờ dài, nếu biết sự thật nó cong như thế này, gãy thơ thế này đc ko. Khép cửa phòng, hấn trở lại về mặt băng giá, chẳng còn vẻ ngó ngó khi ở bên nó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Nó đang ngủ cảm thấy ươn ướt ở môi, vội hé mở con mắt.Con Ross nhận thấy nó đã tỉnh vội giả làm ngờ, như ta đây đâu có làm gì nên tội. Nó nheo mắt nhìn con mèo rồi nắm lấy hai tai dí dí mạnh, miệng lẩm bẩm

-Cố nội ơi. Sao cứ hôn trộm người ta hoài. Môi này là dành cho người yêu của ta. Cố cướp mất của người ta bao nhiêu nụ hôn rồi. Đây là nụ hôn đầu của người ta nữa hà giờ. Cố có muốn ta nhốt lại khỏi đi tán gái đem nay ko? Cố.....

Chưa nói hết câu, Ross nhắm thẳng vào môi nó đặt một nụ hôn nhẹ. Nhẹ thôi nhưng làm nó đứng tim. Điều làm nó đứng tim ko fải là nụ hôn mà là ánh mắt. Nó nồng nàn, ấm áp, như một người con trai dành cho người con gái. Rồi nó như thôi miên nhìn vào ánh mắt đó, rồi ngẩn người ra nghĩ” Nếu Ross là một người con trai thì thế nào nhỉ? Rồi lắc đầu xua tan ý nghĩ, lẩm bẩm:

-Thật điên rồ....

Đẩy con mèo ra xa, nó nói giọng mệt mỏi:

-Ross, đây là lần cuối cùng ta tha.Lần sau là nhốt 2 ngày, nhịn đói 2 hôm, Nghe chưa????Giờ thì đi chơi hoặc ngủ đi.Ta đi dạo cái ...

Nhảy khỏi chiếc giường, liếc mắt nhìn đồng hồ.6h30, còn sớm chán. Mở cửa ngó xuống sân trường. Thật vắng vẻ.Chắc chưa ai ngủ dậy.Tối 6h mới fải học cơ mà. Trường này giờ giấc thật trên trời dưới đất. Chẳng có gì làm, nó quyết định làm một vòng quanh trường khám phá vùng đất mới. Nói vậy thấy nó oai oai. Vệ sinh cá nhân xong, khoác trên người bộ váy màu trắng, nó mở cửa.Kahanda vẫn đang ngủ.Một mình nó đi giữa hành lang ko bóng người, nó hơi sợ. Dù ko tin chuyện ma quái nhưng có mấy hiện tượng kì lạ trên trái đất mà khoa học giải thích nổi đâu. Ko nên coi thường. Ông cha ta có câu “phòng còn hơn chống mà.

Đi hết dãy hành lang cong queo liên tiếp, vượt qua mấy tầng lầu cao ngất ngưỡng .Cuối cùng nó cũng đặt chân đc dưới sân trường. Lại vòng vèo qua mấy lượt, nó suýt nữa hét lớn khi trông thấy một cánh đồng hoa trắng. Phải nói là đẹp rạng ngời mà ko chói lóa. Nó thích thú nhảy vào giữa vườn hoa.Ngây ngất trước mùi thơm dịu và những hạt sương sớm còn đọng lại. Như bắt được nhịp gió, từng đợt hoa bồ công anh bay xuống. Cả vườn hoa ngập tràn trong màu sắc của bồ công anh. Nó thích thú, đôi chân ko tự chue nhảy điệu múa balê đã từng đc học. Miệng cười vang rạng rỡ.

Takashi đang tuần tra xung quanh nghe thấy tiếng cười vội hướng ánh mắt ấy mà đi tới để rồi sững người cảm nhận khung cảnh trc mặt. Hấn chẳng thể nào thốt nên lời. Cả ngàn đoá hoa như cúis đầu trước màu trắng tinh khiết mà nó tạo ra. Nó như đang hoà mình giữa những cung bậc của gió, giữa biển hoa.

Một kẻ đang say sưa bám vào gốc cây ngủ ngon lành thì bị đánh thức bởi tiếng cười. định dậy đánh cho một trận dè dặt chỉ biết ngẩn người ra mà nhìn.

Còn Kahanda bị con Ross lôi dậy khi đến đoạn cao trào của giấc ngủ. Định đánh nó nhưng rồi lại thôi khi thấy cử chỉ của nó.Con mèo tiến lại cửa sổ ,

kéo góc rèm ra rồi đưa ánh mắt nhìn về phía xa.Hắn cụng lại gần nhìn vàngcj nhiên nhìn cảnh trc mắt. Nó như một thiên thần giữa vườn hoa.

Nó vẫn nhảy múa mà ko để ý tới những chiếc camera đang theo dõi với tốc độ kỉ lục. Thấy trời đã trưa nó định bụng về nhưng quên mất đường, điện thoại quên mang Đành lần mò đg mà đi. Càng đi nó thấy hình như càng lạc sâu vào rừng hơn.Đang lo sợ nó nghe thấy tiếng suối chảy róc rách. Sung sướng chạy vội tới. Con suối kéo dài, chảy róc rách, Mấy con cá nhỏ li ti thay nhau bơi lội đùa giỡn. Nước trong vắt. THích thú nhảy xuống đùa nghịch ,nó trượt chân ngã nhào. Đá sỏi sắc cạnh cửa một đg dài vào chân, chân đau nhức, kiểu này bong gân rồi. Nép mình ngồi trong bngs râm. Đang cố tìm cách cầm máu, no sthấy có bóng người tiến lại gần.

Đóa là một người trung niên.Hắn tiến lại mà mắt cứ chúi vào vết máu, miệng liếm quanh miện. Nó đang ngờ ngác chẳng hiểu chuyện gì xảy ra thì:

-Đứng lại

Takashi mình đây mồ hôi , thở hồng hộc.Tay cầm cây kiếm. Kẻ đó thấy hắn thì bỏ chạy.Tiến lại gần:

-Em ko sao chứ

-Dạ, ko sao. Nhưng sao anh lại ở đây

-à, anh ngủi thấy mùi.anh đi ngang qua đây

-Người ấy định làm gì mà anh hét ghê thế

-KO sao, nhưng lần sau em đừng đi một mình vào rừng giữa ban ngày nhé.Nguy hiểm lắm. Để anh băng bó chân cho..

Hắn cúi người , xé một mảnh vải nhỏ trên chiếc áo đang mặc bó lại cho nó rồi nhẹ nhàng bế nó đi.

Từ sau gốc cây cổ thụ, bóng một người đi ra.Hắn nhấc điện thoại lên:

-Con mời sống rồi, thưa chủ nhân

Tiếng một người con gái vang lên đầy uy lực:

-Tiếp phương án B

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Bóng hai người vừa khuất, Gasun chán nản nhảy xuống. Hắn lại đến chậm một bước. Tự cười mình rồi tự nhủ sao quan tâm gì tới con nhỏ vô tình ấy làm gì. Giã vờ...hắn ko làm đc.Chỉ biết khi nghe thấy mùi máu của con nhỏhắn đã rất sợ....sợ đến lúc ko gặp nó..ko nhìn thấy nó... ko cãi nhau vs nó... tìm hắn lại đau.. đau đến ko thở nổi.Đó là tình cảm gì.Hắn ko biết, hắn tự lừa dối bản thân.....à..mình bị.. đau tim Quái, nhưng sao ma cả rống lại đau tim.Lại tự nhủ sống vs tụi con người lâu sao tránh khỏi mắc bệnh của chúng .Haizzzz, kó do này tạm thời chấp nhận.. vậy phải đi mua thuốc trợ tim. Hắn đã cố hết sức chạy đến nơi nhưng chưa kịp ra tay Takashi đã lên tiếng trc và hắn đành ngồi im.

Thấy Takashi bế nó ,trong hắn lại có cảm xúc lạ...”GHEN sao...ko bao giờ, mới gặp

nhau thôi mà...Rồi tự nhủ”Thêm một căn bệnh của con người.. kiểu này phải đi khám tổng thể” Lắc đầu bỏ đi.

Nó dc Takashi bế, tim đập thình thịch, mặt đỏ ửng. Lòng có chút nôn nao.Xấu hổ sao???có lẽ thế.

Takashi ôm nó vào lòng, cảm nhận hơi ấm của nó đang hoà vào cơ thể anh.Anh thích nó. Điều đó anh đã cảm nhận dc từ lần đầu gặp và lần này lại càng khẳng định dc điều đó.

Một con người vốn dĩ lạnh lùng vô cảm như anh cũng biết quan tâm chở che người khác giới, biết tim đập chân run khi đứng trc người ấy,biết đau trc nỗi đau của người ấy. Một sự thay đổi ko lường đc.Ngay bây giờ, anh muốn con đg dài hơn để anh có thể ôm nó mãi như thế này. Anh nhìn vết thương, máu nhuộm đỏ mảnh áo trắng bó vào chân. Vẫn chưa giải trừ đc phong ấn sao...nó vẫn chỉ là con người thôi, vẫn chưa thể tự lành vết thương. Nghĩ vậy, anh vội vã bế nó vào phòng.

Kahanda từ khi nhìn thấy nó ở cánh đồng hoa đã ko thể ngủ đc. Thương con bé quá. Nếu nó thật sự biết mình là vampire thì sẽ phản ứng thế nào. Cha mẹ hắn từng bảo nó sau này sẽ là vợ hắn nên hắn fải yêu nó....nhưng...đã bao năm học cách yêu nhưng chỉ là tình yêu giữa anh trai em gái chẳng có gì khác. Hơn nữa nó se ko chấp nhận đâu.Miền man suy nghĩ hắn nghe thấy tiếng cửa mở.Chạy ra thấy Kasumi cả người đầy máu.

-Em sao vậy??????

-Không sao, em ra suối bị trượt chân ngã ý mà

-Lần sau phải cẩn thận ko là ở nhà đấy.Em toàn bít cách làm anh lo lắng

-Em bít lỗi rồi thưa Hai.....ái da..

-Sao vậy

-Con bé bị bong gân rồi

-Đồ quý, nghịch lắm vào nhé

-Hu...Hu...em đau mà Hai bảo vậy

-Thôi, để anh cố định khớp lại. Kahanda, lấy scho mình ít viên đá để chườm. Kasumi chịu đau. Anh làm đây.

Vừa nói hấn đưa tay để chỗ khớp ,ấn mạnh chuẩn bị bẻ thì.....

-AAAAAAAAAAAAA.....

Đang hét , nó chợt im bặt.Takashi đặt môi mình vào bờ môi hồng hồng, âm ẩm của nó. Nó tròn tròn mắt lên nhìn.Ko dám thở.Takashi vừa hôn nó.Nụ hôn ấy dường như đã làm tan đau đớn của cái chân đã gây ra.Cùng lúc vs nụ hôn, hấn nhanh tay bẻ nhẹ chân nó mà ko có một tiếng kêu la. Hấn muốn kéo dài nụ hôn này nhưng ko thể khi có dấu hiệu sự quay trở lại của Kahada. Môi vừa rời thì tiếng dép lệt xẹt của Kahanda đi lên

-Nhok siêu quá.Chân xong rồi mà ko tiếng gào thét.Anh bắt đầu thấy phục nhok rồi nha

Nó im lặng. Bất ngờ quá.Nó đỏ mặt cúi gằm, miệng lí nhí:

-Em xong rồi cảm ơn anh.Em vào phòng đây. Rồi lui nhanh

Kahanda bắt ngờ trc thái độ đó, lắp bắp:

-Ồ, cái con nhỏ này, thế ko chườm đá sao

Takashi đứng dậy tiến về phòng ko quên một câu:

-Chườm cái đầu cậu ấy

-Ờ ơ..là sao

Kahanda ngây ngô đứng giữa phòng nhìn hai cánh cửa vừa đóng sầm ko thương tiếc.Tay gãi gãi đầu.ánh mắt ngây thơ nhìn trần trời cái cửa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Nó chạy vào phòng, thở hổn hển. Tay ôm lấy tim Tại sao lại như thế, sao anh ấy làm vậy??Ross mon men lại gần, nhảy vào lòng nó.Dùng chiếc lưỡi liếm đi những giọt nc mắt mặn chát đang rơi đầy trên mặt nó.Thấy hành động của Ross , nó mỉm cười.Ngồi đc một lúc, anh trai nó gọi đi học.Nó phải đối mặt vs Takashi như thế nào???????Hít một hơi thật sâu, nó bước ra khỏi phòng,cổ lấy về mặt tự nhiên nhất.

-Đi học nào.

Rồi nó tiến thẳng ra cửa.THấy vậy , hai kẻ chạy theo. Khi chỉ còn hai người hấn mới nói nhỏ:

-Anh xin lỗi.Thấy em đau nên....

-Dạ thôi ko sao.Em chẳng để bụng đâu

Hai người đi lướt qua Gasun, nó thấy hấn cứ nhìn nó chăm chú.Nghĩ tới lần bị hấn mắng, nó sùng sục tức giận. Bữa mỗi một cái, nó quay lưng bước đi.

Hắn nhìn nó cùng đi vs Takashi thì lòng bỗng nhói lên một cảm xúc lạ, chua chát lắm thì fair. Hắn ko biết. Thêm cái nhìn của nó, hắn lại thấy giận nó. Thế là cũng vào lớp.

Chuông vừa reo, học sinh ulla vào lớp. Giáo viên chủ nhiệm dẫn nó vào giữa lớp giới thiệu:

- Đây là thành viên mới của lớp chúng ta. Vì một số lí do cá nhân nên em ấy nhập học

muộn. Em giới thiệu đôi nét về bản thân đi

- Xin chào mọi người, mình là Kasumi Royal. Mong đc mọi người giúp đỡ

Mấy thằng con trai nhìn nó vẻ thích thú. Máy đứa con gái thì ghen tỵ ra mặt. Mặc dù vậy vẫn ko thiếu tiếng rì rào:

- Là nhà Royal đấy

- Thêm một ứng cử viên sáng giá cho chức vị hoa khôi năm nay

- Dòng thuần huyết. Thật đáng ngưỡng mộ

-

Rất rất nhiều những lời thì thầm to nhỏ nhảy vào tai nó. Hàng tá câu hỏi đc đặt ra. Tại sao ở đây nhắc tới gia tộc Royal thì lại bàn tán???? Sao ở trường trc ko ai nói gì còn ở đây thì bàn luận rất nhiều????...vvvv,...

Cạch cạch.

- Im lặng

Bà cô khúm núm nhỏ nhẹ:

- Em có thể chọn chỗ ngồi tùy ý

Chưa kịp nói gì thì Takashi đứng dậy:

=Hãy để Kasumi ngồi cạnh em thưa cô

Nghe thế, tất cả bọn con trai trong lớp ngậm ngùi dập tan hi vọng chinh phục nó. Bọn con gái thì thù ghét ra mặt. Nó chép miệng "Kiểu này sống ko yên rồi" Nó hơi khó hiu về gia tộc mình, tuy bà cô ko gọi là tiểu thư nhưng thái độ khúm núm lễ phép như thế thật lạ

- Đc rồi, em có thể ngồi ở đó

Một trong tam thế lực ở trường mà lên tiếng thì sao có thể trái lệnh

Tiếng rì rào ầm ầm cả lớp. Đến cả cô giáo cũng sững người, mãi mới nói đc một câu đó thôi. Nó bước chân về chỗ nhưng tai vẫn vểnh lên nghe ngóng chút thông tin. Cả buổi học hết ngẩn cổ lên, thụt đầu xuống khiến Takashi cũng khó hiu nhìn nó. Chẳng lẽ ngồi vs anh nó vui đến thế hay sợ bị tụi kia dòm ngó. Nó chả thèm để động gì tới vẻ mặt khó hiu ấy. Sau một hồi vận động gân cơ cốt thép, nó thu đc kha khá thông tin đáng giá:

*Gia tộc đứng thứ 3 trong thập bát gia tộc mạnh nhất, đóng vai trò của tướng quân

*Là một con người lạnh lùng, đc ví như băng Nam cực

*Tuyệt nhiên việc ngồi vs fair nữ là ko bao giờ

*Việc mở lời mời một hs mới ngồi cạnh mình có thể chấn động hơn việc mặt trời đổi hướng mọc.

*Theo như các nhà khoa học nghiên cứu, trung bình 1 ngày có ít nhất vài phút làm

những hành động lời nói điên rồ và việc đề nghị đó đc xếp vào số hành động đó.

Nó nghe ngóng 1 lúc đến thông tin này thì hậm hực chả thèm nghe nữa. "Chẳng lẽ ngồi vs anh ý là vĩnh dự vậy sao" nó thầm nghĩ. Bọn con gái chả coi nó ra kí lô nào cả. Tại Havard, cả ới kẻ muốn ngồi cùng nó mà chả đc. Mặc dù tức giận thật đấy nhưng điều đó chẳng thể ngăn con buồn ngủ đang kéo đến trong nó.

Takashi ngồi quan sát chuyển biến nét mặt nó. Chả hiu ra làm sao, lúc đầu thì hí ha hí hửng, một lúc thì nghiêm túc, lúc nữa thì tức giận. Cuối cùng hai mắt lơ dờ, gục lấy gục để trên bàn.

Gasun hậm hực bc vào lớp. Hắn có lòng muốn hỏi thăm cái chân của nó ai dè nó khinh khinh nhìn. Rồi nhếch môi cười nham hiểm "Đã vậy sẽ hành hạ nó cho tới khi quỳ xuống cầu xin, thời gian còn dài, ta cứ thưởng thức từ từ"

Nghĩ thế có chút vui vẻ, hắn lấy lại tâm trạng bình thường. Thầy giáo bước vào lớp. Hắn lướt mắt một vòng quanh rồi nhếch mép: “Mới hôm qua còn lên mặt nói này nói nọ, hôm nay chẳng lẽ sợ quá cong đuôi chạy mất rồi. Nhưng lúc sáng vẫn còn đi mà” Định hỏi ông thầy thì hắn đã có câu trả lời

- Kasumi vì một số lí doLiếc mắt nhìn hắn.Nên đã chuyển lên 11 học. Lớp chúng ta vẫn giữ nguyên sĩ số

-

- Cái gì.....

-

Hắn đứng phắt dậy, tròn mắt nhìn rồi ngồi phịch xuống, miệng lẩm nhẩm:

“Cái con bé quái quỷ.Hay nó biết sắp có trò vui dành cho nó nên trốn đi.Mà mới chân ướt chân ráo nhảy cóc vào lớp 10, chưa nổi một buổi đã lên 11 là sao. Thật nực cười. Điên khùng.....Nghĩ một lúc...Đã vậy mình cũng chuyển

Chẳng thèm đoái hoài cái vẻ mặt đen hơn bao công của thầy, hắn ngang nhiên bc ra khỏi lớp

Ầm.....bực....

Cánh cửa chút nữa lia khỏi bản lề. Chim chóc bay tứ tung. Trong phòng giọng ồm ồm tức giận vang lên:

-Gasun.Đề nghị cậu nghiêm túc. Đây là trường học, ko phải là nhà cậu.Và tôi là hiệu trưởng.Vì thế hãy hành xử như một học trò đối vs thầy giáo.Dù gia tộc cậu có cao quý đến đâu thì trong trường này cậu vẫn là học sinh.

Chẳng để ý đến lời nói, hắn thẳng bước về chiếc ghế sofa, chân vắt chéo, tay cầm tách trà nóng, mắt hơi nhú:

-Không có thứ nước nào khác tiếp đón khách quý sao

-Gasun.Đề nghị đi vào việc chính. Cậu ko vào học mà còn ngồi đây đòi hỏi

-Tôi muốn chuyển lớp

-Cái gì???

-11C1

-Tại sao???

-Tôi thích thế

-Được, nếu cậu qua được kì thi

-OK. Bắt đầu luôn đi

Sau khoảng hơn 1 giờ, hắn bước ra cùng với một cái nhếch mép ngạo mạn:

-Đồng ý sớm, có phải tốt hơn ko.Thật là mất thời gian

Ông Daine tím mặt đứng nhìn.Bực mình quá

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Nó đang chống tay ngủ ngon lành thì bị ai đó thúc nhẹ một cái. Theo đó cái đầu hạ cánh xuống bàn chẳng lấy gì làm nhẹ nhàng. Nghe một tiếng cốp rõ to thì biết. Nhăn nhó đưa tay xoa xoa cái mặt, nó hé đôi mắt đang lơ lơ vì ngái ngủ ra nhìn. Tá hoả khi nhìn thấy cả chục cặp mắt nhắm nó hướng tới. Dè bủ có, thương cảm cũng có tất.Nó miệng méo xệch cười trừ. Đang lơ ngơ đưa cặp mắt ngo quánh lớp, một lần nữa nó lại đứng tim khi thông tin đc truyền từ Takashi tới:

-Cô gọi em lên bảng làm bài đấy, bài dễ ko giờ, gặp trúng bài khó thì giờ là sao.

Nó khó hiểu nhìn Takashi. Nãy giờ nó đi đánh cờ vs Chu Công chứ có giờ tay giờ diếc gì đâu. Và nó à lên một tiếng. Cánh tay mà nó dùng làm điểm tựa cho cái đầu để ngủ giờ đây đang sừng sững hiên ngang trên mặt bàn. Chạm rai đứng dậy, nó đưa con mắt nai tơ nhìn cô:

-Dạ. Cô gọi em ạ.

- À, Ủ. Em có thể lên bảng giải bài toán này chứ? Kasumi

-

Mấy đứa con gái liếc mắt nhìn nó, cười khinh bỉ, xen lẫn chút mỉa mai. Con bé tóc xoắn hung hung đỏ quay sang nói nhỏ vs con bạn bên cạnh mà giọng cứ lạnh lạnh, nghe thì biết cố ý để tới tai nó rồi:

-Hừ, vua toán Takashi của lớp chưa ra tay mà đã có kẻ hợm mình ta đây. Để xem làm đc trò trống gì.

Chẳng nói gì, nó bước lên bảng như lập trình máy tính. Nhón tay lấy viên phấn, nó ngoáy mù trên bảng khi chỉ mới liếc qua cái đề. Nó cười khẩy, chỉ vs bài toán này mà muốn hạ bệ nó sao.Ngu ngốc.Khuông cái đáp án, nó bước về chỗ. Con bé tóc xoắn hậm hực nhìn nó, nhưng rồi ánh mắt loé lên tiam sáng quỷ dị. Nó chớp ngay đc ánh mắt ấy. Nhếch mép nhìn bàn chân xoè ra chờ cái vấp ngã của nó. Lắc đầu, trò mèo này mà cũng sử dụng vs nó sao. Định né nhưng có một suy nghĩ hay ho lướt qua nó.

Bước chân thẳng tiến vào cái bẫy đã định. Đến khi khoảng cách chỉ là con số 0, nó giờ tay nắm lấy vai con nhỏ.Theo đà quán tính, con nhỏ ngã theo . Nó vờ ngã nhẹ, con nhỏ ấy ngã sòng soài trên mặt đất, đầu đập vào cạnh bàn. Lúc này nó vờ đứng dậy, vội vã chạy lại gần con bé bộ mặt hối lỗi:

-Ôi, mình xin lỗi, mình vô ý quá. Bạn có sao ko?

Con nhỏ nhìn nó tức tối, ánh mắt đe dọa miệng gần từng tiếng:

-Mày sẽ phải trả giá khi động đến Misun này, tao sẽ khiến mày phải biến ra khỏi trường một cách thảm hại nhất.

Giọng nó cũng vụn nhỏ, đủ để nhét trọn một câu vào tai con bé

-Tôi đang chờ xem kịch hay của cậu.

Nghe thế, con nhỏ hai mắt đỏ ngầu, đẩy nó ra bằng một lực rất mạnh. Nó hận mình quá coi thường con bé mà quên phòng thủ. Lúc đoán chắc chẳng khác nào quả bóng bắn vào tường thì nó cảm nhận đc một vòng tay ấm áp bao trùm xung quanh. Hương thảo mộc nhẹ nhàng toả ra. Ngang đầu.Là Jujin. Nó thật sự ko ngờ.

-Em ko sao chứ. May nhờ anh đó nha

-Dạ, cảm ơn anh .Hoá ra anh cũng học ở đây

-Hơ, con bé này vô tâm nhỉ. Anh mày ngồi cạnh thằng Takashi đó thôi

-Hi...hi..

Nó đưa tay gỡ đầu. Tụi con gái tong lớp nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống. Tụi con gái vây quanh Misun. Con nhỏ gằm gừ:

-Tao sẽ ko tha.

Tụi con trai cũng định vây quanh nó hỏi thăm nhưng nhận đc cái liếc mắt của Takashi nên chỉ ngồi im, chả dám lại gần.

JuJin đỡ nó dậy. Chưa kịp yên vị trên ghế, tí nữa là nó té rầm xuống đất bởi giọng nói của kẻ quyết ko đội trời chung.

-Có một cái chợ tồn tại trong trường này mà tôi chẳng hề hay biết.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Cả lớp hướng mắt ra cửa, nơi tiếng nói vừa phát ra

Gasun khoác trên mình bộ đồ bằng da đen bóng. Mái tóc màu bạch kim loà xoà trong gió tạo nên một sức hút kì lạ. Một đứa vốn miễn dịch vs vẻ ngoài

hào hoa như nó cũng phải gật đầu tán thưởng, thoáng qua chút suy nghĩ mông lung.

Ngự trị trên khuôn mặt hắn vẻ lạnh lùng cố hữu. Một vẻ bất cần, coi trời bằng vung. Một sự tà ác đến khôn lường. Nhìn xoáy trong đôi mắt ấy là cả một mùa đông lạnh lẽo, một tử thần uy quyền lãnh lệ. Một vẻ lạnh lùng hoàn toàn trái ngược vs Takashi.

Sự xuất hiện của hắn đúng là xoay chuyển cục bộ. Một lớp học đang căng thẳng đặng đặng sát khinhankh chóng thay đổi bởi các cô nàng. Đôi mắt long lanh, sự hồ hởi bởi sự xuất hiện của hắn. Hai chữ ngưỡng mộ in trên cả mặt.

Nó thôi chú ý ngồi phịch xuống. Lấy cuốn vở ném cái rầm trên mặt bàn như kiểu “Ta đây là đang tức giận, đừng chọc ta”. Mọi người thôi chú ý nhìn hắn mà liếc mắt sang nhìn nó. Hắn đưa đôi mắt lạnh băng nhìn nó, khoé môi bất giác nhếch lên.

Mọi hành động cử chỉ của hắn đều đc Takashi thu lại. Trong thâm tâm, hắn cảm nhận đc đối thủ đã xuất hiện.

Bà cô bây giờ ms lấy lại bình tĩnh trc sự xuất hiện của hắn, ai bảo đẹp trai quá làm gì. Đưa ngón tay đẩy gọng kính lên, lật qua một số giấy tờ. Cô ngược lên:

- Cậu là học sinh mới tiếp theo của lớp này

-

- CÁI GÌ??????????????

-

Nó bật dậy nhanh hơn cả lò xo. Mắt trần trối nhìn bà cô rồi tay chỉ hướng hắn , miệng lắp bắp:

- Hắn.....hắn....học sinh mới....lớp này.

Hắn thích chí nhìn khuôn mặt ngây ngốc của con bé, chân bước tiến ra giữa lớp, . Mắt nhìn thẳng nó:

-Đúng vậy.

-Không thể nào

Nó bắt ngờ hét lên

-Chẳng có gì là ko thể. Cô có thể chuyển lớp , anh Gasun sao ko thể.

Con nhỏ tóc xoắn đỏ hí hửng lia mắt nhìn về phía nó. Cô giáo giờ ms tiếp:

-Cậu Gasun có lẽ ai cũng đã biết. Việc tiếp theo bây giờ là chỗ ngồi. Cậu có thể lựa chọn.

-Hình như cạnh Kasumi có một chỗ trống, tôi nghĩ mình nên ngồi đó.

-Không được.

Nó lập tức phản bác ngay lời đề nghị của hắn. Mắt trừng trừng nhìn hắn đe dọa, hàm ý như :”Tôi sẽ giết cậu nếu còn quyết định như vậy” Hắn cũng nhìn lại nó vs vẻ thách thức:”tôi sẽ chờ xem bản lĩnh của cô”.

- Việc này.....

Bà cô khó xử, trán lấm tấm mồ hôi. Một bên là dòng tộc Royal, bên kia là tộc Shito. Một bên hạng nhất , một bên hạng nhì. Biết lựa chọn thế nào. Đang rơi vào tình thế lúng túng thì.....

-Cậu có thể ngồi đây.

Takashi lên tiếng phá vỡ tình thế khó xử cho bà cô. Nó ngạc nhiên nhìn hắn , vẻ giận dữ:

-Anh.....

-Thôi nào, em nên nghĩ thoáng một chút. Mà nhìn xem, mỗi bàn mình là ngồi ba

-Đừng lo , anh đứng sau hỗ trợ em. Bảo kê luôn cũng đc. JuJin cười cười để vào

-Thôi đc, em đồng ý, nhưng em có ý kiến

-Em cứ nói

-Em sẽ ngồi giữa anh Jujin và Takashi.Hắn.chỉ tay về phía Gasun.ngồi chỗ của em

-Điều này.

ánh mắt liếc thái độ Gasun. Hừm chỉ nhếch mép:

-Tùy cô thôi

-Tất nhiên

Nó cũng lờm lờm đáp lại. Hắn bc lại chỗ ngồi, cười mỉa mai nhìn nó:

-Hoá ra trái đất này cũng trong nhĩ??

-Thế cậu tương nó vuông chắc.

-Nếu cô cứ như thế tôi sẽ buồn mà chết mất.

Chẳng đưng đang lạnh lùng, hắn chuyển về đau thương. Nó liếc mắt nhìn, chắc chắn 100% giả tạo. Nhếch mép cười:

-Tôi cũng đang mong điều đó. Có thể nhờ vậy mà Trái đất nhẹ bớt đi.

Hắn trở lại vẻ ngạo mạn cổ hữu, ánh mắt về cười cợt:

-Hãy ở đó mà mộng tưởng đi nhé

Nó quay sang trừng mắt nhìn hắn.Hắn cũng nhìn. Mắt to mắt nhỏ trừng trừng nhìn nhau. Bà cô thấy tình hình ko ổn thì quyết ngăn chặn

-Ehem, chúng ta quay lại bài học. Bài làm của Kasumi rất chính xác , cách giải độc đáo....

Cũng chẳng ai thêm đề ý lời nói trên bảng mà tập trung nhìn hai kẻ đấu đá mắt.

Tội nghiệp bà cô

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Tình hình có vẻ căng thẳng, Jujin cười giả lả, cố gây sự chú ý của Kasumi:

- Kasumi. Em làm anh phục quá

-

Hiệu nghiệm ngay.Nó kết thúc trận chiến bằng một cái liếc mắt suýt sém cả da rồi quay sang Jujin:

-Cái gì anh.

- Thì bài toán ấy, em giỏi thật

-Cũng chẳng có gì.Nó đâu có khó lắm

Nó cười cười trả lời

-Gớm mới nịnh một câu chưa gì đã tít mắt

Hắn lấy vẻ mặt bồn chồn bữu môi nói.

-Cậu câm miệng ngay cho tôi. Cậu là chó hay sao tôi nói câu nào là đớp liền câu ấy.

Nó tức giận trừng mắt nhìn hắn. Hắn hai mắt đỏ ngầu màu máu. Cánh tay vung lên rồi dừng ở khoảng không. Giữa lòng bàn tay là một đốm lửa nhỏ. Không , nó hoa mắt chẳng.Dụi mắt nhìn vài cái lại ko thấy đâu. Tự nhủ:"Uh, mình hoa mắt rồi"

Hắn định chọc tức nó ai dè..... Nếu là kẻ bình thường, hắn chỉ một cái búng tay, kẻ đó sẽ hoá tro bụi. Nhưng là nó.....hắn ko thể.Tay đưa lên nhưng tim đau nhói. Không làm được. Nhìn vẻ mặt thách thức của nó, hắn quay đầu ngồi xuống bàn.

Thấy hắn ko làm gì, nó bĩu môi ngồi xuống. Takashi nhìn Jujin lắc đầu. Ước mơ có một cuộc sống bình yên tan tành từ trong trứng nước.

Reng.....

Chuông reo.Cả lớp ủa ra. Jujin huých tay nó:

-Xuống canteen vs tụi anh ko???

Nó lắc đầu:

-Đồ ăn dưới ấy em ko ăn đc. Hôn nữa, phải đi dạo cho xả stress.Tích tụ nhiều quá đi gặp Diêm Vương lão bá khi nào chả biết.

Takalấy tay búng một cái giữa trán nó, giọng nhỏ nhẹ:

-Đừng nói những câu ngok như vậy. Ai cho em gặp lão ta.Lão ta gặp em. Anh xử lão trc.

Nó cười ko nói gì mà lòng cảm thấy ảm áp lạ.

Tại một căn nhà nhỏ sau núi:

-Em muốn giết chết, phanh thây con nhò Kasumi đó cho hả giận. Nó làm em thật nhục nhã.

-Đúng vậy thưa tiểu thư, ms vào mà chưa gì nó đã thu hút đc bốn sao bạch kim của trường. Nhất là bộ ba anh Kahanda, Takashi, và Jujin. Hôm nay cũng thấy nó theo đuôi họ.

-Vâng, hôm nay nó xúc phạm Gasun thiếu gia mà anh ấy cũng tha cho nó.

-Con nhò đó lai lịch thế nào mà gan lớn vậy.

Giọng nói lạnh lùng, uy quyền vang lên

-Tiểu thư Micacy, theo điều tra thì nó là Kasumi Royal

-Royal

-Dạ, nhưng chỉ là một nhánh nhỏ, ko đáng lo ngại.

Misun lại gần, ôm chặt lấy tay chị nó:

-Chị, chúng ta ra tay vs nó chứ. Hôm nay nó khiến em thành một trò cười.Anh takashi còn đề nghị cho nó ngồi cạnh.Nếu ko nhanh tay, Kahanda của chị cũng bị nó nuốt ko chùng.

-Hừ, một nhánh nhỏ mà bạo gan.Dám vô lễ vs tộc Hawa chúng ta. Đáng chết nhưng để xem.....

Cô gái đưa tay gõ gõ nhẹ lên thành ghế, đôi mắt to đen láy nhúu lại khuất dưới hàng mi cong vút. Khuôn mặt thon dài nghiêng đầu dựa vào cánh tay để cho mái tóc dài bay bay trong gió. Đôi môi đỏ thắm nhếch lên cười nửa miệng:

-Hãy chào hỏi nó trc cho phải phép chứ nhì. Nhớ chuẩn bị chu đáo vào.Giao cho em xử lí đó, tiện thể xả hận luôn

Misun mắt ánh lên tia sắc lạnh , cuồng dẫ:

-Cảm ơn chị

Một kẻ mang trong mình muôn trùng rắn rết nhưng có một vô bực tuyệt mỹ. Vẻ đẹp tà ác ko tên len lỏi qua từng cử chỉ lời nói. Chỉ có thể là Micacy-Nữ trưởng tộc Hawa

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Kasumi bc xuống sân trường. Mọi người hầu như đã tập trung ở canteen hết cả rồi, chỉ còn lác đác vài người nơi đây. Nó nhanh chóng tìm thấy cho mình một cái ghế nằm gần rừng phong, thể là lẩn ra ngủ.

Đang mơ màng thì nó cảm thấy có cái gì đó nhỏ giọt lên mặt. Mùi tanh của máu nhân tạo- thứ nc hầu như ở đây tất cả đều dùng (trừ nó) xộc thẳng vào mũi nó. Hé mắt thấy trc mặt là một đám nữ sinh, cầm đầu là con bé tóc xoắn. Con bé thấy nó tỉnh thì hếch mặt lên cười khinh bỉ:

-Chep chep...Tiếc thật. Tồn mất một li nc cho con bé bản thủ, điên rồ này.

Thứ nước màu đỏ nhỏ giọt trên mái tóc xanh của nó, có những giọt dài vương trên mặt. Nó ngược đôi mắt đỏ màu máu nhìn thẳng vào mắt con bé. Nó đang rất tức giận. Nó đã nhận bao nhiêu sự nhục mạ từ khi về đây. Hết tên Gasun biến thái đến những thứ quái dị trong trường này, bây giờ thêm cả con bé trc mặt nó đây. Con bé Misun đáng ghét. Nó cau mày:

-Các người lại muốn gì nữa đây. Đấu đá trong lớp ko nổi phải bỏ ra đây vs một lũ đàn em sao?????

Bốp.....Máu rỉ ra từ miệng nó

- Câm họng. Hạng ***** như mày ko đáng để lên tiếng trc mặt nhĩ tiểu thư.

-

Cố kìm nén tức giận, hai tay nắm chặt hằn lên những đường gân xanh. Không thấy nó nói gì, con nhỏ tưởng nó đã sợ liền cười ha hả, nói lớn :

-Tao cảnh cáo mày tránh xa anh Kahanda, anh Jujin , anh Gasun và nhất là Takashi. Tao mà còn thấy mày lồn vờn quanh họ thì mày sống ko nổi đâu. Biết điều một chút.

-Chỉ thế thôi sao.....

Nó ngược mắt lên.Mắt đỏ một màu máu. Dưới ánh trắng, cả người nó phát ra một thứ ánh sáng hư ảo, một vẻ đẹp uy quyền của bậc đế vương.Bất giác tất cả thấy lạnh cả sống lưng, giật mình sợ hãi. Misun nhanh chóng xoa tan sự sợ hãi ấy bằng một cái tát.Bàn tay nắm lấy tóc nó, kéo ra sau, khuôn mặt theo đó lộ rõ ra dưới ánh trắng. Đẹp một cách mỉa mai.

Bốp.....

-Mày ngừng sủa thì tao còn cho con đường sống.

Tóc lại bị giật một lần nữa, khuôn mặt ngửa ra sau.Nó nhếch miệng cười gằn:

-Chỉ thế thôi nhưng tôi ko làm được.

Misun tức giận trước sự coi thường của nó.Tay liên tiếp đưa khuôn mặt nó đập vào gốc cây.Miệng rít lên:

-Đề tao xem mày ngoan cố tới mức nào. Tao sẽ cho mày cảm nhận đc sự đau đớn

Nó cố gồng mình , chuẩn bị xuất ra mấy chiêu võ đã đc học nhưng.....Nó giật mình, nó ko làm đc.Cả cơ thể nó dường như đã bị vô hiệu hoá.Cùng lúc , con bé cười lớn:

-Cô định chống lại tôi ư, ôm cái mộng tưởng ấy mà đi gặp Diêm vương ấy.

Đồng thời, từ các đầu ngón tay con bé bay ra những sợi dây màu bạc quấn chặt lấy cơ thể nó. Bây giờ tất cả sức lực của nó đều đã tiêu tan, gãy dựa cũng chả nổi. Sợi dây chỉ mỏng như tơ nhện mà có độ bền dai thật tuyệt. Sợi tơ bắt đầu thắt chặt nó lại. Càng lúc cơ thể càng đau đớn.Con bé cười vang:

-Ha ha hãy cứ mà tận hưởng đi. Chỉ mới là khúc dạo đầu mà đã chịu ko nổi sao có thể đấu vs ta.

Bỗng chuông reo, một con bé chạy lại gần:

-Nhĩ tiểu thư, đã vào giờ học

Gật đầu. ánh mắt đe dọa nhìn nó:

-Số mày cũng may phết. Liệu gột sạch bộ dạng gớm ghiếc này rồi hãy bỏ vào lớp. Tao ko muốn cấp A như tụi tao lại phải xấu hổ vì một đứa như mày.

Nói xong cùng đám người bỏ đi.

Gấu vấy trong tay nó nhăn nhúm. Nó đang tức giận cực điểm. Con bé đó dám khinh thường nó.Đã thế nó càng đeo bám, để xem làm gì đc nhau.Chuông reo một lúc rồi nó ms lấy lại bình tĩnh. Nhìn lại bộ dạng từ trên xuống dưới. Thật thảm hại. Bộ đồng phục màu đen đã hoá đen bởi thúi nc mạng mũi

máu. Trán đau điếng , đang rỉ máu vì những cú đánh lúc nãy. Chợt nó nghĩ:

“Không thể vác bộ dạng này vào lớp.Nhưng nếu ko vào thì anh Takashi và Jujin sẽ lo”

Nghĩ một lát nó quyết định gửi một tin nhắn, bảo vì buồn ngủ nên đã về phòng.Thật ko hay chút nào, buổi học đầu tiên chưa gì đã nghỉ giữa chừng.Đành vậy.

Bước ra khỏi nhà tắm, nó sáng khoái đến lạ.Nhìn Ross đứng trc cửa phòng tắm mặt mày lo lắng, nó ôm vào lòng vuốt ve. Khi vừa bc vào nhà thấy bộ dạng của nó, ánh mắt Ross biến chuyển là lạ mà nó ko lí giải nổi. Ross nhảy phốc lên người nó, le lưỡi liếm những vết thương trên trán.Lập tức nó cảm nhận đc những vết thương bắt đầu lành trở lại. Nó sững sờ.Lí nào lại vậy.Nhưng nó bỏ qua, cả cái trường này toàn thứ quái dị nó còn cho qua đc, con mèo của mình sao lại ko thể.Túm lấy cái mũi Ross. Nó dí vào cái trán mình, giọng nhỏ nhẹ:

-Mày lo cho tao à.Ko sao đâu. Con bé trong lớp đến giường oai áy mà.Chả sao vì tao vốn là người ăn miếng trả miếng.Cốt yếu là cơ hội mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Nó sáng khoái dang rộng tay, đưa tay giật lấy sợi dây trc mặt, chiếc đồng hồ đc rơi xuống.Đã 9 h sngs rồi cơ đấy.Giật một cái nữa, đồng hồ nhảy tít lên trần nhà.Vươn tay vài cái , nó mở cửa sổ cho ánh nắng tràn vào.Sân trường vẫn vắng lặng, chỉ có tiếng bước chân thưa thớt của mấy kẻ tuần tra.Nó thờ dãi, lại nằm phịch xuống giường, ôm con Ross vào lòng. Chỉ mới sống ở đây được 3, 4 ngày mà nó đã cảm thấy toàn điều quái dị. Chả thể nào lí giải nổi.

Nó ôm con mèo đặt lên chân, chơi nhào lộn. Nó thích cảm giác dồi con mèo lên cao. Như những con khác , chúng sẽ gào ré lên hoặc cào chân tay đau điếng nhưng Ross thì lại tỏ ra thích thú đến lạ.Nâng con mèo đến trước mặt, nó nhận ra có một điểm đặc biệt..

Dưới ánh nắng rực rỡ của mặt trời, bộ lông đen của nó sáng rực, lấp lánh đến bất thường.Đôi mắt từ bao giờ đã hoá màu xanh biển đẹp như một dòng hải lưu tuôn chảy nhẹ nhàng. Chính giữa trán là hình trăng lưỡi liềm đc phủ bởi một lớp lông bạc ánh kim. Nó tròn mắt nhìn Ross mà thấy kì lạ.Sao nó cứ có cảm giác Ross chẳng phải là một con mèo.

Thấy thái độ là lạ của Kasumi, Ross nhanh chóng nhảy khỏi người nó, trèo tốt ra khỏi phòng.Tuy ko nhìn thấy Kasumi nữa nhưng nó vẫn cảm thấy sợ hãi.Càng đến ngày Đêm đen, sức mạnh trong người con bé cũng có nét biến chuyển vì thế mà nó cũng dần thoát khỏi vỏ bọc của con mèo. Chỉ mới thay đổi chút ít như vậy mà con bé đã nhận ra vậy những biến chuyển lớn sau này thì thế nào.....Thật ko dám nghĩ tới

Nhìn con mèo chạy đi, nó chép miệng:

-Đấy. Lại đi tán gái rồi.Thật là.....

Với tay lấy chiếc laptop trên bàn, nó lên tìm kiếm vài thông tin mới

Cốccốc....

-Kasumi, nhok dậy ăn sáng đã nào.

-Sáng sủa gì mà com sáng, nhìn cái đồng hồ giùm em .12h rồi chứ ít à

Nó nói vớ ra rồi nhanh chóng bật dậy vệ sinh cá nhân, rồi ra phòng khách ko quên lôi

theo chiếc laptop. Mâm com dọn sẵn trên bàn, nó chép miệng:

-Lạ thật sao ở đây ai cũng thích ăn đồ tái nhỉ?

Takashi nhìn Kahanda, chả nói gì chỉ lẳng lặng lấy cái điều khiển bật tv. Nó ăn xong thì ngồi ôm lấy cái laptop chẳng rời.Thấy vậy, Kahanda nhắc nhở:

-Nè, nhok ở đây cũng phải dọn dẹp đi chứ.Đi rửa bát đi.

Nó cười hi hi mà mắt chẳng rời khỏi màn hình:

-Anh mời em tới ở mà, mà đã mời là khách.Đã khách ai bảo phải làm việc.

Kahanda lắc đầu trước cái cách lí luận suông của con bé. Khi đã dọn dẹp xong, Takashi và Kahanda và Takashi buông mình tự do trên sofa, bên cạnh là nó đang chăm chú ngó màn hình. Ngồi chưa ấm chỗ, cả hai đã phải chứng kiến một trận cười kinh rợn tóc gáy của con bé.Một tay ôm bụng, một tay ôm laptop nằm cười rũ rượi, lăn lộn trên ghế một hồi, nó rơi phịch xuống sàn nhà.Cả hai ái ngại nhìn. Takashi ngồi dậy nhẹ nhàng đỡ nó dậy lên ghế

sopha, quan tâm hỏi:

-Em sao vậy, phải bí quan sát xung quanh chứ.rơi xuống trúng cạnh bàn thì sao.

Kahanda nhón tay lấy miếng snack , mắt vẫn dán trên tv, thủng thỉnh đáp:

-Con nhỏ lên con đấy. Cậu ko cần quan tâm

Nó lấy lại tư thế, thủng thỉnh đáp lại ịong nhe tựa lông hồng nhưng độ sát thương hơn cả bom nguyên tử:

-ái chà, Không biết con vệt của anh nó thick sâu gì em còn bí mà chuẩn bị quả.

Kahanda nghe xong cười ha hả, tự tin đáp:

-Em đừng mơ động đến bảo bối của anh.Chúng ta phải học 5 tháng mới về nhà.Em thôi trò đùa nạt con nít ấy đi.

Nó cười chế giễu:

--Ôi tội nghiệp ông anh giai của tôi.Trình độ thông tin còn gà lắm. Anh nghĩ việc đó cũng phải đến tay em lo liệu sao.

-ý.....ý...em là.....

-Cũng ko tệ nhĩ.Anh ko bí Anna và Lora đang ở đây sao.Anna nó mê tít con vệt của anh.Đảm bảo nó phục vụ con vệt của anh từ A-Z mà. Hôm trc nó còn bảo em muốn thử nghiệm “sâu massage” trên con mèo của anh đấy.Thick ko???? Em alo cho nó nhẽ.

Hắn rùng mình nghĩ tới con bé Anna. Mấy năm trc, con bé đến nhà chơi .Thấy ngay con

vệt của hắn.Trông con bé cũng xinh xắn đáng yêu nên khi nó mở lời mượn con vệt thì

hắn đồng ý ngay.Ai dè, hôm sau nó đem trả thì hắn ms tá hoả.Dụi mắt mấy lần chẳng

nhận ra bảo bối của mìnhf.Bộ lông sặc sỡ biến đi đâu chỉ còn lại con vệt trần như

nhộng.Nhìn con vệt tội nghiệp vô cùng.Hỏi ms bí con bé nhốt con vệt giữa một rừng

sâu.Con này bò lên người, con kia leo xuống chân.Vốn đc chăm chút từ nhỏ, con vệt đâu

đã gặp cảnh ấy bao giờ.Đến hắn còn thấy nổi cả da gà. Giờ nghe con bé nói vậy, hắn rùng

mình nghĩ tới con sâu massage mà con bé vừa nhắc.

Quay lại, hắn vẽ cam chịu,miệng cười mà như khóc:

-Em đừng làm thế vs con vệt của anh.Nó vô tội mà.Snack của anh đây, em ăn đi

Cầm cái bao snack trên tay hắn, nó cười mỉa mai:

-Anh nhầm rồi, snack này vốn dĩ của em mà

Hắn ngồi câm như hến.Thấy vậy , Takashi cứu nguy cho thằng bạn:

-Mà nãy giờ em cười vì cái gì thế.

Nó hí hửng ôm cái laptop, đọc vanh vách:

-Thông tin nóng hổi đây: Tại đường XYZ thuộc thành phố Naru, phát hiện có hai xác

chết,một nam, một nữ tuổi từ 17 đến 24. Nguyên nhân cái chết là do mất máu. Giám định

pháp y cho bí, ko còn sót lại 1 ml máu nào trong cơ thể họ.Ngoài ra, trên cổ cả hai người

đều có dấu răng nanh. Mọi người đang bí do ai gây ra nhưng theo thông tin đồn đại gần

đây là do vampire- một tộc người bí hiểm tong xã hội, mặc dù ko có cơ sở về sự tồn tại

của họ.....

Kasumi vẫn thao thao bất tuyệt, ko để ý có hai kẻ đánh thất thần nhìn nhau. Việc

Vampire hút máu người đã lên cả báo chí thông tin cả nước, dù chỉ mới là tin đồn nhưng...cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra. Nếu tiếp tục, xã hội này sẽ tìm ra sự tồn tại của vampire trong cộng đồng. Nếu biết, chúng sẽ tìm mọi cách để giết hại vampire và chắc chắn họ sẽ ko ngồi yên chịu chết. Cuộc thảm sát sẽ xảy ra.Nhưng quyền năng của vampire hơn hẳn con người. Tất cả chỉ bất lợi cho con người mà thôi . Và.....Kahanda giật mình đánh thót, liệu Kasumi sẽ phản ứng thế nào trc sự thật về thông tin ấy.

Kahanda và Takashi hai mắt giao nhau rồi gạt đầu tín hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Kahanda dè dặt, liếc mắt nhìn nét mặt nó đầy vẻ lén lút:

-Kasumi này.....

Nó đang đọc đến đoạn hay thì Kahanda gọi , lập tức ngẩng mặt nhìn chăm chú vào mắt hắn. Hai mày khẽ nhú lại . Im lặng.....

Hắn giật mình trước cái nhìn đầy vẻ xoi mói của nó, suýt nữa rơi ngay khỏi ghế. Nhìn nó, hắn ko thốt nên lời.Nhe răng cười như mèo, ánh mắt quay sang liếc liếc Takashi ý bảo hắn hỏi. Takashi hờ hững tiếp nhận cái liếc mắt ấy, tay tóm lấy remote chuyển kênh.

Thấy thái độ của thằng bạn chí cốt, Kahanda rửa thầm trong bụng nhưng miệng vẫn cười mếu mếu nhìn nó lén lút, một lúc mới cất lời:

-à.....anh định hỏi....cảm nhận của em về nhưng thông tin trong bài viết.

Nó nhìn Kahanda, ngón tay cái nhẹ mân mê đôi môi anh đào đỏ hồng, mắt liếc nhìn hắn.

Một lúc mới lên tiếng:

-Bài báo này.....cảm nhận.

Hắn nhìn thái độ nó, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nhưng vẫn cố trả lời:

-Uhm.....

Nó tiếp:

-Tóm lại một câu

Im lặng chờ đợi .Nó nhếch mép, đôi mắt đầy vẻ đe dọa, nghiêng răng:

-Vô cùng tức giận về sự thật của kết luận này.

Hắn khuôn mặt trắng bệch nhìn Takashi-đang cũng chả khá khảm hơn là mấy.Sống lưng lạnh buốt. Nếu nó phát hiện ra sự thật trước ngày Đêm Đen.Chúa tể của vampire-ba hắn-Johanki Royal, sự tức giận, hoảng loạn ,hận ý sẽ bao trùm nó.Các linh vật bảo hộ cho sức

mạnh của nó sẽ ko thể chống đỡ đc.Sức mạnh đó sẽ phá vỡ phong ấn.Trận Hắc Phong sẽ
xoá sổ toàn bộ con người cũng như cả thế giới vampire này. Sức mạnh đó sẽ chế ngự cả
thiên nhiên trời đất. Nhưng chính rằng, bản thân con bé cũng chẳng thể chế ngự đc sức
mạnh đó. Và..nguy hiểm hơn nó có thể đi quá giới hạn để biến thành một loài khác.

Một loài quỷ mà gia phả Royal có nhắc đến Lisaori-Quỷ thần Huyết Đen. Hắc rùng mình
nghĩ tới đó. Không thể ko thể, Kasumi của hắc ko thể biến thành quái vật như thế.Không
thể.....

-Một kết luận phi lí hết sức.Một kiểu dọa người

Câu nói tiếp theo của nó khiến cho kẻ đang lạc vào mê cung của sự hoảng loạn như thức
tỉnh.Vui mừng sung sướng.

Takashi nghe câu nói của nó giật mình ngẩng lên

-Sao????????/

-Anh ko thấy bọn chúng quá ảo tưởng rồi hay sao. Vampire nực cười.Chỉ với cái chết vì
mất máu chúng kết luận có vampire. Đến thời đại này rồi mà chúng còn tin có
vampire.Bọn này đúng là hết thuốc chữa. Chắc toàn là Fan cuồng của Chạng vạng. Nhìn
đau cũng cho là có vampire. Bọn này phải đi chính phủ cho vào viện thần kinh trung
ương mới đúng.

Takashi nhìn thẳng vào mắt nó.Hắn muốn xem đó có phải là lời nói thật hay là sự kìm
nén. Hắn lúc này mới ngắm kĩ nó.Đôi mắt ko ko còn là màu hổ phách nữa. Từ bao giờ
đôi mắt này đã thay đổi. Đôi mắt này rớt cuộc có bao nhiêu màu. Chính giữa con ngươi
màu tím huyền bí, tàn khốc.Xung quanh, màu đỏ rực lửa , cao ngạo. Màu xanh biển bình
yên.Màu hổ phách bậc vua chúa. Tưởng chừng ý nghĩa, vẻ đẹp mỗi màu tương phản nhau
nhưng khi hoà làm một lại đẹp một cách mê hồn, ko cưỡng lại đc như vậy.

Giật mình bất gặp cái nhử mày của nó, hắn mới sảng giọng:

-Em tin không có vampire.

Nó đáp mà tay vẫn không ngừng rê trên bàn phím, miệng nhồm nhoàm snack:

-Đương nhiên. Con nít ba tuổi nghe là biết lừa gạt . Mà.....nó ngẩng đầu nhìn lên vẻ suy
nghĩ.....Nếu thế giới này có quỷ thì may ra em sẽ thay đổi ý kiến cũng nên. Có lẽ em
sẽ dành 1% sự tin tưởng về sự tồn tại của chúng.

Hắn quay đầu nhìn Kahanda xem phản ứng của hắn trước câu trả lời đó nhưng chỉ thấy
hắn sung sướng khi nghe những câu trả lời của con bé, miệng ko ngừng lẩm nhẩm'Nó
chưa biết gì hết.Vui quá'. Lắc đầu, thằng này lên con nạng lắm rồi , khó cứu vãn lắm.Thờ
dài, hắn nhìn Kasumi mà ánh mắt hàm chứa lời nói: "Có quỷ đấy Kasumi à, và chẳng
nếu biết, em có hay không tin tới sự tồn tại của vampire. Dòng máu đang từng ngày chảy

trong cơ thể em.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Đến giờ đi học, nó hí hửng tưởng tượng ra khuôn mặt tức giận của con bé Misun cùng đàn em khi thấy nó đang lượn lờ quanh hai chàng công tử này đây. Nhìn thấy thái độ cười cười như đười ươi của con bé, Kahada đưa tay làm dấu thánh miệng ko ngừng lẩm nhẩm: “Amen, xin chúa tha thứ cho con điên loạn nhất thời của con bé. Mặc dù hấn chưa từng biết gì về Chúa ngoài cái tên thông thường. Takashi thì khác, nhìn thấy nó vui vẻ, hấn cũng phần chần chừ.

Ngồi trong lớp học, ngoài lườm nguýt tên Gasun biến thái, nó còn nhận đc cả tá cái liếc nhìn hậm hực, đe dọa của con bé Misun. Khi hai mắt chạm nhau, nó còn trợn mắt nhìn thách thức. Cả buổi học mà nó cứ ngó lên ngó xuống, quay sang quay phải. Vì sao ư????????? Tất cả chỉ vì cái môn học quái quỷ :PHA CHẾ MÁU. Nó chẳng hiểu môn học này có lợi ích gì cho cuộc sống hay ko mà nhìn học sinh ai cũng hí hửng, như kiểu nhất được một bao chứa đầy vàng ấy, có khi còn hơn ấy chứ. Nó nhăn mặt quay sang Jujin hỏi nhỏ:

- Anh, cái môn học quái quỷ này là gì vậy ??????

- Hả?????

Jujin trợn tròn mắt khi nghe câu hỏi hết sức ngớ ngẩn của con bé. Takashi nghe nó hỏi vậy thì vội vàng nháy mắt với Jujin, miệng cười trả lời lấp liếm:

- à, cũng chẳng có gì. Rảnh rồi chẳng có gì làm nên học cho vui ấy mà.

Nó gật gù ra chiều chấp nhận dù câu trả lời chả nghe xuôi tai lắm.

Gasun ngồi lặng đi khi nghe nó hỏi. Miệng khề lảm nhảm những âm thanh vô thức. “Tại sao con bé lại hỏi vậy??” Đối vs một vampire cấp A, điều căn bản nhất như thế sao lại ko biết. Một vampire quan trọng nhất là khả năng kiểm chế trc máu người, vì thế phải học đê biết cách pha chế lương thực cũng như rèn luyện khả năng trc máu có tỉ lệ cao. Và hấn bây giờ cũng ms đê ý. Nó khác hoàn toàn vs tụi vampire nữ ở đây. Có phải chẳng vì thế mà hấn thấy hứng thú vs nó. Nó ko dùng đc thức ăn thức uống ở đây, cách đi lại nói chuyện khác xa thế giới vampire ở đây. Hay nó ko phải vampire mà chỉ là con người, nhưng con người thì vào đây làm gì. Một mobông bong trong suy nghĩ của hấn và bị cắt ngang bởi tiếng chuông giữa giờ. Takashi và Jujin nhanh chóng hướng canteen mà đi.

Nó gọi vs lại:

- Way, hai anh ko đợi em sao.???

- Hà , em cũng đi sao.Takashi thắc mắc hỏi lại

- Chuyện lạ à nha.Jujin cười cười nháy mắt nhìn nó khiến cho đội ngũ fan đồ râm Tiễn lại

về fía cả hai, nó khoác tay than mặt, miệng thì liến thoắng mà mắt thì cứ dán chặt vào

khuôn mặt tức của con bé é Misun:

-Có gì mà lạ.Thick thì đi thôi.với lại ngồi ở đây một mình buồn muốn chết. Đi vs mấy anh chẳng phải vui hơn sao?

Nó nháy mắt một cái rồi lôi tuột hai thằng đi.

Tại canteen, nó đã nhìn thấy ông anh to đầu của mình. Nó nhẹ bước lại gần định hù

thì.

-Nhok thôi cái trò con nít ấy đi. To đầu rồi mà còn thích hù người khác...

Nó xụ mặt bước vào ghế ngồi, nằm phịch lên bàn ăn, giận dỗi nói:

- Hai kì quá, em thick kia mà. Mà sao Hai bít là em, em vào Hai đâu có thấy. Trước

-

- kia em đứng trước mặt, Hai cũng đâu có bít là em

-

Kahanda bấy giờ cũng mới ngó người ra.Uk nhỉ, sao hần cảm nhận được đố là

Kasumi.Từ từ ngấm ngấm lại, hần phát hiện ra.Mùi vampire trên cơ thể Kasumi đã bắt đầu

lộ ra. Tốc độ ko còn tính theo từng ngày nữa mà là từng...giây. Và hần đã từ đó mà nhận

ra. Một mùi vampire đặc biệt, ko thể lẫn vào ai. Thứ mùi của chi riêng Nữ hoàng. Nhưng

nó sao lại bộc lộ ra trong khi con bé vẫn chưa phát hiện thân thể thật sự của bản thân. Vội

vã quay sang Takashi , hần hoảng hốt:

-Hôm nay ngày bao nhiêu vậy??????

-Dương thì 3/6, âm là 4/5.

-Đúng mà. Hần hí hửng thở phào.

Nó chú ý nãy giờ thái độ của Kahanda, giờ mới lên tiếng:

- Đúng gì Hai????

- Thì hai ngày nữa là tới ngày Đêm.

Takashi nhanh chóng giơ chân đạp nhẹ một cái vào chân hần, hần mới phát hiện mình

vừa bị hố, vội vã chữa cháy:

-à, ý anh là đêm mai có lẽ nhiều sao, định rủ em đi ngắm ý mà.

Nó xi một cái rờ dãi rồi lôi ống sữa con bò trong cặp hút một hơi dài. Khi đồ ăn trên bàn

đc để sẵn sàng đầy đủ thì cửa lớn mở, bóng một cô gái bước vào.

Chương 17

Sự xuất hiện của cô gái chẳng làm xi nhê gì việc ăn uống của cả ba con heo. Chỉ có nó là thích thú nhìn bóng người tiến vào, trên môi vẽ lên một nụ cười lạnh.

Khoác trên mình bộ đồng phục vampire A. Trời không gió mà những sợi tóc xoăn vẫn cứ bay bay. Màn đêm tối bao trùm xung quanh khiến cô gái nổi bật với bộ đồng phục màu trắng. Màu đỏ của mái tóc thật quý mị nhưng ko kém phần quyến rũ. Thật tiếc đối tượng cô gái chú ý chẳng thèm để ý tới cảnh phong tình ấy, vẫn say sưa nhâm nhi cốc nước màu đỏ. Còn tụi vampire nam ngoài sân thì máu mũi xẹt tùm lum, van trời đất chẳng hui lòng nhau.

Ném cho Misun một cái nhìn tội nghiệp mĩa mai, nó nânghộp sữa lên, tiếp tục công việc còn dang dở. Tiến lại gần người con trai, hai tay nắm chặt e then nói:

-Anh Takashi, bây giờ chúng ta..... có thể nói chuyện một chút được không???

Không đợi Takashi trả lời, nó nhanh nhẩu:

-Ai da, anh Takashi. Anh bảo hôm nay đói lắm mà, cố ăn cho nhiều vào để đỡ kêu đi. Sắp vào học rồi đấy.

Misun cố nuốt giận vẫn mỉm cười giả tạo:

-Vậy à, thế thì anh cứ ăn từ từ. Chúng ta có thể nói chuyện sau giờ học cũng đc

Thấy Takashi chuẩn bị mở miệng, nó túm lấy một quả táo nhét thẳng vào miệng Hân, miệng liền thoáng:

-Ôi, tiếc quá Misun à, Anh ấy hứa hôm nay giúp mình ôn bài mất rồi. Thôi bạn tìm tạm ai đó thế vào nói chuyện vậy nhè

Misun trừng mắt nhìn nó rồi nhìn thẳng vào takashi:

-Anh, có đúng ko????

Takashi khó khăn lắm mới lôi dc quả táo từ trong miệng ra, chưa hui mô tê gì thì lại bị nó đung tay ấn đầu xuống liên tục.

Thấy hành động của nó, Misun nghiêng răng nghiêng lợi, mắt đỏ ngầu tức giận nhưng giọng vẫn nhẹ nhàng

-Vậy có lẽ phải hẹn anh khi khác.

Mọi học viên đang bám vào tấm cửa kính để chứng kiến lời ngỏ của cô công chúa nhà

Hawa tới công tử của tướng quân Honsai thì thấy ngay một màn kịch hay. Cô công chúa

nổi tiếng kiêu kì nhất trường Đă bị công tử Takashi từ chối thẳng thừng. Và họ xì xào với nhau về mối quan hệ trên mức thân thiết của Kasumi và Takashi.

Bực mình bước ra cửa, Misun ném ra những ánh mắt đe dọa cho bọn kiến bám đen cửa kính kia rồi thẳng thừng bước ra ngoài, miệng nghiêng răng:

-Thù này nhất định trả. Sẽ không để người phải đợi lâu đâu.Kasumi ak....

Nụ cười lạnh đc vẽ lên môi Misun khiến cô đáng sợ hơn bao giờ hết.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Misun đi rồi, nó lại thoải mái lấy một hộp sữa khác. Cả ba kẻ chăm chú nhìn nó.Chỉ tới khi tiếng sột sột vang lên, nó mới thả hộp sữa xuống, hai tay chống cằm, mắt long lanh nhìn lướt qua ba kẻ:

-Quan toà hỏi, bị cáo xin trả lời.

-Thế là sao???? Jujin lên tiếng đầu tiên.

-Dạ, sao trên trời nhiều lắm.

-Vào vấn đề chính đi.Nhok có xích mích gì vs nhỏ đó đúng ko. Tốt nhất nhok nên giải quyết đi, con bé ấy ko vừa đâu. Kahanda giờ mới nghiêm túc nói.

-Yes, sir.

-Misun hỏi anh , sao em biết ý anh mà trả lời.

Hỏi câu này, Takashi chả có ý gì trách cứ nó cả. Ngược lại , anh thấy vui vui. Có phải nó đã có tình cảm gì đó vs anh nên ko cho cô gái khác tiếp xúc.

(Hò....hò...tội nghiệp lão Takashi, làm thế là trả thù cá nhân chứ có tình cảm gì đâu...)

Nó giờ mới gãi đầu ngượng ngịu:

-Em xin lỗi, thì cũng gấp quá nên.....quên xin ý kiến anh. Mà thôi, sắp vào học rồi, mọi người ăn nhanh đi. Em out trước nha.Bye....e.....

Chưa để ai nói nổi câu gì, nó phóng thẳng ra khỏi canteen như ma đuổi. Để ba kẻ ngẩn tò te nhìn nhau rồi tự cười một mình, miệng lẩm nhẩm: “Con bé chuyển chủ đề nhanh thật!”

Ra khỏi canteen, nod dựa lưng vào gốc cây đó thở dốc, tự lẩm bẩm: “Oai , may mà mình nhanh chân chạy. Nhưngsao mình làm vậy nhỉ?????” Nó ngơ ngẩn ra, chẳng lí giải nổi.

Mà tự dung nó giật mình, bản thân có chút khác lạ. Nó là con heo ham ngủ, vậy mà từ

bao giờ nó có thể tỉnh táo cả đêm, không gật gù lúc học nữa nhỉ, mà lại còn có thể đi trên

chọc kẻ khác. Vsf hình như, nó không còn ghét lắm thứ mùi máu nhân tạo ấy.

Chuông reo vào tiết, nó thong thả bước ngang qua bàn của Misun. Nó muốn xem, về mặt

con bé giừo như thế nào. Nhưng, thật tiếc, con bé chưa vào lớp. Nó ngán ngẩm cho hứng

thú bị cắt dở. Mọi người đã vào tiết đầy đủ, thầy giáo đã lò dò đi vào lớp mà vẫn chưa

thấy con bé ấy. Một lúc , Misun bước vào. Cả lớp ồ lên, không có gì ngạc nhiên hơn. Nữ

hoàng kiều ngao của trường giờ đây trông.như thế nào nhỉ. Thảm hại vô cùng. Bộ tóc

màu đỏ ướt nhẹp, từng giọt nước giọt tong tong xuống sàn nhà. Bộ đồng phục dính sát

vào cơ thể, lộ ra những đường con quuyến rũ. Tụi vampire nam trong lớp máu mũi rỉ ra

gần hết. Cô ta bước về chỗ không một lời xin phép. Hai tay vong lên bàn cúi đầu nằm

xuống. Thật tiếc vì mái tóc che nên nó chẳng thể nào trông thấy đc biểu tình trên mặt cô

nàng.

Cả lớp giờ chỉ chú tâm vào cái bàn có kẻ nằm ngủ, tò mò hết sức. Cả nó cũng vậy. Cô ta

sao vậy nhỉ???? Trời có mưa đâu mà ướt như thế chứ.

Chuông reo, cả lớp lại kéo nhau ra về. Ai có đôi có cặp thì cùng nhau đi dạo. Những kẻ

chán đời, yêu ngủ và độc thân như nó thì thẳng tiến kí túc xá, tiến vào giường và khò.

Nhưng thật sự giấc ngủ đến vs nó chẳng bình yên tẹo nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Giấc ngủ đến nhanh hơn bản thân tưởng tượng và nó lại chẳng hề bình yên.

Một đứa bé.không rõ khuôn mặt, mái tóc loà xoà toả rộng trên sàn. Dù vậy, nó chỉ mới chưa đầy ngày tuổi, còn.đỏ hỏn.. Một vết cứa dài từ tim đến cánh tay.gân tay non nốt trời lên. Trái tim bé nhỏ đập từng nhịp yếu ớt lộ ra giữa những lớp thịt nhầy nhụa máu. Chiếc bình thủy tinh hứng từng dòng nước màu xanh biển ấy chảy xuống, gấp gáp như dòng suối, cũng có lúc từng giọt từng giọt. Con dao bạc sáng loá cửa vào lớp da thịt mềm nhũn sơ sinh. để những dòng máu xanh chảy ra. Những tiếng thở gấp gáp, những đôi mắt đầy thèm thuồng, những tiếng hú hét sung sướng.Chỉ đến khi toàn bộ cơ thể là một đám nhầy nhụa máu thịt trộn lẫn vào nhau thì nó mới dừng lại. Đôi mắt đứa trẻ mở to đầy phần uất , sợ hãi, đau đớn. Miệng ko thể hét, không thể khóc vì.bị bịt kín. TRái tim đã dừng đập, cơ thể lạnh ngắt nhưng máu vẫn cứ tuôn như dòng hải lưu ko bao giờ dứt.

Đứa bé trừng mắt nhìn nó.

Đứa bé sơ sinh.đỏ hỏn.chưa đầy ngày tuổi.Máu.

-á.á.không.không.tránh xa tôi ra.đừng nhìn tôi.

Nó ngồi bật dậy. Hoảng loạn gào thét. Cả người ướt đầm mồ hôi. Hoi thở gấp gáp. Nước mắt giàn dụa.

Kahanda giật mình bởi tiếng hét của con bé, vội vã chạy vào phòng. Trước mặt hấn Kasumi ngồi thu một mình trong góc , hai tay khuơ mạnh vào ko khí. Miệng ko ngừng gào thét. Chạy vội lại ôm nó vào lòng, hấn vỗ nhẹ nhẹ vào lưng , miệng ko ngừng an ủi:

-Không sao.không sao.Tất cả chỉ là mơ.là ác mộng.

Takashi đứng dựa vào tường nhìn cả hai. Hấn cũng muốn là người ở bên cạnh nó nhưng ko thể. Hấn cay đắng nhìn mà tim đau đớn. Đau vì nỗi đau mà

nó phải chịu đựng. Đau vì tình yêu của mình có lẽ mãi mãi chẳng bao giờ trọn vẹn. Nếu có một điều ước, hẳn xin rằng chưa bao giờ đc gặp nó.

Kasumi thấy Kahanda ở bên cạnh thì vội vã ôm chặt hắn, miệng mếu máo:

- Anh ...anh ơi.máu.đứa bé.nó nhìn em....

Hắn chấn động. Đứa bé.đứa bé. Chẳng lẽ con bé đã nhớ ra. Con ác mộng năm nào đã trở về rồi sao. Hắn cúi đầu ôm chặt hơn cơ thể nhỏ bé vào lòng, tự hứa vs bản thân sẽ bảo vệ nó mãi mãi.

Hắn ôm nó, vỗ về trong lòng. Hắn muốn xoa dịu nỗi đau ấy. Chỉ đến khi xung quanh một mảnh tĩnh lặng, hắn bế nó lên giường lúc này như 1 con mèo con say ngủ. Nhẹ nhàng đặt xuống giường, hắn đưa tay vuốt nhẹ những sợi tóc lơ thơ đâm mồ hôi trên trán nó. Bàn tay trái đặt nhẹ lên trán con bé bỗng dưng sáng rực lên một tia thoáng qua, căn phòng lại chìm vào đêm tối. Cúi đầu đặt một nụ hôn trên trán, bước ra khỏi phòng nhưng hắn nhận thấy có một đôi mắt đang dõi theo. Quay người lại.

Dưới ánh trăng, Ross ngồi lặng yên trên cửa sổ dõi theo những hành động của Kahanda.

Đôi mắt sáng lấp lánh như vì sao rơi thẳng vào mặt hắn, ánh mắt ấy như nhìn thấu tâm

can, gây cho người ta một cảm giác bất an mơ hồ. ánh mắt lạnh băng. Bộ lông đen lấp

lánh dưới ánh trăng làm người ta ngỡ tưởng rằng nó là sợi bạc. Chỉ là mèo mà đã mang

một vẻ đẹp hoàn mỹ như thế nếu nó có hình dáng con người thì.Con người.Đôi

mắt. Kahanda giật mình thẳng thốt, hắn chưa một phút giây nào quên, chưa từng quên đôi

mắt lạnh băng ấy. Đôi mắt của kẻ đã giết chết Kasina. Hắn đã nhìn thấy những dòng

máu chảy ngập trong đôi mắt vô cảm ấy. Bàn tay đã lấy đi toàn bộ máu của cơ thể đó.

Một kẻ đã lấy đi sinh mạng 1 đứa trẻ mà ko hề run rẩy.

Nhưng.hình như hắn đã suy nghĩ quá nhiều. Một lần nữa hắn trừng mắt nhìn con

mèo. Chỉ là đôi mắt sao hắn có thể kết luận hồ đồ. Hắn đã thử nghiệm hàng trăm lần với

con mèo, dù là kẻ có giới kỹ xảo tới đâu cũng chẳng thể qua nổi mắt hắn. Vì thế con mèo

này ko có khả năng. Lấy tay tự cốc đầu một cái, hắn mở cửa đi ra.

Ross vẫn ngồi yên đó. Hắn đã đọc đc suy nghĩ của Kahanda. Nở nụ cười lạnh, hắn lẩm

nhảm:

“Kahanda ơi là Kahanda.Người vẫn như ngày nào, vẫn nhìn ta vs ánh mắt ấy. Người

cũng khiến bản thân ta bất ngờ khi nhận ra ta dưới vỏ bọc hoàn mỹ này dù chỉ một tia

thoáng qua. Hình như ta đã quá xem thường mi.

Lặng đi một lúc, hắn tiến lại gần cái bóng nhỏ nằm trên giường. móng vuốt sắc nhọn

màu bạc loé ra đâm thẳng vào kẻ nằm trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Màu bạc loé sáng, cái bóng ngã vật ra rồi ngã phịch xuống sàn nhà, nhanh chóng biến

mất, chỉ còn lại những hạt bụi lơ thơ trong đêm.

-Một bọn ngu xuẩn. Dám hại thiên thần của ta cả ngay lúc ta có mặt.

Thu móng vuốt, nó cúi người ôm lấy khuôn mặt nhỏ bé hôn ngấu ngiến. Chỉ khi nhận ra sự hô hấp khó khăn của con bé, nó mới thả ra. Bàn tay nhỏ bé vuốt lên khuôn mặt, giọng nhẹ nhàng:

-Tình yêu của ta. Chúng ta sắp đc gặp nhau. Không phải dưới hình dạng con người vs một con mèo mà là giữa vampire với một linh thần. Em hãy mau chóng thức tỉnh. Ta đã làm tất cả những điều có thể để mong chờ sự thức tỉnh này. Ta đã chờ em, rất rất lâu rồi.
Thiên thần bé nhỏ của ta.

Khi nó tỉnh dậy thì mặt trời đã lên quá đỉnh đầu. Căn phòng một mảnh tĩnh lặng. Nó cảm thấy một tâm hồn trống rỗng. Một cái gì đó cứ xẹt qua trong kí ức...Nó ko hiểu. Lấy một bộ váy trong tủ, xỏ đôi giày vào chân, nó lặng lẽ ra khỏi phòng. Bây giờ nó muốn bình yên một chút. Đôi chân bé nhỏ cứ chậm rãi bước đi. Chẳng biết trời xui đất khiến thế nào nó lại tới rừng phong. Một khu rừng tuyệt đẹp.

Tại đây, nó đã gặp Gasun lần đầu tiên. Nghĩ đến hấn, lòng nó lại rộn ràng cảm xúc. Hình như tất cả đã khác rồi. Nó đã ko còn cảm thấy ghét Gasun. Dù vậy, giáp mặt hấn nó vẫn nói những câu khó nghe. Hình như đó là cách kìm nén cảm xúc tốt nhất. Từ bao giờ nhi????? Nó ngồi lên chiếc ghế dưới gốc cây, mắt nhìn xa xăm: Có lẽ lúc nhìn thấy hấn khóc, lòng nó đã đổi thay, những đợt sóng trong lòng đã thôi lăn tăn.

Nhìn hấn đã vô cùng đơn độc. Dựa lưng vào lan can cầu thang, hấn khóc. Không hiểu chuyện gì đã xảy ra, nó chỉ đứng nhìn hấn. Khi phát hiện ra sự xuất hiện của nó, hấn đứng dậy. Hai mắt nhìn nhau. Không phải là cảnh đầu đá mắt, hay những cái lườm nguýt đc lặp trình. Cái nhìn mang đầy tâm trạng cảm xúc. Thông qua cái nhìn, cả hai như trao cho nhau sự cảm thông.

Nó bây giờ chỉ ngồi yên nhìn cánh chuồn nhỏ nhỏ rồi nghĩ vu vơ. Tự cười một mình, nó sắp xếp lại đống suy nghĩ đang còn dang dở. Có một cái gì đó xẹt nhanh qua trí óc nó...mơ hồ...Nó không thể nhớ nổi đó là gì. Nó chỉ cảm nhận dc những hình ảnh mờ nhạtkhông ra hình thùCàng cố nhớ, cơn đau càng mãnh liệt. Hình ảnh đó như một cuộn băng bị xoá còn dang dở. Không rõ phần đầu hay phần cuối. Nó cảm nhận hình như trí nhớ nó đã từng bị xoá đi.gần đây thôi...

Cảm thấy ngột ngạt, nó bước chân vào rừng phong, mong tìm thấy một điều gì mới lạ.

Tại gốc cây phong cổ thụ, có tấm biển đề chữ:

NGHIÊM CẤM VÀO RỪNG PHONG BAN NGÀY. CHỈ CHO PHÉP VÀO BAN ĐÊM
VỚI NHÓM TỪ 5 THÀNH VIÊN TRỞ LÊN.

Nó cảm thấy thật nực cười. Sai quá thể. Đi ban đêm mới nguy hiểm chứ ban ngày thì hề

hắn gì. Nó lắc đầu cười, chân thẳng tiến rừng phong.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Càng vào sâu, khu rừng càng trở nên âm u lạnh lẽo. Lá phong phủ đầy đất. Mùi ẩm mốc bốc lên nồng nặc. Cây tán rộng che kín cả bầu trời, chẳng thể lọt qua một tia nắng nào cả.

Nó ngán ngẩm định bước chân ra thì....

-A...um...ư.....ư....chep...chep.....

Một chuỗi âm thanh lạ vang lên từ sau gốc cây phong già cỗi. Càng lúc nó càng cảm thấy mình là một kẻ tò mò ưa tọc mạch. Nhưng tò mò....Nó bước chân lại gần nơi phát ra âm thanh. Sững người.....xấu hổ...đan xen...nó đỏ mặt. Trước mặt, một người đàn ông ôm lấy một nữ sinh, đầu đặt lên vai cô gái, cử chỉ rất là thân mật. Hình như nó đang cản trở chuyện tốt của người ta. (ôi..giời..ôi...chuyện tốt gì đây...)

Chân nhẹ nhàng bước lùi ra phía sau, chẳng may vấp phải rễ cây trời lên. Nó ngã phịch xuống.

Nghe động, người đàn ông ngoảnh lại. Nó nở nụ cười gượng nhìn đôi tình nhân rồi cứng đơ....

Cái quái gì thế này. Khuôn mặt cô gái trắng bệch, người đàn ông miệng lẩm lem thứ nước màu đen. Một dòng nc màu đen từ cổ cô gái chảy ra. Nó chấn kinh sợ hãi. Không phải là hắn hút máu người đấy chứ. Nó đang nhìn thấy cái gì thế này. Đây ko phải là sự thật, chỉ là mơ thôi phải không. Nó mắt tròn tròn kinh sợ nhìn gã đàn ông. Hắn đã hơn 40 tuổi, cô gái kia mặc đồng phục dãy B, phù hiệu trên áo còn dính đầy thứ nc mau đen,. Ném cái xác sang bên cạnh, hắn từ từ tiến lại gần nó. Nó sợ hãi, chẳng kịp đứng dậy, chỉ biết trườn mình về phía sau. Nó lắp bắp sợ hãi:

-Tránh xa ta ra.....tránh xa ta ra.....

Ngay lúc này trong đầu nó vang lên những âm thanh ngắt quãng: “á...á...á....đừng nhìn tôi....tránh xa tôi ra....” Nó rùng mình, sống lưng lạnh buốt.

Gã đàn ông càng lúc càng triển lại gần nó hơn. Nó bây giờ quá sợ hãi, chẳng thể làm được gì. Và hoang mang vô cùng, chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Hắn thêm khát cúi người chuẩn bị ngoạm một cú vào cổ nó. Nó hoảng sợ chìm vào hôn mê. Nhưng trước lúc ngất đi, nó cũng kịp nhìn thấy Hãnvới một khuôn mặt đầy âu lo.

Lòng trái đầy một cảm xúc ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Tung cho gã một cú đá. Gã ngã ngửa bật ra khỏi người Kasumi. Hắn thở hồng hộc, mồ hôi túa ra. Gã nằm sõng soài trên mặt đất, đôi mắt rực lửa. Hắn nhếch mép:

- Thèm khát đến mức phải mò vào tận đây sao?? Một lũ vô phép, đồ bỏ đi.

-

Gã lao người tấn công, Gasun nhanh như cắt xoay người, bàn tay nhẹ nhàng vung ra. Một quả cầu lửa đỏ rực bắn ra và lao về phía gã, vỡ vụn. Trong không khí còn sót lại những mảng bụi màu xám tro. Bước lại gần Kasumi, hắn đưa ngón tay lau nhẹ những giọt nước mắt. Ngón tay vẫn vè, kéo dẫn đi những nét sợ hãi trên khuôn mặt. Ngón tay dừng lại ở đôi môi anh đào màu đỏ thắm. Lòng hắn rạo rực. Hình như hắn đã yêu nó rồi. Chưa ai cho hắn một cảm xúc như thế này. Hắn cúi đầu hôn nhẹ trên đôi môi.

Bế nó trên tay rồi khỏi khu rừng. Nếu chân chừ, tụi vampire E sẽ kéo đến đông hơn. Ôm chặt cơ thể nhỏ bé áp sát vào mình, hắn mới cảm nhận dc nó vẫn tồn tại.

Khi thấy nó bc vào rừng, hắn đã hơi tò mò. Vội vã đuổi theo, chút nữa thôi, hắn đã mất nó mãi mãi.

Vừa bế nó ra khỏi khu rừng thì hắn gặp Takashi và Jujin. Hai kẻ vừa thấy Gasun thì đã định bỏ đi nhưng quan trọng là cô gái nằm trên tay hắn kia. Khi nhận ra đó là ai, thì vội vã chạy lại. Thấy dòng máu đỏ tươi chảy ra từ tay nó, Takashi quắc mắt nhìn Gasun, bàn tay vurun ra mau lẹ nắm chặt lấy cổ áo hắn, miệng gầm gừ:

-Cậu đã làm gì Kasumi. Nói.....

Thấy hành động của Takashi, Jujin vội vã kéo tay hắn ra khỏi cổ áo Gasun, miệng ko ngừng khuyên can:

-Cậu bình tĩnh đi nào.

Gasun đứng im, thách thức nhìn Takashi. Chỉ đến khi bàn tay của cậu ta buông ra khỏi cổ áo hắn, hắn mới trừng mắt nhìn lại, nhếch môi cười nửa miệng:

-ĐỒ VÔ DỤNG

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Tại phòng y tế

Khi nó tỉnh dậy, Kahanda vội vã chạy lại, ôn tồn hỏi:

- Em thấy trong người thế nào. Em làm anh lo quá.

Nó chẳng chú tâm gì vào câu hỏi, ngoắc ngoắc đưa mắt nhìn xung quanh, một lúc mới hỏi:

- Sao em lại nằm ở đây???? Chuyện gì đã xảy ra.

- Hà?????

Hắn ngạc nhiên hết sức. Lúc này vì cuống quá nên hắn chưa kịp xóa kí ức của con bé.

Đang lo lắng ko biết nên trả lời những thắc mắc của con bé như thế nào thì. . .Hay vì

hoảng sợ quá nên.không có khả năng. “Lẽ nào.Gasun. . . đã làm việc ấy. Như

vậy cậu ta đã biết tất cả”

Quá nguy hiểm. Hắn vợ vội chiếc áo khoác, nhấn nhủ con bé:

- Anh ra ngoài một lát. Takashi và Jujin có lẽ cũng sắp đến. Chú Daine cũng sẽ đến

thăm. Em nghỉ đi, chút nữa anh về.

- Ồ.anh chưa trả lời câu hỏi của em. . . này. . . này. . . cái ông anh mắc dịch này

thật là. . .

Lắm bầm, nó nằm xuống giường, mắt hướng ra cửa sổ. Rốt cuộc, chuyện gì đã xảy ra

Đang thắc mắc nó nghe tiếng gõ cửa:

- Nàng công chúa ngủ trong rừng đã thức dậy hay chưa???? Hay phải đợi hoàng tử

ta vào đánh thức.

Nó bật cười khanh khách, cái trò tếu này ngoài Jujin thì có thể là ai khác. Câu nói vừa

dứt, một bó hoa thiên thảo trắng thò vào khỏi cửa, một cái đầu nhú lên. Jujin cười tươi rói,

hướng đi đến nó.

- Em lại trốn học chứ gì??

- Đâu có. Mà. . . . em cũng chẳng bí.

- cho em

-

Hắn ném vèo một túi táo về phía nó, nó hời hả tóm gọn, mặt sung sĩa:

- Đến thăm người ốm thế đấy.

Kahanda khoác vội tấm áo lên người, hướng khỏi kí túc xá mà chạy. trong đầu ko ngừng

suy nghĩ:

“ Phải tìm ra Gasun trước khi mọi chuyện vỡ lở”

Khi hắn chạy ngang qua một chiếc ghế đá, có giọng nói vọng ra:

- Hình như anh tìm tôi

- Đúng vậy. Cuối cùng tôi cũng tìm đc cậu.

Dừng cước bộ, hấn quay người lại, tiến thẳng về phía phát ra tiếng nói

- Tôi nghĩ cậu hiểu tôi đến đây vì mục đích gì

- Ha...ha....Dòng tộc Royal quả thực rất bản lĩnh khi che giấu được một nhân vật tầm cỡ suốt mấy chục năm qua.

- Cậu muốn gì???

- Muốn gì??? Một câu hỏi rất hay.

- Tôi nghĩ chúng ta không cần phải vòng vo tam quốc như vậy chứ

Kahanda mắt kiên nhẫn trả lời.

- Đúng , anh có nghĩ tôi nên thông báo việc này tới hội nghị viện cùng.....

Kidosun.

- Con bé chỉ là một vampire chưa phát hiện ra thân thể, có gì lớn tới mức phải thông báo đến cả hội nghị viện.

- Có thật là chỉ thể thôi không???Anh phải hiểu rõ hơn tôi chứ. Anh nghĩ tôi là đứa bé lên ba chắc. không nhận ra sự phong ấn của Kasumi hay sao.

- Dù có đúng hay chẳng nữa. Cậu nên nhớ. Kasumi là công chúa của tộc vampire, là con gái của chúa tể. Ai dám làm gì con bé.

- Anh không thấy rằng vị trí chúa tể của dòng họ Royal đang bị rung chuyển trầm trọng hay sao. Đối với một kẻ chỉ ham thích quyền lực như Kidosun, hấn làm sao có thể bỏ qua đc kẻ thù nguy hiểm đang lăm le cướp lấy ngôi vị mà hấn đã bỏ bao công sức mới có đc . Anh không thấy cô ta đang rất nguy hiểm hay sao.

- Tôi biết. Nhưng tôi tin chắc rằng. Dù bất cứ chuyện gì xảy ra, cậu cũng sẽ không báo chuyện này đi

- Tại sao??

Hấn kiêu hãnh hướng đôi mắt về Kahanda

- Vì.....cậu yêu con bé.

Hấn giật mình, con ngươi kiêu hãnh khép lại. Giống như một kẻ ăn trộm bị bắt ngay tại trận. Một chốc hấn lạnh lùng ngược lên.

- Hình như anh quá tự mãn về tài nắm bắt cảm xúc của người khác. Phải chăng anh muốn chứng minh tất cả lời anh nói là đúng

- Nếu không phải.....tôi sẽ rút lại lời vừa nói vậy.

- Tôi chỉ thắc mắc,. Tại sao các người có thể giấu giếm lâu đến vậy. Thông thường sẽ bị ám sát ngay khi vừa chào đời

Đút hai tay vào túi quần, Kahanda ngược đôi mắt màu nâu trầm lên trời, nở nụ cười buồn:

- Có lẽ là số mệnh. Cũng có thể là đổi một cái giá rất đắt. Một mất một còn chẳng

-

hạn. ả nòi hấn khuất dần sau màn đêm yên tĩnh.

Gasun vẫn ngồi đó, lẩm nhẩm ” Một mất một còn ” . Nhớ tới câu nói lúc nãy của Kahanda,

hắn tự hỏi : “ Yêu cảm giác ấy là yêu sao Lo lắng cho một người là yêu. Sợ hãi

đau đớn trước những hiểm nguy mà người đó gặp phải. là yêu ”

Rồi hắn cười lớn, mắt ngược lên bầu trời muôn ngàn vì sao, miệng hét:

- Thật bất công

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Vội vã chạy vào phòng Hiệu trưởng, Kahanda tìm gặp được ngay ông Daine. Ngồi đối

diện, Kahanda cất lời:

- Gasun đã biết vai trò của Kasumi

- Phải khẩn trương ngăn chặn ngay.

Ông Daine giật mình, vội vã lôi ngay chiếc điện thoại, chuẩn bị bấm số..

- Con đoán hắn sẽ không làm gì đâu.

- Sao???? Ông ta khó hiểu hỏi lại

- Trực giác và fcon cũng đã tìm hấn để xác thực. Chỉ tới mai thôi, tất cả sẽ chấm

- dứt. Con sẽ bảo vệ con bé dù bất cứ chuyện gì xảy ra. Một đã là quá đủ rồi.

- Ta cũng mong là vậy. Tất cả đều đã mệt mỏi suốt bao năm qua. Tất cả chỉ chờ vào

- tới mai mà thôi. Bây giờ, ta sẽ bàn bạc cụ thể với chúa tể cùng phu nhân.

Nghe đến tên của hai người hấn lạnh lùng đứng dậy.

- Con về đây.

Đặt một tay lên vai Kahanda, ông Daine ôn tồn:

- Đừng trách họ. Tất cả cũng chỉ vì Kasumi và con mà thôi.

Hắn không nói gì, lặng lẽ đi ra cửa, một tiếng nói vọng vào:

- Chú nhớ đến thăm Kasumi. Con bé mong chú lắm.

- Ta biết

Cùng lúc, tại căn nhà sau núi ..

- Em sẽ không đối xử nhẹ nhàng với con bé nữa đâu.

- Được. Nhưng sao em có thể tự hành hạ bản thân tàn nhẫn như thế. Chỉ vì một con bé ấy thôi ư??
- Em xin lỗi vì không kiềm chế đc bản thân.
- Được rồi. chị sẽ xử lí vụ này. Một cái chết trong quả cầu thủy tinh. Thế nào???
- Rất tuyệt. Hình phạt đau đớn nhất dành cho vampire.
- Tiểu thư rất anh minh
- Đúng vậy, con bé đáng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Chú Daine đến thăm và đem cho nó một túi snack to tướng nhưng hình như nó không còn hứng thú vs thứ này nữa. SỮA nó cũng chẳng muốn động đến. Nó cảm nhận được rõ ràng là cơ thể này đang dần dần bị biến đổi. Rốt cuộc, nó là ai????

Vì chẳng thấy có bệnh tật gì nên nó được trả về kí túc xá. Sau khi về phòng, nó lại ngẩn ngơ suy nghĩ về những điều xảy ra trong suốt những ngày nó đến đây. Nó cảm nhận được ngôi trường này rất kì lạ, có nhiều điểm khác biệt so với nHIU ngôi trường nó đã học trc đây. Và hơn nữa, có chuyện gì đã xảy ra trước khi nó tỉnh dậy ở phòng y tế. Có một vài hình ảnh cứ mập mờ trong đầu nó. Tuy nhiên mỗi lúc một rõ hơn. tại sao lại thế nó không biết. Nối kết một vài hình ảnh rời rạc lại vs nhau, nó nhận ra mình đã đặt chân vào rừng phong. Những hình ảnh khác cứ mờ mờ ảo ảo, nó không thể nhận thức được. Trong đầu nó hiện lên một suy nghĩ: “Rừng phong chính là chìa khoá để mở ra mọi nghi ngờ của mình”. Liếc mắt nhìn đồng hồ, 19:00. tốt lắm. Nó có 3h đồng hồ để tìm ra ngọn nguồn lí do.

Giờ này Kahanda và Takashi có lẽ đang học trên lớp. Nó nắm trong tay một chiếc đèn pin, khoác vội chiếc áo bông to sụ bên ngoài chiếc áo thun đen hình đầu lâu. Mặc quần jean, chân đi đôi giày bông rồi bước ra ngoài.

“trời mùa hè nhưng chỉ vào ban ngày thôi. Đêm đến, nhiệt độ rất thấp, thường có cả tuyết rơi.

Đứng trước tấm biển ở cây phong, nó nhận ra mình đã đi qua nơi này. Hít một hơi thật dài, nó cố xua tan những suy nghĩ sợ hãi về đêm tối rồi xăm xăm bước vào rừng - Nơi muôn ngàn hiểm nguy với một tia sáng hoá giải nghi ngờ.

- Cô vẫn chưa khôn lên được chút nào nhĩ????

Nó khựng lại. Giọng nói này....không quay đầu lại, nó đáp:

- Có lẽ thế. Còn cậu vẫn chưa bỏ được thói xen vào chuyện người khác.

Bỗng dưng hắn cười vang lên. Từ trên cành cây cao, nhảy tót xuống, bước đến trước mặt nó:

- Còn em vẫn luôn hành động ích kỉ, không suy nghĩ hậu quả, không để ý tới sự lo lắng của người khác dành cho mình.

Nó mở to đôi mắt màu hổ phách nhìn hắn, miệng lắp bắp:

- Cậu...cậu...

Nắm lấy đôi bàn tay đang cứng đi vì lạnh, hắn thổi nhẹ hơi thở ấm áp, rồi nhìn nó cười:

- Em không cần ngạc nhiên đến thế chứ.

Rồi hắn vòng tay ôm nó vào lòng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

-Không không....

Nó giật mình bật dậy. Trán đầm mồ hôi. Thở phào. Nó tự nhủ “chỉ là mơ” nhưng sao nó có cảm giác ấm áp đến lạ. “Nhưng sao mình lại gặp hắn trong giấc mơ nhỉ” Nó tự hỏi rồi lấy tay cốc đầu một cái, hình như hơi mạnh, nó xuyết xoa;

- Oái, đau quá...

- Hừ, lớn rồi mà chả khôn lên được tẹo nào

Câu nói này.....Nó lại tròn mắt nhìn kẻ đang bắt chéo chân nằm trên khung cửa sổ phòng nó. Câu nói này hắn đã nói trong giấc mơ. Không phải bây giờ giấc mơ biến thành sự thật chứ. Nó ngây ngốc, đờ đẫn nhìn kẻ trước mặt mà chẳng thốt nên lời. Hắn thấy thái độ của nó thì cũng hơi ngạc nhiên. Hắn xuất hiện làm nó bất ngờ đến nỗi thất thần như vậy sao.

- cô sao thế?? Bất mãn trước sự xuất hiện của tôi àk

- không...không...chỉ là... Nó giờ mới lắp bắp

- Là sao??

- à, sao anh lại lên được đây????

Phòng của nó nằm tít trên tầng cao nhất của dãy A, cũng tầng 18 chứ bộ. Vậy mà hắn không cửa, không dây sao có thể....Siêu nhân chắc. Như đọc được suy nghĩ của nó, hắn nói:

- Tôi chẳng phải siêu nhân. Cũng thuộc dạng như cô nhưng tôi đẳng cấp hơn.

- WHAT??????

Nhìn cái mặt ngô ngố của nó mà hần phì cười nhưng chỉ trong lòng thôi chứ ngoài mặt vẫn lạnh như tiền. Rồi hần bước vào phòng, từ từ tiến lại gần nó.

Nó giật mình nhớ lại cái ôm và những lời âu yếm trong giấc mơ thì sờn cả da gà. Vội vã lùi vào góc giường, chặn phuyệt kín mít. Thò mỗi cái đầu ra, nó nói:

- Cậuđịnh làm gì....

Hần nở nụ cười. Một nụ cười đẹp thực sự. Một nụ cười toả hơi ấm trong đêm tối. Bởi đây là lần đầu tiên hần nở nụ cười thực sự vì cảm xúc của bản thân. Đã rất lâu rồi, hần không được cười như thế này, kể từ khi mẹ hần mất. Nó – người con gái đầu tiên và có lẽ duy nhất có thể làm hần bộc lộ được bản chất yếu đuối của mình.

Nhưng thật tiếc cái nụ cười ấy trong mắt nó lại ko đc trong sáng như vậy. Nó cứ tự nhủ :

“Đây , thấy chưa.Bản chất cáo già lộ ra rồi nhé. Cái mặt vốn đã hần chữ đều gioè lại càng rõ hơn. Hần lại định giờ trò gì nhỉ. Hần cười. Lại cười đều, lại nụ cười thâm hiểm khó lường ấy.Mấy lần thấy hần cười mình chả phải vô ếch. Chống hai tay lên thành giường, hần cúi người đối diện vs nó:

-Cô nghĩ....trong một căn phòng nhỏ....trên một chiếc giường nhỏ hơn. Ngoài trời tuyết rơi lạnh giá. Cô đơn thân, tôi cũng chẳng có bạn gái. Tôi có thể làm gì đây???..

- Cậu.....cắm lại gần tôi...

- Hừ, lúc gặp nguy hiểm thì cô gọi tôi lớn lắm cơ mà...

- Bao giờ???

- Thôi. Không bít cũng tốt. Tôi hơi lạnh. Cho tôi ngủ một lát

-

Nói rồi hần ngã vật trên giường.

- Ê...ê đừng ngủ.. anh tôi mà về....

- Hần đi học.

- Anh Takashi.....

- Đi học

- Thế tôi thì sao....

- Vậy chia đôi giường đi. Tôi ngủ đây. Đừng đá bay tôi xuống giường đấy.

Nó vẫn chưa kịp hiểu việc gì vừa xảy ra. Đùng một cái hần xuất hiện trên cửa sổ, đùng một cái nữa lại nhảy tót lên giường nó nằm.Nó vẫn ngồi thu lu ở góc giường, xung quanh bày binh bố trận kín đặc. Nằm cạnh một tên con trai, lại cùng chung một phòng, nhà lại ko có ai...Rất nguy hiểm. Con gấu

Pooh cao hơn cả nó để đặt làm thành lũy. Tiếp theo con Pucca to oạch nằm gần cách giữa nó và hắn. Con cá sấu dài khủng bố nó nằm trong tay lỡ có gì bất trắc... Tắm chân bông bọc kín cơ thể, chỉ để thò ra hai con mắt. Hoàn thành thì giờ nó mới chú ý đến hắn. Dưới bóng tối mờ ảo của chiếc đèn ngủ, nhưng góc cạnh khuôn mặt hắn để lộ rõ ràng hơn bao giờ hết. Đây thì sống mũi cao cao, thẳng, ... Cặp mí cong vút.. “Mấy cái này tui con gái mê tí” Nó tự nhủ. Ngồi ngắm nghía, tà chái, nó thiếp đi từ bao giờ.

Hắn thì nãy giờ có ngủ được đâu. Ai bảo nằm gần người mình thích thì sung sướng. Hắn thấy sai lẽ. Nằm gần, tìm đánh lô tô trong ngực, chẳng dám thở mạnh. Mắt lim dim cũng chẳng dám ngủ nhờ may lúc mình ngủ say làm hành động gì quá trớn thì sao. Và hơn thế nữa, hắn cảm nhận được hơi thở quen thuộc của một vị khách mời nguy hiểm.

Cảm nhận được hơi thở đều đều say ngủ của nó, hắn mới nhẹ nhàng ngồi dậy, lưng tựa vào thành giường. Tay trái túm lấy con chồn bông nằm ở góc giường. Tay phải ấn liên tục vào bụng nó để phát ra những tiếng bíp bíp.

Một chốc...

- Có cần phải thách thức với nhau thế không Kito Moon.

Tắm rèm không gió mà tung bay phấp phật, lộ ra thân ảnh cao lớn của một con mèo. Giữa trần còn rực rỡ vàng hào quang của con dấu hình mặt trăng.

- Khá lắm Gasun.

- Cậu không cần trịch thượng như thế chứ. Tôi chỉ kém cậu 100 tuổi mà thôi.

- Nhưng trong thế giới loài người đó là cả cuộc đời.

- Cần gì phải dài dòng như thế. Tôi nghĩ cậu đang có điều muốn nói.

- Vậy thì.....Tránh xa Kasumi ra.....

- Tôi có thể hiểu nó theo nghĩa nào đây a.....

Chân bắt chéo, tay vân vê sống mũi, Gasun nhếch môi cười.

- Nghĩa nào....Hừ...hừ Hiểu rằng. Nếu động tới cô ấy, tính mạng bất cứ ai tôi cũng sẽ không tha..

- Kito, cậu nên nhớ mình là một linh thần.

- Chính vì là linh thần nên tôi càng không cho phép ai làm hại tới cô ấy.

Bất cứ ai.....cậu nên nhớ..

- Cậu nghĩ rằng sẽ bảo vệ được Kasumi trong khi chính cậu chẳng thể nào thoát khỏi cái chết nếu Kidosun và nghị viện biết...

Ha ha ha Cờu quá coi thường tôi rồi đấy. Tôi không phủ nhận cậu tài

giỏi khi phát hiện ra thân phận của tôi nhưng...

- Wakito, tại sao cậu lại kiên quyết bảo vệ cô ấy dù mất cả tính mạng

Gasun giận dữ hét lên, cố gắng xoa đi nhưng suy nghĩ trong đầu.

- Vì sao??? Ha...ha..ha Tôi nghĩ cậu phải hiểu hơn tôi chứ. Bản thân

tôi từ rất lâu rồi, sinh mạng này đã giao cho cô ấy nắm giữ. Vì thế, hại cô ấy

ư???? Còn tôi đây, xử trư đi đã...

- Cờu là linh thần

- Linh thần thì đã sao? Linh thần không có trái tim sao??? Linh thần

- không có tình yêu sao??? Nếu như thế tôi sẽ chẳng phải là linh thần.

- Cờu..cậu...yêu..Kasumi

- Tôi yêu cô ấy..Tất nhiên nhưng tôi không phủ nhận việc đó. Còn cậu

đã từng làm gì để chứng minh tình yêu ấy chưa

Gasun bần thần cả người khi nghe câu hỏi đó. Đúng, hình như hắn chưa bao

giờ. Khi Kahanda hỏi, hắn đã phủ nhận, tình cảm, lừa dối con tim. Thấy

Gasun bắt đầu trầm ngâm, hắn mới tiếp:

- Tôi nói đúng quá phải không??? Nhờ thế, tôi tin cậu không làm hại

cô ấy nên mới chấp nhận cậu ở bên cô ấy mấy ngày hôm nay. Nhưng dù

sao cậu cũng hãy tránh xa cô ấy ra. Còn bây giờ, cậu có thể đi

- Có cần phải trắng trợn như thế không

Nói rồi hắn lao nhanh ra ngoài cửa sổ (ô! mẹ ơi, tầng 18....)

Ross từ từ tiến lại gần Kasumi,. Dưới ánh sáng mờ mờ của mặt trăng, cơ thể

con mèo chuyển động, thấp thoáng sau màn bụi lấp lánh, li ti bóng hình một

chàng trai với mái tóc dài màu tím. Đôi tay vuốt nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn,

khoe miện nở nụ cười ấm áp, khẽ thì thầm

- Thiên thần bé nhỏ. Ta sẽ mãi mãi bảo vệ em....Forever.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Một ngày mới lại bắt đầu. Dù đã cố gắng lắm nhưng nó vẫn không thể

thức dậy trước 12 giờ. Như nhớ ra điều gì đó, con bé vội vsx nhìn xung

quanh. Không thấy có gì khác lạ, nó thở phào nhẹ nhõm nhưng trong ánh

mắt vẫn thoảng dăng lên tia thất vọng. Bụng nó đói cồn cào, miệng đắng ngắt. Liếc nhìn đồng hồ, giờ này cả hai có lẽ vẫn đang ngủ. Nó mon men, chân bước nhẹ nhàng xuống bếp tìm nước uống.

Bao nhiêu nước rơi tọt vào bụng nó nhưng miệng nó vẫn chẳng khả khảm hơn, hình như còn đắng hơn nữa kia. Nghía khuôn mặt qua chiếc gương, nó sững sờ...

“Wow, xinh quá....

Nó tự hét lên trong lòng nhưng chợt nhận ra, kẻ vừa đc nó khen là ai thì nó thấy khó hiu. Đây thì mi dài và cong vút, mái tóc đã dài hơn. Giữa trán có hình gì đó mang sắc tím nhưng nó chưa nhận ra. Chợt miệng nó trở nên khô đắng hơn bao giờ hết, không hiểu chuyện gì xảy ra. Nó thè lưỡi.....Trong gương một chiếc lưỡi đen ngòm từ chính miệng nó chui ra....

Choang...

Ly nước trên tay đập mạnh xuống sàn nhà. Nhưng mảnh thủy tinh vương

*** khắp nơi. Nó ngã phịch xuống trên những mảnh thủy tinh, nhưng dòng máu đỏ đen lẫn lộn chảy ra. Hai tay nó ôm lấy đầu, miệng hét lên á.....á.....á.....á....

Bóp....

Nó ngã vật xuống sàn bất tỉnh

Thanh sắt trên tay Kahanda cũng thả rơi trên mặt đất. Hấn đau đón đôi chân đứng ko vững ngã mạnh xuống sàn, đôi bàn tay ôm con bé vào lòng, khoé mắt rĩ ra nhưng giọt nước.....

Takashi lặng lẽ đứng nhìn cả hai. Hấn hiểu điều gì đã đang và sẽ xảy ra. Hấn hiểu tất cả. Nỗi đau của hấn cũng chẳng kém cạnh gì kahanda, nỗi sợ hãi của hấn cũng to lớn chẳng kém gì ai. Bởi hấn biết, tình yêu của mình đã lớn đến nhường nào...

- Cậu đã hiểu chưa, ????

-

- Cứu hiểu vì sao mình phải làm thế này phải không?

-

- Chính lúc con bé sợ hãi, cơ thể con bé sẽ thích ứng nhanh hơn với dòng máu vampire chảy trong cơ thể nó. Mùi vampire ấy, sẽ kéo bọn Kidosun vs nghị viện đến. Hơn nữa, nếu hoá giảI phong ấn lúc này. Con

bé sẽ chết.

-

- Chính vì thế. Mong cậu giúp mình bảo vệ con bé...Được ko?

-

- Kahanda...

- Cậu có phải bạn mình không??

- ????

- Cậu nghĩ người đàn ông khi yêu sẽ bảo vệ người con gái mà mình

tôn thờ??

- Chẳng lẽ.....cậu...

- Cậu nắm bắt vấn đề nhanh đấy

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Cùng lúc, tại tòa lâu đài trắng lệ ngự trị dưới lòng đất đang xảy ra một con

đại hồng thủy do kẻ quyền thế gây ra. Không ai khác: Ngài Kidosun.

- Choang.....

- Rắc...rắc.....

- á..á.....á...

- Hừ, bọn rác rưởi. Các người toàn một lũ ăn bám là giới.

Trên sàn nhà, những dòng máu đen vương ***, mùi hắc bốc lên nghi ngút,

tiếng mở chày xèo xèo ghê rợn. Những cái đầu bị bẻ lìa khỏi cổ, những con

mắt trợn trừng lẫn lóc dưới sàn. trên khuôn mặt hằn lên những tia sợ hãi,

hoang loạn. Trên chiếc ghế đen bóng được ghép từ sọ người màu trắng, một

người con trai cao ngạo chân bắt chéo. Đôi mắt hướng về một phía xa xăm,

ánh lên tia giả hoạt, nụ cười nửa miệng tà ác.

- Kasumi.....Ha ha ha . Rất bản lĩnh. Tộc Royal, các người quả gan to

cùng mình. Đối đầu với Kidosun này ư, còn non dại lắm. Những kẻ chặn

đường Kidosun này đều phải chết. Ha....ha...ha..ha...

Bàn tay co lại, nắm chặt. Chiếc đầu của tên quản lý vỡ nát, máu bắn tung

tóe, đôi mắt trồi ra đập mạnh xuống bàn. Một chốc, tất cả hóa tro bụi như

chưa từng tồn tại.

- Kooh.....

Một ông lão chống gậy vội vã chạy vào. Mặt cắt không còn giọt máu.

- Dạ, chủ nhân.

- Ông muốn xử lí thế nào. Một kẻ đang lăm le chiếm lấy ngôi vị của ta, .

- Nếu nó là một đứa bé, ta không tính toán với người nhưng... đó là một con bé 14 tuổi. Người hiểu không. 14 năm chứ không phải 14 ngày. tại sao nó đã sống trong suốt thời gian qua nhưng không kẻ nào phát hiện ra.

Vội vã quỳ xuống sàn, ông lão run rẩy:

- Xin chủ nhân tha mạng. Thật sự chúng thần không phát hiện được bất cứ dấu hiệu nào cho thấy con bé có liên quan tới ngôi vị. Theo như dấu hiệu của cô ta thì chắc chắn cô ta là sinh đôi và suốt thời gian qua, có hai linh hồn tồn tại trong cơ thể ấy. đó như là cách phong ấn rất hiệu quả từ xưa.

Xin chủ nhân cho thuộc hạ chuộc lại lỗi lầm.

Khóe miệng nhếch lên:

- Chuộc thế nào?

- Dạ. Theo như mùi vampire trên cơ thể cô ta thì chứng tỏ linh hồn phong ấn sẽ thoát khỏi cơ thể đó thôi náy. Lúc đó, con bé sẽ trở thành một vampire chúa, đúng ngày Đêm đen. Vì thế, chúng ta vẫn còn thời gian là 10 giờ để ngăn chặn tất cả, thần sẽ ngay lập tức thủ tiêu con bé.

- Như thế có vất vả cho ông quá không, Kooh?

- Dạ, thuộc hạ không dám.

- Vậy ta giao cho ông xử lí. Nếu nhiệm vụ không hoàn thành, ông mạng đầu ông và dòng họ mình đến lát đường cho ta. Được chứ?

- Dạ, thuộc hạ hiểu, thuộc hạ xin cáo lui.

Ông ta lập cập đứng dậy, lui ra khỏi cửa.

Khẽ búng tay, những tấm màn treo trên tường bung ra, để lộ bức ảnh một thiếu nữ. Giữa cánh đồng bạt ngàn những cánh hoa bồ công anh, cô gái khoác trên mình bộ váy màu trắng, đôi tay tự do ôm vào lòng những cánh hoa li ti trong suốt, khuôn mặt ánh lên nụ cười hạnh phúc, trong sáng. Mái tóc xanh lam nhẹ ulla theo nhưng cơn gió. Hấn say mê ngắm nhìn người con gái trong tranh, đôi mắt ánh lên tia hạnh phúc rồi sau đó chìm vào thất vọng:

- ANGEL....Em đang ở đâu??

Chương 29

Dưới sân trường, từng cặp tuần tra đi lượn lờ.

- Này, cậu thấy lạ không???Đang là ban ngày đấy nhé.
- Đúng vậy. Hôm nay trời sao vậy nhỉ, thường thì lúc này phải nắng gắt mới đúng chứ.
- Uk. Cậu nhìn xem tuyết phủ dày phải đến cả mét ấy chứ.
- Lạnh thật. Thời tiết lộn xộn quá.
- Uk. Đi tuần nhanh rồi về phòng. Tớ cóng hết cả tay rùi đây này.
- Cậu nói tớ mới hay. Tại sao tuyết có thể làm cóng cả vampire chúng ta nhỉ??Quái lạ!!!

.....

Cùng lúc, tại một phòng kí túc xá.

- Tiểu thư
- Chuyện gì?
- Bên ngoài tuyết rơi rất lớn.
- Sao có chuyện lạ vậy???

Micacy uể oải khoác tấm áo lụa mỏng trên người rồi bước xuống giường, tiến lại gần cửa sổ. Rèm cửa được kéo lên, cánh cửa sổ mở bung ra, một đợt gió lạnh ủa vào kèm theo những hạt tuyết lớn trắng xóa. Cô gái khẽ rùng mình, cánh tay tê cứng. Chỉ một tích tắc nhìn qua cửa sổ, cô cũng đã nhận ra điểm khác lạ. Với một vampire thuần chủng cấp Bạch kim, lại là người kế nhiệm tộc Hawa, sao cô không nhận ra điểm dị thường này chứ. Tuyết không phải trắng tinh mà là trong suốt và giữa những hạt tuyết trong suốt ấy là đám khói trắng. Theo như mẹ cô đã từng nói. Hiện tượng này chỉ xuất hiện vào ngày đặc biệt. Ngày mà cách đây 2 vạn năm đã từng xảy ra. Ngày Đêm Đen. Và khi ngày này xuất hiện, sẽ là sự xuất hiện của một bậc Nữ Vương Quyền năng. Nghĩ đến đây cô chợt thấy rùng mình...

- Chẳng lẽ...
- Chị Hai

Một cô gái tóc xoắn xoắn màu hung đỏ vội vã chạy vào, miệng thở hồng

hộc nhưng ko che đc nụ cười nở rạng rỡ trên môi.

- Chịtuyệt roi.....hộc...hộc...Thời cơ...Báo thù....

- í em là gì?? Micacy khó hiểu hỏi lại.

Vội vã nhấp một ngụm nước ấm trên bàn. Misun tiếp...

- Trả thù con bé Kasumi. Tuyệt roi lớn thế này, chúng ta sẽ dễ dàng xoa
sấu vết

Khẽ gật gù:

- Em nói cũng có lí nhưng đã điều tra nơi ở của con bé chưa.

- Em đã cho Jani đi rồi. Chốc nữa sẽ có.

Cốc...cốc

Misun vội vã bật dậy, reo lên khe khẽ

- A Jani em vào đi

Một cô gái mái tóc màu vàng dài, khuôn mặt bầu bĩnh trắng hồng thận
trọng bc vào.

- Dạ, tiểu thư. Kasumi ở phòng với Takashi và Kahanda thiếu gia.

- Cái gì?????/

Misun lúc này còn tươi cười hơn hờ giờ mặt tối sầm, miệng nghiền răng
ken két, mắt long sòng sọc.

Tại phòng họp truyền thống của tộc Royal

- Ông Dainel, trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, ông phải khẩn
trương thắt chặt vòng bảo vệ cho Kasumi. Con bé không những là
công chúa của xứ sở này, là cháu gái ông mà còn là con át chủ bài
tong trận chiến lần này.Nghị viện đã phát hiện ra, lúc này con bé sẽ
nguy hiểm hơn bao giờ hết.

Với khuôn mặt nghiêm nghị, người đàn ông ngồi trên ghế mắt đắm đắm nhìn
về phía xa. Nơi ánh mắt trời dần tắt hẳn.

- Vâng. Thừa chú tể.

Người phụ nữ bên cạnh , tay ôm mặt nức nở, mái tóc màu hạt dẻ xõa tung
không che nổi những dòng nc mắt nơi khóe mắtva vẻ đẹp quý phái của bà.

- Anh, phải làm thế nào đây. Kasumi.....con bé.....làm thế nào
đây...ôi đưa con gái đáng thương của mẹ.

Bàn tay vội nhẹ lên vai người đàn bà, người đàn ông đc mệnh danh chúa tể
thì thầm:

- Không sao. Sắp qua rồi. Con bé sẽ an toàn, anh hứa đấy.

Chấp 30

Mặt trời khuất dần sau chân núi.

Tuyết rơi mỗi lúc một nặng hạt.

Mặt đất phủ tuyết trắng xóa.

Tiếng gió rít lên liên hồi.

Tiếng cú kêu vang cả trường.

Những bóng ma trắng toát bay lờn vờn.

Những tiếng bước chân di chuyển nhẹ nhàng.

Nhưng bóng dơi phủ đen cả bầu trời.

Mục tiêu đều hướng tới một căn phòng nhỏ.

nhằm tới một đối tượng- Một cô gái chìm trong cơn hoảng loạn của ác

mộng- Một nữ hoàng của thế giới mới- Một thiên thần của bao kẻ si tình.

Trong tay nắm chắc khẩu súng lazer nhỏ nhưng độ sát thương lớn. Kahanda

căng mình lên cảnh giác. Tai lắng lẽ lắng nghe những bước chân, tiếng càn

cây gậy, những cơn gió mạnh đang tiến tới mỗi lúc một gần hơn.

Takashi giữ thanh kiếm Devil- thứ đc ví như thần tu la đối vs loài vampire.

Thần kinh cả hai căng lên hết cỡ. bầu không khí im lặng bao trùm

Bỗng.....

Cốc...cốc...cốc.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Hai kẻ đưa mắt nhìn nhau, im lặng. Khẩu súng được chìa vào khe cửa,

lên nòng đạn. Tiếng gõ cửa cứ như một giai điệu, lúc chậm chậm lúc nhanh

chóng. Khẽ đưa mắt nhìn nhau, cả hai gật đầu nhất trí. Xoay nhẹ mình,

kahanda đưa ngón tay gậy nhẹ chót cửa. Đồng thời, Takashi nhanh chóng

đưa lưỡi kiếm từ thần đâm sâu ra khe cửa. Bóng đen lùi lại mấy bước, nhanh

nhẹn thoát khỏi lưỡi kiếm không tỏ vẻ gì là ngạc nhiên. Hắn kéo lại vạt áo,

vuốt nhẹ mái tóc màu bạc. Cúi người, ánh nhếch nụ cười nửa miệng nhưng

trong đó hàm chứa mơ hồ sự hài lòng.

- Xin chào. Không làm phiền hai vị chứ

- Gasun. Cậu đến đây làm gì? Takashi quắc mắt hỏi, ánh mắt hơi lo lắng hướng ra phía sau Gasun.

- Không có ai đâu, tôi cắt đuôi cả rồi. Bạn bè phải tin tưởng nhau chứ.

Gasun nhếch môi cười vs Takashi.

- Bạn bè à. Tôi chưa muốn hưởng cái diễm phúc ấy. Tôi hỏi lại. Cậu đến đây làm gì. Vừa nói, Takashi đưa lưỡi kiếm lên cổ Gasun, miệng ko ngừng hầm hè tức giận.

- Thôi, Takashi. cậu bình tĩnh đi nào. Tôi tin Gasun không phải người như thế. Kéo thanh kiếm trên cổ Gasun xuống, Kahanda nhìn Takashi.

- Hừ...tôi vào thăm Kasumi. Bực tức buông Gasun ra, Takashi bước hướng vào căn phòng.

- Mà....Kito đau? Gasun ngo nghiêng khắp nơi rồi chột lại một câu. Takashi đang đi thì đuống khựng lại, Kahanda thì ánh mắt dò xét khó hiểu nhìn Gasun.

- Kito nào? Kahanda thắc mắc hỏi lại.

- Cậu ấy chưa đến sao? Đúng là cái đồ chậm chạp, hẹn người ta ở đây mà chưa thèm đến là sao. Thật....

Một cơn gió nhẹ vụt qua...

- Ê Ê... Nói gì tôi đây. Con mèo đưa cái đuôi dài quấn quanh cổ, lưỡi liếm một vòng quanh miệng thoải mái.

Kahanda và Takashi giật mình hoảng hốt, đứng như trời trồng. Một lúc.

Takashi lên tiếng:

- Người là ai???Nếu không ngại sẽ ko toàn mạng bước ra khỏi nơi đây.

- Bình tĩnh nào. Gasun ngắt lời. Cậu ấy là thần hộ mệnh của Kasumi.

- Cậu không thấy con mèo này rất quen sao.

- Đúng vậy. Nó là con mèo xuất hiện khi Kasumi ra đời và có lẽ cũng là kẻ trực tiếp lấy đi sinh mạng Kasama. Đúng không JUKORA KITO.

Con mèo nhếch môi cười. Khẽ đưa bàn chân trỏ chạm lên hình trăng lưỡi liềm giữa trán. Một trận gió mạnh ủa ra và những tia sáng lạnh lạnh tỏa ra. Tất cả cùng đưa tay lên che mặt, khi ánh sáng đã dịu đi. Tất cả cùng trông thấy một chàng trai tóc tím dài đang ngồi trên bệ cửa sổ cùng với lưỡi hái trên tay.

- Thật không hổ danh Trượng nam Hoàng tộc, khá lắm. nhưng hãy để chào hỏi nhau sau đi. Chúng ta có khá nhiều việc cần phải làm. Bắt đầu cuộc chơi chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Tia sáng lóe ra, lưỡi hái đâm thẳng vào hai tên đang mon men trèo cửa sổ.

Cái xác nhanh chóng tan thành tro bụi.

Kahanda vươn mình, khẩu súng lóe lên. chỉ nghe thấy một tiếng nổ rõ to rồi lại chìm trong im lặng.

Takashi thì với khẩu hiệu “Diệt giặc cái đã rồi xử đối thủ sau” cũng nhanh chóng tham gia vào trận đánh. Di chuyển nhẹ nhàng như con báo leo cây, Takashi nhanh chóng đứng sau Một tên vampire đang tìm cách chĩa súng vào đầu Gasun. Khi tên đó phát hiện ra thì cũng là lúc quả tim rời cơ thể.

Đến chết vẫn ko hiểu vì sao hắn đứng ngay sau mình. Khẽ nhếch môi, Takashi hướng mắt về phía Gasun, môi mấp máy, đồng thời hai ngón tay đưa ra :

- 1-0

Chỉ thấy Gasun mỉm cười thách thức. Gasun namır trong tay roi sắt, đu mình trên dây rồi nhanh chóng hót trọn một ổ vampire mới vào, miệng còn nhếch lên:

- Gặp Từ Thần rồi em ạ. Về coi lại lịch đi nhé.

Một lúc, Kito hét lên:

- Nhanh chóng đưa Kasumi rời khỏi đây. Chỉ thế mới bảo toàn đc tính mạng cho cô ấy. Nhanh lên.

- Đi đi, Kahanda. Nhanh lên. Takashi hối hả giục.

- Tất cả trông cậy vào cậu. Bảo vệ cô ấy nhé. Gasun đặt tay lên vai

Kahanda.

Kahanda cảm động nhìn tất cả. Bàn tay đặt vào tim, cúi đầu.:

- Nhân danh dòng tộc Royal, cảm ơn mọi người đã giúp đỡ. Dòng tộc

Royal sẽ không bao giờ quên ân huệ này.

Nói rồi, hắn vội vã chạy vào giường bế Kasumi rời khỏi căn hộ dưới sự bảo

hộ của những chàng trai kiệt xuất của loài vampire.

Rời khỏi căn hộ, Kahanda không ngừng tự hỏi:

“Phải đưa con bé tới nơi nào đây. Chắc chắn tại Kidosun đã cho giăng lưới

toàn bộ. Hay về nhà nhỉ. Phải rồi, ở đó có một căn hầm có thể giữ an toàn

cho con bé”. Bỗng điện thoại réo vang.

TING....ting....ting

- alo, Kahanda nghe.

- Kahanda.Không đc về nhà. Con phải bảo vệ Kasumi. Nhất định con

bé phải an toàn. Hứa với mẹ . Hứa với mẹ đi....

“....Phu nhân, cẩn thận. trời ơi , phu nhân.....người thế nào rồi...” tiếng

vang trong điện thoại cứ rì rầm mà tim Kahanda như hóa đá.

- Mẹmẹ ơi....mẹ.....Chuyện gì vậy....mẹ ơi....

- Kahanda.....c..o.n...nghe.....mẹ....đừng...về.nhà,

bảo....vvệ...Kasumi...nhớ..không.Mẹ xin lỗi...không thể

chờ..ngày...nhìn..mặt...c..háu...nội...được..rồi.

Phải..sống tốt.nghe.không.....Yêu.các....con...nhiều..

Giọng nói phều phào đứt hẳn. Chỉ nghe thấy toàn tiếng kêu la, tiếng súng nổ

rầm, tiếng binh khí. Ngã khuỵu xuống đất, một tay ôm lấy Kasumi, một tay

hướng thẳng lên trời. Nước mắt tuôn rơi.

“ Con nghe mẹ, con không về nhà . Có sao mẹ lại không chịu nghe lời thỉnh

cầu của con mà đã ra đi. Con sẽ bảo vệ con bé. Và cũng không bao giờ quên

món nợ máu này. Nhất định là thế. Con nhất định sẽ như thế. ME...mẹ....”

Tiếng vang vọng cả trời đất. Dường như tất cả im lặng cùng chia sẻ với hắn

nỗi đau ấy.

"Giờ phải làm thế nào đây, phải làm thế nào để bảo vệ con bé thoát khỏi nanh vuốt của

bọn khát máu Nghị viên đây. Xin mẹ hãy chỉ đường cho con"

. Đau đớn vì vừa mất mẹ. Giờ đây Kahanda còn phải đối mặt với bản bán tử hình đang

dành cho Kasumi." Trong số 7 tộc đứng đầu. Chỉ có tộc Hawa là trung thành nhất. Có lẽ

lần này đành nhờ họ ra mặt giúp đỡ"

Nhanh chóng rời khỏi trường hướng tới lâu đài tộc Hawa. Kahanda ko hề biết rằng đang

hướng con bé vào chỗ chết.

Chương 32

Tại dinh thự tộc Hawa

- Chị Hai.Nhanh lên, đi xử lí con bé.

Misun tức giận, chỉ muốn ngay lập tức nhào tới giết chết Kasumi, mắt long sòng sọc.

Miệng nghiêng răng ken két.

- Ở cùng ư. Nó cả gan quyến rũ cả hai anh ấy sao. Mình sẽ thay trời hành đạo. Giết chết con yêu nghiệt đó tránh làm nhơ nhục loài vampire.

Nhìn Misun, Micacy chỉ biết lắc đầu. Ôi tình yêu. Nhưng mà cô cũng đang yêu. Nghĩ tới đó , khuôn mặt bất giác ửng hồng

- Em sao khẩn trương đến thế. Việc gì mà em muốn làm, đã bao giờ ko thành chưa.

- Chỉ nghĩ tới việc con bé đang ở cùng hai anh ấy. Em lại sôi người lên. Nó là ai mà dám

Chỉ là một lũ mỗi một mà cũng dám bày trò. Mà chị cũng rất yêu Kahanda sao. Chẳng lẽ chỉ để anh ấy rơi vào tay con bé.

- không . Kahanda sẽ không dễ dàng rơi vào lưới tình ấy đâu. Được rồi. Chúng ta đi.

Nở một nụ cười lạnh. Dù không hiểu chị cô lắm nhưng misun vẫn hiểu rằng, dù chị cô có quyết đoán, có thông minh tới đâu thì chỉ cần nhắc tới Kahanda thì chị cô vẫn sẽ như bao cô gái khác . Si vì tình yêu.

Bỗng từ ngoài, người hầu gái chạy vào.

- Tiểu thư, ngài kahanda tới.

- Mời vào.

Cô gái trên ghế khuôn mặt ửng hồng chờ đợi

Kahanda bước vào, vạt áo tung bay phấp phật, khuôn mặt âu lo.

Micacy vội vã hướng mình tới trước mặt Kahanda với một khuôn mặt ửng hồng

Misun chỉ cần nhìn thấy mái tóc xanh biển của cô gái nằm trong tay Kahanda thì đã biết là ai. Ánh mắt căm hờn tức giận.

Chân dừng bước giữa căn phòng, Kahanda lên tiếng:

- Thật thất lễ khi quý rầy tiểu thư lúc này. Nhưng tôi có việc rất quan trọng, mong tiểu thư giúp đỡ.

- Ồ không. Sao anh lại nói vậy. Từ nhỏ chúng ta đã quen nhau. Sao anh phải khách sáo như thế.

- Chúng ta từ nhỏ đã quen biết nhau. Tôi chưa bao giờ nhờ cô điều gì. Nhưng lần

này.....Xin c ô giúp tôi bảo vệ cô bé này. Trăm sự nhờ cô.

Không để Micacy kịp nói gì, Kahanda đã vội vã bế con bé đặt lên ghế., cúi người hôn nhẹ lên trán cô bé, thì thầm:

- Em phải sống, phải an toàn nhé. Kasumi. Yêu em nhiều.

Hắn vội vã rời khỏi căn phòng rồi mất hút trong màn đêm

Với một nữ trưởng tộc Hawa, lại thuộc dòng thuần huyết, sao cô lại lại ko nghe thấy lời

âu yếm đó ư. Cô bàng hoàng về những điều mình dc nghe

Yêu em ư??? Từ...từ bao giờ...tình yêu của Kahanda đã dành cho con bé

này. Thế còn mik thì sao??? Tình yêu của mik thì sao??? Nó đâu phải là

ngày một ngày hai mà là mấy trăm năm rồi chứ. Tại sao??? Mình đâu thua

kém gì nó. Rốt cuộc con bé là ai? Là ai?

Hai tay ôm lấy đầu, Micacy ngồi sụp xuống ghế. Cô suy sụp, thấy biểu hiện

của chị mình, Misun lại gần quỳ xuống bên cạnh:

- Chị...chuyện gì vậy. Sao chị lại phải buồn. Phải vui mới đúng chứ.

Chính tay Kahanda đưa con bé đến chứ .Mở miệng đến miệng mèo...con

mèo ko ăn là nó ngu. Vì thế chúng ta ra tay chứ...

Micacy nghe xong, bỗng hai con mắt màu thạch lam chiếu lên những tia đỏ

vằn gợn dữ hướng về cô bé đang ngủ. Đôi răng nanh trong miệng nhe ra. Nụ

cười nửa miệng nhếch lên tà ác.

- Không...phải tiếp đón chu đáo chứ nhì....Quả cầu thủy

tinh....Ha...ha

Đang cười man rợ thì một cô gái chạy vào:

- Chủ nhân...có chuyện lớn xảy ra

- Chuyện gì.....

- Gia tộc Royal bị nghị viện đột kích. Tại phòng thái tử cũng đang xảy

ra giao chiến. Qua sơ bộ, đó là người của Kidosun thiếu gia

- Chuyện gì đã xảy ra?? Micacy hoảng hốt kêu lên

- Nghe nói là vì một cô gái. Nghị viện đang muốn tìm một cô gái tên

Kasumi.

- Cái gì???

Misun nhảy dựng lên có chút phấn khích

Micacy chau mày vì thông tin vừa nhận được. Chuyện gì đang xảy ra. Cô ta

là ai? Hình như rất quan trọng với chúng. Tại sao cô ta lại liên quan tới

nhiều người đến vậy. Là ai mà khiến Kahanda dù hi sinh tính mạng cũng

phải bảo vệ.

- Chủ nhân, theo thông tin vừa nhận được. Ngài Kidosun sắp lên ngôi.

Vì đây cũng là dịp Nghị Viện quyết định ám sát chúa tể. Đồng thời ra lệnh, bất cứ ai chưa chấp Kasumi sẽ bị xóa tên khỏi thế giới vampire

- Sao????

Micacy hơi ngạc nhiên vì tên vừa nhận đc. Kề khiến Kidosun và Nghị viện diệt tận gốc thì ko phải là tầm thường. Cô bước lại gần Kasumi. Cô sững sốt. Cô gái này là.....

Quá khứ

Một cô gái ngồi cạnh bờ sông ôm mặt khóc.

Không có ông bố hiện lên.

Không có bà tiên đỡ đầu.

Không có hoàng tử dễ dàng.

Mà là

- Chị ơi...sao chị khóc thế?

Cô gái khuôn mặt bụ bẫm, miệng ngậm chiếc kẹo mút Chupachup (thông cảm...hiện đại mak) tròn xoe mắt nhìn cô gái ngồi giữa thảm cỏ. Khi Micacy ngẩng đầu nhìn...thì...

- Oa...chị xinh quá. Mà sao chị khóc ạ. Chị buồn àk.

Cô gái mỉm cười nhìn bé gái nhỏ, đôi tay lướt nhẹ qua đôi mắt. Những dấu tích của cơn mưa nước mắt lúc nãy biến đâu mất. Cô gái chăm chú nhìn rồi tròn xoe mắt.

- A...chị giỏi quá...chị là tiên nữ àk.

Micacy nghiêng đầu ngắm nhìn cô bé: Mái tóc màu xanh lam, đôi mắt màu hổ phách tuyệt đẹp. Một chốc.

- Em tên gì?

- Tên em àk. Hi hi...nói thiệt...em ngok lắm...em hok nhớ đâu. Và lại mọi người toàn gọi em là Angel thôi àk. Còn anh trai gọi em là nhok quậy.

- Em nghịch lắm àk...sao anh trai lại gọi em vậy.

- Anh ấy đúng là kì lạ đấy chị àk. Nào em có nghịch gì lắm đâu...chỉ là...vì mún biểu lộ sự quan tâm, em đã đưa cho anh í lon nước có ga.

Anh ấy vừa mở lon, nước bắn lun cả vào mặt. Thì em có lòng chứ bộ...

- Ha...ha...lòng sao

- Thương anh ấy...em đã mất công ngồi xóc...Tại anh í hok bít nghệ thuật uống nc có ga thui

- Ôi trời ơi...mà chỉ thể thui sao?

- Đâu...em còn thay lọ keo vuốt tóc của anh ấy bằng lọ keo siêu dính, bỏ bã kẹo cao su vào chỗ ngồi của anh nek...rồi.....

- Thôi...thôi...gọi em siêu quậy chẳng sai.....Micacy ngồi ôm bụng cười.

- Mà chị ơi...tên chị là gì?

- Ak.Chị là Micacy

- Lúc nãy sao chị buồn?

- Vì chị mới biết chị không phải là người

- Ủa...sao kì thế chị...không là người là sao??

- Hi...hi...em không hui đâu

Bỏ từ xa vọng lại

- Tiểu thư...tiểu thư đâu rồi....

Con bé vội vã đứng dậy nháy mắt với cô gái

- Em đi trước nha.See you again...

- Uk..pp

*** Chị Micacy, em được giấy bé ngoan nek

- Ôi...bé Angel của chị giỏi ghê cơ

- Chị Micacy, tặng chị túi đựng tiền này, kỉ niệm một tháng chúng ta gặp nhau. Nè, kẹp tóc đấy nhé chị. Là em làm đấy.

- Wow, em khéo tay quá ta.

- Hu.hu...hu chị Micacy ơi...oa..oa

- Angel, chuyện gì, nói đi em. Ai bắt nạt em, để chị giúp

Micacy nhìn Angel mà rạo rức trong lòng, con người lóe lên tức giận.

- Không, chị ak.Không ai hết...Vi..chỉ vì em không muốn xa chị

- Sao?? Em đi đâu??

- Ba mẹ bảo em phải sang Mỹ sống

-

- Em không muốn xa chị

Con bé vội vàng tay ôm lấy cô gái - người lúc này nước mắt tuôn rơi. “Mĩ-

Trụ sở chính của Vampire. tại sao??”

- Em sang đó cố gắng học tốt, chăm ngoan nha.

- Chị...em tặng chị chiếc lắc tay mà em yêu nhất. Chị phải sống hạnh

phúc nha. ..và...đừng quên em

- Ukk..chị hứa...suốt đời này sẽ không quên em dù em có quên chị đi

chẳng nữa. Chiếc vòng cổ này, chị tặng em. Em nhớ...sang bên ấy...luôn

luôn phải mang nó trên người, không được để nó ra xa em..nhớ chưa. Nó

sẽ bảo vệ em thoát khỏi mọi nguy hiểm do loài tàn độc gây ra

- Nhưng..loài tàn độc ấy là ai hở chị?

Ngước mắt nhìn lên trời, Micacy thở dài

- Là loài chưa bao giờ cảm nhận được sự ấm áp của ánh nắng mặt trời

Bầu trời chuyển đỏ như báo trước một sự gặp gỡ màu máu

* * *

- Cuối cùng

.....đã gặp lại em

Angel

Quỳ xuống bên cạnh Kasumi, Micacy nở nụ cười hạnh phúc nhưng

khóe mắt rỉ ra 1 giọt nước

- Cứ ngỡ sẽ không thể...cứ ngỡ đã đánh mất thứ quan trọng

nhất...nhưng..lại tìm được.....trong lúc nguy khốn nhất...chị đã chờ

Tạm thời thế nhé mọi người.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 33

Đôi tay nhẹ nhàng vòng qua cổ Kasumi, ôm nhẹ con bé vào lòng vuốt ve.

Nhẹ nhàng hôn lên mái tóc màu xanh dịu. Misun sững sờ... “không thể

nào...chị Micacy...không phải sự thật...sao chị có thể...Đưa em gái ruột

này của chị còn chưa bao giờ chị chăm sóc, âu yếm hay thậm chí đến một

lời hỏi thăm em một ko? Chị chưa bao giờ....sao có thể....đưa em gái này

của chị...tôi..Tại sao?...”.

Không để ý thấy thái độ của Misun, Micacy, thì thầm

- Ước gì...trở lại ngày xưa nhỉ

- U...ur...um...ur

Kasumi đột ngột trở mình, mi mắt chậm rãi mở, đôi tay xoa xoa sau ót.

- Ui da...đau ghê cơ....

-

Bất giác nó từ từ nhìn. Nó đang nằm trong lòng ai đó...a...là con gái...váy

áo thể này thì chỉ có thể là tiểu thư nhà giàu. Nó ngẩng đầu lên..... sừng

sốt...người con gái này xinh quá...Hình như nó đã gặp ở đâu đó rồi

- Á...chị là ai...mà tôi đang ở đâu thế này. Cái lão Kahanda đâu, cả anh Jujin nữa.

- Chào mừng em đến với gia tộc Hawa Hoshine. Chị là Micacy Hawa Hoshine, nữ trưởng.

- Khoan...em hơi thất lễ nhưng chị cho em hỏi...sao em lại ở đây???

- Ngài Kahanda đã đưa em tới đây, nhờ chị chăm sóc em

- Nhưng.....

Nó ại quay một vòng nhìn xung quanh....A...con bé.Mi sún nhà ta kìa.

Chưa kịp hỏi thăm (hay chọc tức) con bé thì.....

- Đại tiểu thư...có việc lớn...

Rầm.....

- Á...á...á.....Bộp...ur..ur..

Một con quái vật gớm ghiếc mình đầy thứ nước nhớt màu xanh hôi tanh bước vào một cánh trắng trợn. Ngạo mạn bước đến giữa phòng, hấn đưa bàn tay 8 ngón móng nhọn ra cửa. Rồi như một dây cần, cánh tay hấn rút ngắn lại vào phòng. Kèm theo là xác của một cô hầu không còn một giọt máu với lớp xương sọ vỡ nát. Bất giác, một vài cô hầu xanh mặt sợ hãi.

Hấn dương dương tự đắc giới thiệu:

- Đến chuyển một vài lời của ngài Kidosun tới gia tộc Hawa Hoshine.

Tại hạ là Saonaro, hầu THân cận của ngài Kidosun.

Hấn cố ý nhấn mạnh từ “thân cận”. Điều đó chỉ khiến Micacy khinh thường tức giận. Không thèm liếc nhìn kẻ đứng dưới sàn, Micacy nhếch môi:

- Thật tiếc.....

-

-cho ngài Kidosun

- Tiếc gì thừa tiểu thư

Saonaro nghiêng đầu khó hiểu nhìn cô.

Đột ngột đứng dậy, Micacy tay chỉ thẳng Saonaro

- Tiếc vì một người thông minh như ngài Kidosun lại chứa chấp một tên đầy tớ ngu dốt, lỗ mǎng , nhào nhoret thế này

- Mày....xin tiểu thư ăn nói cẩn thận kéo lự đến thân

- Ha....ha.....ngươi uy hiếp ta sao?

- Tại hạ thất lễ. Xin chuyển lời của ngài Kidosun tới tiểu thư rằng:

“Hãy giao nộp Kasumi. Và gia tộc Hawa Hoshine sẽ không bị hệ lụy gì tới hậu quả”

- Chỉ thế thôi sao?

- Vâng

Giao con bé cho chúng khác nào dẫn bước con bé tới với tử thần. Cô thừa hiểu Kidosun là con người thủ đoạn và tàn ác đến mức nào. Kể ngay cả việc cần giết người thân để đoạt đc mục đích thì còn điều gì ko dám làm

Nhẹ nâng Kasumi ngồi dựa vào thành ghế, Micacy đứng dậy nạo mạn , kiêu hãnh nhìn về phía con quý Saonaro

- Ngươi nói sao...Thất lễ ư? Giao nộp ư? Tội đầu tiên của ngươi là sát người của ta ngay tại gia tộc Hawa này.

Tay khẽ phẩy quạt, tia chớp ánh sáng hướng tới đầu gối Saonaro. Mất điểm tựa, hắn ngã xuống sàn đá hoa cương, lạnh buốt.Ánh mắt hắn học hướng về Micacy nhưng miệng vẫn thưa kính:

- Vâng, tại hạ biết lỗi. mong tiểu thư tha thứ.

- Ta chưa nói hết

Một cái tát từ bao giờ hằn ftrên mặt hắn, miệng rỉ máu, cổ ngoéo sang một bên. Bàn tay đen đúa nắm chặt nghe răng rắc nhưng...im lặng

- Tội thứ hai .Tự í xông vào gia cư của bốn tiểu thư.. Ít nhất ta cũng là nữ trưởng tộc Hawa. Với tư cách gì một vampire B hèn kém lại dám sỗ sàng với ta.

Kèm theo câu nói là một cái tát rực lửa trên mặt.

- Chị Hai.Chị làm gì thế. Việc ấy sao chị lại ngăn cản

Misun bức tức bước ra. Kể từ jkhi nhìn cử chỉ yêu thương của chị mik dành cho Kasumi, cô càng căm hận hơn

- Cầm mồm

Lạnh lùng quát lên, Micacy không để ý tới sự thất vọng nặng nề của Misun.

- Thứ ba. Giao nộp ư? Người lấy quyền gì?

Chiếc quạt mở ra, tia chớp lóe sáng. Chỉ nghe một tiếng xương rắc.

Saonaro cúi người đau đớn, bàn tay ôm lấy ngực, miệng không ngừng tràn ra

thứ màu đỏ đen. Cơ thể hắn lùi mạnh về phía sau. Lúc tưởng chừng

như phá nát cánh cửa bức tường đồ sộ của hắn thì một bàn tay đẩy một lực

vào lưng hắn. Hắn dừng lại, Đồng thời một giọng nói vang lên

- Quyền gì ư? Nếu vậy ta có quyền đó không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Bất giác.....Rùng mình...

Trên nét mặt của Maosiwa thoáng thấy rõ, ông thở dốc. Mồ hôi túa ra.

Đây.....chẳng phải là.....hình ảnh này.....Vị nữ vương truyền

thuyết.....Hậu duệ của Nữ hoàng khai sáng gia tộc – Saka.

Đang chìm vào cõi mơ màng, Maosiwa nhanh chóng trở về thực tại sau

tiếng hét:

- Nhị tiểu thư. Cứ để tại hạ mang con bé này đi giao nộp. Nó ắt sẽ lãnh

hậu quả. Saonaro hùng dũng quát lên

Maosiwa giờ mới trấn tĩnh, bất giác hỏi:

- À...thì ra đây là kẻ ngài Kidosun cần tìm

- Vâng.

Đình...đang

Chuông đồng hồ điểm 11 tiếng. Saonaro lẩm bẩm

- 1h. 1h

- Chuyện gì khiến ngài phải bận tâm thế. Maosiwa ngạc nhiên hỏi

- À....không có gì. Xin phép cho tại hạ được lời con bé này đi.

Với một cái búng tay, hai thằng to con bước lên chắn trước ghế của Kasumi.

Nhào lộn một cú trên không, con bé đứng thẳng trên bệ cửa sổ. Nhìn Misun,

ngao ngán:

- Tiểu thư của tôi ơi.....không đỡ đòn ư thì bảo ta một câu, ta nhường

nhẹ tay. Ai chơi trò lời vệ sĩ ra thế này. Mà đã vệ sĩ thì kím tên nào sáng

sủa chút chứ bọn này....chep chep...ko nhẹ tay nổi.

Dứt lời, lao thẳng vào một tên đang ngo ngác. Dùng hai chân kẹp cổ, vật mạnh xuống sàn. Đứng dậy, phúi tay, Kasumi dựa lưng vào cột nhìn khinh bỉ. Tên còn lại lập tức chạy nhanh lại túm chặt lấy vai con bé. Tung một đòn mạnh vào cái chỗ...ai..cũng...biết...đấy. Hấn rú lên kinh hoàng nhảy tung tung như khi găm phải ốt. Con bé lắc đầu, vẻ nhăn nhó vô tội:

- Ôi.ôi...xin lỗi kung nha...chị hơi mạnh tay. Haizzzz thế là ta đập mất một mầm non ời.

Thấy cả hai tên phái ra đều vô dụng, Saonaro giờ mới lao ra:

- Oắt con...không hồn thì chịu trời...Saonaro này không thích giỡn với con nít..

- Oắt con...Ok.....để xem con oắt này xử người ra sao...ta là ko nề người già mà nhẹ tay đâu nha.

- Cái gì...người bảo ta già.....ta mới 1600 tuổi thôi mak....Á con nhok...mi chết chắc.....

Dứt lời, hấn lao vào Kasumi. Nhưng chẳng bít từ lúc nào, Với tốc độ di chuyển kinh hoàng, con bé lao nhanh chạy loạn khắp phòng. Lúc hấn còn đang ngo ngác, con bé tung một cú đâm thân sâu.

Chỉ nghe một tiếng Hự..hự.. Saonaro khụy xuống sàn. Kasumi phi thân, nhảy lên ghế ngồi.

Hấn giờ tức giận thật sự. Cánh tay đen đúa vươn dài, nhắm thẳng Kasumi tung đòn. Nhanh nhẹn, con bé lại chạy quanh phòng. Còn hấn cứ thế tung cú đâm bất cứ nơi nào con bé chạy qua.

Mấy cô hầu đứng ở góc phòng kinh hãi nhìn cảnh tượng lúc này. Một căn phòng sang trọng nguy nga giờ chả khác nào khu công trường xây dựng, hoang tàn đổ nát.

Misun ánh mắt căm hận nhìn theo cái bóng di chuyển của Kasumi.

Chỉ riêng Maosiwa là không biểu cảm gì. Ánh mắt chỉ lặng lẽ dõi theo như ngầm đánh giá con bé.

Trận chiến tưởng chừng sẽ kéo dài mãi nếu như không có sự can thiệp của Misun.

Kasumi chạy qua, Misun ko ngần ngại tặng ngay một cây kim cắm phập vào chân con bé. Mất lực, Kasumi trượt nhào xuống sàn.

Maosiwa hướng tia mắt lạnh lẽo nhìn Misun. Bất giác nó thấy rùng mình, ngoảnh lại thì nhận ngay cái nhìn âu yếm của ông nội. Lòng hạnh phúc

khôn tả.

Thời cơ thuận lợi, saonaro tung cú móc hiểm vào Kasumi, không đủ sức để

tránh, con bé lãnh đủ. Miệng học máu. Thử máu màu xanh lam

- Chết tiệt...ngươi dám bắn kim vào bản cô nương...các ngươi là một

lũ đều cáng.

Không ai chú ý những ngum máu tươi lạ lùng cả Kasumi ngoài trường lão

Maosiwa. Giờ thì ông đã đoán ra một phần lí do chống đối của Micacy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Một ông cụ chậm rãi bước vào. Trên tay là cây quyền trượng tối cao của tộc

Hawa. Nhất thời, tất cả mọi người đều hướng ông lão quỳ xuống. Micacy

vội vã tiến tới trc mặt:

- Ông nội. Sao người lại tới đây?

- Ta không tới thì cái gia tộc này đã bị hủy hoại trong tay con rồi.

Ông lão hất mạnh tay, cái gậy văng ra xa, khuôn mặt bùng bùng tức giận .

- Micacy. Ta thật đã nhìn lầm con.

Nhếch môi cười mỉa, Misun chạy lại:

- Ông nội. Đừng trách chị Hai. Đều là do con mà

- Con không cần phải nói thay cho nó.

- Ông nội, thực sự.....Misun cố gắng vớt vát.

- Thôi được rồi, ta muốn ngồi nghỉ

Trong phút chốc, cả Micacy và misun đều cùng hướng tay ra. Nhìn đồng

thời, ông đặt tay vào Misun, lạnh lùng bỏ qua thành ý của Micacy.

Bất ngờ, bối rối xen chút thất vọng nhưng cô không thể hiện điều đó lên nét

mặt mà chỉ lạnh lùng bước đến cạnh chiếc ghế của ông nội Maosiwa.

Khi đã yên vị trên chiếc ghế bành bọc da hổ. Ông lão cất giọng:

- Dâng trà

Một cô hầu đưa khay đựng trà lên, tay run run đặt trc mặt gã quý. Tách còn

lại hướng ông Maosiwa dâng lên.

Micacy rời bước lại đỡ lấy tách trà thì Misun nhanh chóng dùng tay chặn lại,

mắt liếc nhìn một cách uất hận với Micacy nhưng miệng vẫn ngon ngọt. :

- Chị cứ để em.

Rồi nhanh chóng đỡ lấy li trà hướng ông nội đi tới. Giọng lễ phép:

- Ông bớt giận đi nha. Trà sen này sẽ giúp ông thoải mái hơn ạ. Ông dùng từ từ nha.

Maosiwa ánh mắt hấp háy vui, đỡ lấy tách trà:

- Cảm ơn con, Misun. Rồi hướng xuống Saonaro:

- Saonaro, mời dùng trà.

- Đa tạ ngài. Con quý vừa xuyết xoa, vừa nói.

- Chẳng háy lời đề nghị của ngài Kidosun là thế nào?

- Vâng. Theo mật báo, ngài kahanda đã đưa Kasumi tới đây. Trong

ngày mai, chức vị chúa tể vampire sẽ đc trao cho ngài Kidosun. Vì

thế.....Hắn liếc nhìn Maosiwa

- Được. Ta hiểu í người.

- Ông nội....Micacy có chút hốt hoảng kêu lên.

- Con không có việc gì để nói ở đây. Maosiwa quát lên.

- ..Con không thể giao Kasumi....

- Câm ngay.....tức giận hét.

-Bằng bất cứ giá nào...con cũng không thể

- Haco.....đưa đại tiểu thư về phòng

- Dù thế nào...đó cũng là quyết định con muốn nói với ông. Haco,

không cần, để ta tự mình đi được rồi.

Micacy bước thẳng ra khỏi phòng, khuôn mặt không chút cảm xúc. Tất cả

mọi người đều sững sờ, kể cả Misun và trưởng lão Maosiwa. Micacy chưa

bao giờ làm phật ý bất cứ nhiệm vụ nào. Chưa bao giờ chống lại ý kiến của

ông. Thế mà bây giờ, Maosiwa khuôn mặt bùng bùng tức giận, miệng không

ngừng ho khan, bàn tay vỗ vỗ vào ngực. Misun hoảng hốt quỳ xuống, dùng

tay xoa nhẹ.

- Ông đã đỡ hơn chưa. Chị Micacy chắc có uẩn khúc nào đó thôi.

- Nó...nó..uẩn cái nỗi gì...Nó muốn làm tức chết ta màk

- Không phải đâu mà ông...

Nhẹ nở một nụ cười kín đáo, Misun háo hức vui sướng nhưng mặt ngoài vẫn

tỏ rõ niềm thương cảm

- Con không phải nói tốt cho nó. Nó luôn là đứa danh vọng kiêu căng,

ích kỉ. Nó luôn luôn làm theo ý mình. Chỉ có con mới là đứa cháu tốt

nhất của ta.

Vòng tay ôm lấy đầu Misun vào lòng, ông vỗ về nhưng một tia mắt gian ác bắt gặp xuất hiện trên đôi mắt già nua ấy mà không ai hay biết.

Một lúc, ông lão quay xuống:

- Thật thất lễ với ngài Saonaro đây. Thật xấu hổ khi phải để ngài chứng

kiến mỗi bất hòa này.

- Ô.....không sao....có lẽ đại tiểu thư suy nghĩ hơi nông cạn. Tôi không để ý đâu. Hân xuề xòa, vừa cười vừa nói.

- Ô...ngài Saonaro đây quả là một con người rộng lượng.

- Xin trưởng lão đừng khách sáo.

.....

- Hừm....Một lũ ngu ngốc ngồi vuốt đuôi cho nhau.

Một giọng nói khinh bỉ vang lên. Đồng thời cả căn phòng lập tức hướng sự chú ý tới kẻ.....

Misun tức giận quát:

- Ranh con. Ngươi dám vô lễ với ông nội ta. Nếu ta ko cho ngươi một

bài học thì ta không bao giờ còn xứng danh với gia tộc Hawa Hoshine.

- Dài dòng....Giỏi thì nhào zô. Bản cô nương đây cũng đang ngứa ngứa chân tay.

Kasumi chân vắt chữ ngũ, mái tóc dài trải xuống sàn, suôn mượt ánh lên một màu xanh lam như dải sông Ngân Hà. Giữa trán lấp lánh bông tuyết ngàn năm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Saonaro nhanh chóng tóm đc Kasumi, hân lôi thẳng con nhok hướng ra sảnh, miệng cáo từ:

- Đa tạ sự giúp đỡ của Nhị tiểu thư và trưởng lão. Tòa nhà sẽ đc khôi

phục trong ngày mai. Xin thất lễ.

- Không sao.

Bóng Saonaro khuất dần, ông lão lúc này mới trầm ngâm.

- Ta về phòng nghỉ ngơi ,con quản lí nơi này giúp ta, Misun.

- Vâng, thưa ông.

Misun hí hửng ra mặt sau lời nói vừa rồi.

“Micacy, chị cứ đợi đấy. Tất cả những gì đáng thuộc về tôi, tôi sẽ lấy lại hết. Những thứ chị cướp của tôi, tôi lấy đủ. Chị cứ chờ xem, con bé này sẽ làm đc gì. Tôi sẽ giày vò chị tới chết. Tôi đây là nhất. Tôi ko cần tình thương của chị. Tất cả đều do chị. Sẽ cho chị cảm nhận từ từ nỗi đau ô nhục nó như thế nào”

Nở nụ cười lạnh, Misun thẳng tay hướng chiếc ghế trên cao- Vị trí cao quý của Micacy, quả cầu lửa bắn vào, nổ bùng bốc cháy

-Tất cả chỉ còn là dĩ vãng.

Bóng người ngồi sau lan can tầng trên chỉ nhếch môi cười lạnh.

Trong phòng ngủ Micacy

- Ta phải nhanh chóng tìm cách thoát ra ngoài. Đã bị bắt gấp gấp như vậy thì con bé sẽ gặp nguy hiểm tới tính mạng.

- Nhưng đại tiệt thư, haco nhớ người đã từng nói trao cho cô bé chiếc vòng duyên thể từ nhỏ cơ màk. Cô ta sẽ đc bảo vệ thôi.

- Đúng nhưng chỉ vs những tên vampire cấp thấp. Khi ta trao cho con bé, viên ngọc hồng đã đc lấy ra nên khả năng phòng thân chỉ là 10%.

- Như thế.....

- Ta phải thoát ra ngoài để cứu con bé.

-

Hai cái bóng đen lặng lẽ trườn trên mái nhà, tìm cách thoát khỏi khuôn viên rộng lớn.

Chỉ còn hàng tường cách đó chừng 30 m

Chạy....

25.....

20...

15...

10....

- Ha...ha..thật không ngờ

Cả 2 bóng đen đứng khựng lại,quay đầu nhìn kẻ đang vất vèo trên chiếc ghế xs qua là cả một đám người.

- Micacy.....Chị cũng có ngày hôm nay sao?

- Misun, em ăn nói vô lễ rồi đấy.
- Vô lễ ư. Người sẽ còn được nghe nhiều khi ta nắm quyền nữa.....
- Em nghĩ vậy sao?
- Điều đó tất nhiên phải thế.
- Suy nghĩ nông cạn. Em nghĩ tại sao ta lại được chủng quân 1 gia tộc lớn?
- Vì chị sinh ra trước tôi.
- Em nhảm rồi.
- Nhảm.....không bao giờ.
- Với cái lí trí còn non kém ấy em đủ để dẫu lại chị sao? Ngu ngốc.
- Chị cho rằng chị thông minh hơn tôi
- Thời gian sẽ trả lời tất cả.
- Không dễ dàng thế đâu. San, lỗi.....
- Ko cần phải thế. Haco đi.

Micacy khẽ quay mặt nhẹ nở một nụ cười với Haco và Haco cũng đáp trả bằng một cái nháy mắt.

Cách đó không xa, 2 bóng đen cũng vừa lao ra khỏi bóng khuôn viênđường lớn chạy.

Kế hoạch thành công

Cánh cửa phòng vừa lách cách tiếng khóa ngoài. Micacy đã vội vã chạy lại hg' tâm trí ra

phía ngoài cửa sổ. Trời đã khuya, mặt trăng đang sáng rực tỏa thứ năng lượng lạnh lạnh xuống.

Bóng người của cô đã khuất nhưng cô vẫn còn lo lắng ko biết viên ngọc có thể đến tay Kasumi hay ko.

Misun ngao mạn bước về phòng, ko quên hét lớn:

- Canh phòng đại tiểu thư cẩn mật.

Misun dương dương tự đắc bước đi, trong lòng ko ngừng nhủ lòng sung sướng.

‘Ngôi vị đã nằm gọn trong tay ta.....Người hãy chờ xem.....Ha....Ha.....

Một bóng đen di chuyển nhẹ nhàng như con gió lướt qua rồi bước vào phòng. Từ từ nhấp

chén trà đón chờ tiếng gõ cửa

Cốc.....cốc

‘Quả như ta dự đoán’ hần cười mỉa.

- Mời vào.

- Đa tạ ông nội.

- Misun, có chuyện gì vậy con?

- Dạ thấy ông nội ko được khỏe. Con mang cho ông nội một chút quà mộc.

Ngoắc tay, cô hầu cẩn trọng dâng lên một thứ nước màu đỏ.

- Đây là máu của những đứa trẻ 8 tháng tuổi được nuôi trong bụng mẹ.

Sẽ rất tinh khiết và sinh lực dồi dào đó ak

- Ôi! Con ngoan quá. Thật hiếu thảo

Maosiwa cảm động hướng ánh mắt nâng niu dành cho Misun.

Misun đắc ý cười nói:

- Ông uống đi ak.

- Cứ để đó chốc nữa.

- Cái này phải uống liền mới ngon, tốt mà ông.

NHếch môi khinh bỉ, Maosiwa vẫn ân cần

- Con muốn ta uống nó.....bây giờ?

Misun hơi run nhưng vẫn bình tĩnh.

- Vâng, Nó rất tốt cho ông. Mà con lại rất muốn dành những thứ tốt nhất cho ông.

- uk

Chiếc bát được dốc thẳng vào miệng ông lão. Lúc chỉ còn lại lớp men trắng

trên vành bát, Misun mới hứng chí cười vui vẻ. Nâng chiếc bát đặt vào khay,

Misun cung kính:

- Misun xin cáo lui. Chúc ông sẽ có những giấc mơ đẹp.

- Uhm. ...cảm ơn con nhiều lắm. ..Nhất là về bát thuốc. ...

Cạch.

Cánh cửa đóng lại nhẹ nhàng. Lúc này, Maosiwa mới lòi ra từ miệng một túi

máu đỏ tươi. Mắt hướng về phía cửa, con người đỏ rực.

- Con ranh ngu ngốc như người mà dám hạ thủ với ta sao. Đồ ngu.

Cháu yêu của ta. Ta sẽ mở to mắt ra xem những trò hạ đẳng ngu ngốc của

cháu để lấy đi cái mạng già này. Với tí thủ đoạn ấy mà đòi nắm giữ vị trí

tối cao sao...Ha...ha...ha

- Rin....cất túi máu này lại...sẽ có khi cần dùng đến...Nói đoạn ông

quay lại gọi thẳng bé con.

- Vâng.

Một thằng bé bước ra từ căn phòng nhỏ. cầm túi máu nhét vào chiếc hộp

màu đen., ổ khóa đã hoen rỉ.

Hai cô gái vừa rời khỏi lâu đài Hawa lập tức hướng tới khu vực trong lòng

đất. Họ chạy sâu vào một khu rừng rậm, bốn bề một màu đen. Hơi lạnh tràn

ngập. mùi hơi ẩm ướt khiến một cô gái bất giác nhắm mắt.

- Chị Luca...kinh quá...ngài Kidosun mà phải sống nơi như thế này

sao.

- Em nghĩ nơi đây dở tệ à Yun.

- Vâng... Cây cối thì um tùm..Mùi ẩm mốc mọi nơi, em nghĩ là chúng ta

đang nhầm đường. Nơi này cũng rất nguy hiểm.

- Không đâu...nơi nguy hiểm mới đúng sở thích ngài ấy. mà mấy giờ rồi...

- 11h 25'

- Nhanh lên...thời gian không còn nhiều...

- Sao lại phải khẩn trương thế ạ...qua ngày cũng đc mà.

- Bởi vì...hôm nay là ngày Đêm đen..

- Vâng ..thì sao ạ.....

- Và.....Kasumi chính là vị Nữ vương truyền thế...

- Hà.....cái gì...vậy chẳng lẽ ngài Kidosun...bắt cô ấy....

- Uhm..

- Nhưng chúng ta bắt tìm đâu giờ ạ...

- Lúc trước chủ nhân có căn dặn tại một gốc cây lớn. Chúng ta chia nhau ra tìm

- Có lẽ không cần đâu chị Luca à...chị nhìn xuống mặt đất đi.

Những rễ cây tròn, bóng loáng đang uốn ** trườn trên mặt đất.

- Chị Luca...tránh ra để e xử lí

- Không dừng lại...để chị..không nên đánh động thêm nữa.

Lấy từ trong túi ra một con dao díp sắc nhọn. Luca đưa dao cứa nhẹ vào đầu ngón tay. Yun sững sốt.

- Chị Luca.....

Một giọt máu rơi xuống lập tức hút nhanh vào đất. Theo đó, những bộ rễ cũng lặn sâu như chưa từng tồn tại. Luca dùng ngón tay bị thương vẽ trên thân cây một vòng tròn lớn. Ngay lập tức nút ấn màu đỏ lòi ra. Nhanh chóng ấn nút. Thân cây rung chuyển dữ dội, một cái hang rộng lộ ra. Yun giờ mới hét lên..

- Wow....chị Luca đúng là đỉnh..

- Thôi...lời khen để sau đi. Nhanh chóng thực hiện nhiệm vụ...Let's go..

- Oh.yes.

Cả hai nhanh chóng chạy sâu vào hang mà không để ý cánh cửa đã lập tức đóng lại. Càng đi sâu vào, khí lạnh càng bao trùm dữ dội nhưng lại không khiến cả hai bận tâm. Điều họ chú ý là mùi tanh nồng trong hang, những con

rắn uốn lượn trườn qua lại. Những sọ người xếp thành hai hàng bên lối đi.

Yun chép miệng...

- Nhiều sọ người thế này...Ồi giá như mik ở đây thì đc uống biết bao là

máu tươi

- Thôi đi Yun...em nhĩ đây là sọ người hay vampire...

- Vậy...chẳng lẽ...Yun mắt tròn tròn hoảng sợ

- Ra cửa hang rồi. Em xác định xem vị trí Kasumi ở đâu.

- Dạ

Nhắm mắt. Bỗng nhiên chiếc mũi cô gái dài ra, lộ rõ. Đôi tai nhọn hoắt

thành hình. Yun đích thị là Vampire săn. Một loài chuyên đi săn đồng loại.

- Đi thôi chị

Cả hai lao ra khỏi khu rừng rậm hướng tòa lâu đài bằng đá đen cao vút.

- Dừng lại.

Yun lòi Luca nép vào tường.

- canh gác nghiêm ngặt quá. Giờ sao chị.

- Uhm...đổi hình dáng rồi trèo lên nóc.

Dứt lời Luca biến hóa chả khác gì Yun.

- Trông chị mèo Luca giờ dữ wa.

- Không đùa lúc này..nhanh lên..Rồi cả hai lao vút đi

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

Trong lúc đó, tại sảnh lớn lâu đài trong lòng đất.

Trên bậc cao Kidosun ngao nghể hướng ánh mắt khinh thị, thù hận với bốn

người quỳ dưới đất. Hấn cất cao giọng:

- Wow...thật vinh hạnh cho tại hạ khi được cùng lúc diện kiến 3 vị

khách quý đây. Thật thất lễ khi không đón tiếp được các vị từ xa.

- Dừng giờ cái giọng ấy ra với ta Kidosun. Ngươi đừng tự đắc quá sớm,

Ngươi sẽ không bao giờ có thể đạt được mục đích của mik....Kahanda

điềm tĩnh nhìn hấn vs một ánh mắt khinh bỉ cực độ

- Oh...thật sao...điều đó có đúng ko nhĩ??? Mà có đúng thì ko đến nỗi

phải nặng lời thế chứ. Dù sao, anh em người cũng sắp được đoàn tụ ở

suối vàng với mẹ người rùi.

- Người... người dám hại mẹ ta... Hừ... Kahanda tức giận đứng dậy,

lập tức bị Saonaro đá ngang vào đầu gối, khụy xuống sàn. Kidosun còn

ra giọng kẻ cả:

- Saonaro, không đc thất lễ

- Vâng... chủ nhân.

Gasun tỉnh lặng nãy giờ, mới cất tiếng nói:

- Anh đã lạc lối rồi. tôi đã không thể ngăn anh thực hiện khát vọng ấy.

Thì.. mong anh hãy dừng ngay việc sát hại Kasumi. Tôi sẽ giao cho anh

viên ngọc Sunaki ngàn năm. Thứ mẹ đã giao cho tôi trc khi mất, có nó

anh sẽ tăng gấp trăm lần công lực.

- Ha... ha... ha... Sunaki... ngọc ngàn năm.... Nó sẽ chẳng có giá trị gì

khi Kasumi vẫn tồn tại trên thế giới này... Gasun... đừng quá ngu muội

vào con bé đó nữa... chỉ cần về với anh... những thứ em cần sẽ có tất

cả.... Vì có gì mà em phải vì con bé ấy như thế.. Tình yêu có thể so sánh

với quyền lực ư???

- Hừ..... nếu anh đã nói thế thì tôi hỏi anh Thứ tình cảm anh đã gìn giữ,

ấp ủ bao lâu nay kể từ khi ở Mĩ về là gì, điều gì đã khiến cho cuộc sống

vốn dĩ gắn liền vs các cô gái của anh giờ đã thay đổi để mỗi tối trầm tư

trong phòng. Tôi chưa từng thấy cô ta, nhưng tôi không hiểu nó se ra sao

nếu có sự so sánh.....

- Cảm ngay..... Không được xúc phạm tới tình cảm thiêng liêng ta

dành cho nàng. Nàng..... ta sẽ tìm nàng

- Vậy tại sao anh biết tôi yêu Kasumi nhưng vẫn muốn giết cô

ấy... Gasun tức giận hét lên.

-

Bỗng gã quản lí chạy vào

- Dạ thưa ngài.. chỉ còn 10 phút

- Rồi, lời con bé lên đây... Quay sang Gasun:

- Chỉ có tình cảm của ta mới đáng trân trọng.... còn của em hay bất cứ

ai khác ư.. TA KHÔNG QUAN TÂM..

- Anh...

Katashi nãy giờ im lặng giờ mới quay sang Kahanda hỏi:

- Cậu đã đưa cô ấy tới nơi an toàn... Có sao???

- Tôi đưa con bé tới gia tộc Hawa.

- Ôi trời ơi.....sao có kẻ ngu như người nhĩ.....Người mà cũng đứng

đầu tộc Royal sao. Kito ngao ngan thờ dài.

- Ta chưa tính chuyện người hại chết Kasama, giờ người còn dám lớn
tiếng vs ta.....

- Chuyện ấy ta sẽ nói rõ sau...nhưng giờ.....nói cho ta biết...người thật
ko biết mối bất hòa giữa Kasumi vs Misun-nhị tiểu thư tộc hawa sao.

Hướng sang căn phòng Giam Kasumi

Con bé chán nản nhìn qua song sắt cảnh vật bên ngoài. Mới về Việt Nam
gần 2 tuần mà con bé đã trải qua biết bao nhiêu là chuyện. Giờ thì phải ngồi
tù nữa.

Bỗng.....

Rào....Bộp...Ui da.....grào....

Âm thanh lẫn lộn vang lên.

Đến khi định thần, con bé mới thấy trước mắt mịt mịt hai kẻ hình thù quái dị.

Rõ ràng là con người thể mà tai dài, mũi nhọn giống...chó với mèo
quá.....Hốt hoảng...

- Oái..các người là ai...Ma quỷ ta không sợ...

- Ta đâu cần người sợ.....kìm đc cô một cả người...Yun chộp miệng.

Chị Luca nhay ra khỏi người em đi, nặng wa ak...

- Oh...sr...Luca giải đầu người nhện...

- Nhưng các người...Kasumi vẫn hốt hoảng.

- Chúng tôi là người của Micacy tiểu thư tôi giao cho cô viên ngọc này.

Cô có còn nhớ sợi dây chuyền ngày xưa nữa ko...

- Sợi dây chuyền nào??? hã.....Chị...chị Micacy...chị chị ấy ở

đâu...Kasumi sung sướng bám chặt vào tay Yun

- Chính là trưởng tộc Hawa ấy.....Cô ngay lập tức cài viên ngọc
vào..ko dc chậm trễ.

- Hã...hã...khá khen cho bọn người cuồng các người...dám đột nhập
vào cả đây sao....Lời hai con bé này ra hút máu cho ta...uống chúng phải
tăng vài năm công lực..Saonaro hét lên

- Mơ đi...bọn ta để đối phó thế sao..Tia sét....oái sao tia sét của
ta.....Chị Luca của chị.....

- Ha...ha....đã vào đây thì phép thuật vampie của các người sẽ chẳng

thể tồn tại..Lôi chúng ra....

- Kasumi...giao viên ngọc cho ta...Saonaro giờ giọng ngon ngọt..

- Khi nào người gặp cổ tổ người thì ta biểu luôn ấy chứ.

- Vậy thử uống tí máu con bé này xem nhé..Đưa nó lại đây..

- Dừng lại...người không được làm thế...Kasumi hốt hoảng..

- Giao viên ngọc..saonaro chớp thời cơ...

- Khoong đc...dù hai ta có chết cô cũng ko đc giao...Luca lập tức hét lên..

- Nhưng cô ấy...con bé lo sợ

- Uống ko...ta cắt nhé....

- Viên ngọc đây người phải thả họ ra....Kasumi hét lên

- Kasumi...không được...Yun giờ mới rung rung nước mắt

- Cảm ơn hai bạn nhưng tôi ko muốn chỉ vì bản thân mà khiến người

khác phải bỏ mạng.....Saonaro thả họ ra rồi người muốn chém giết gì thì

tùy..Quân tử nhất ngôn...

- Được...ta chưa bao giờ sai hẹn..ném chúng ra cho chúng tự bỏ về

Tại sảnh lớn

Kidosun xoay ghế, hướng ánh mắt ra bên ngoài cửa sổ.Chẳng thèm liếc mắt

nhìn đoàn người đang đi vào.

- Kasumi.....Kahanda nhìn con bé mà lòng đau như cắt

- Anh Hai...anh Hai.chuyện này là như thế nào...Kasumi không

hiểu...làm ơn..cho em biết\

Bộp...Á...Saonaro dùng tay đánh mạnh vào đầu con bé khiến nó bất

thình, đổ khụy xuống sàn nhà

- Chủ nhân...đã đến giờ

- Người giết nó đi..Lạnh lùng buông lời.

- Anh..anh không được làm thế . Gasun hoảng hốt hét lên... hấn vội vã

lao lên phía Kasumi nhưng nhanh chóng bị ngăn lại

- Không được động đến cô ấy...Kitovà Takashi cùng hét.

Lưỡi dao cách đầu con bé ko đầy một gang tay..

- Dừng lại...nó là kẻ thù ta đã mất công sức truy tìm bao lâu nay thì

chính tay ta sẽ tiễn nó sang thế giới khác

Dứt lời, Kidosun quay ghế hướng xuống chỗ Kasumi. Hấn nâng đầu con bé

lên chuẩn bị tấn một lực mạnh vào đầu thì.....

“ Khuôn mặt này...không thể nào....là cô ấy...chính là cô ấy....không thể nào có thể sai được..Nhưng..tại sao??”Trí óc Kidosun hoảng loạn gào thét..khuôn mặt này hẳn chưa từng quên kể từ mùa hè năm ấy.

- Angel..là em...sao lại thế này...

Hắn tức giận hét lên.. Đôi tay run run nâng đầu con bé vào lòng. Ngửa đầu lên trời oán thán.. Tất cả đồng loạt đưa mắt nhìn.Dấu hỏi lớn dc đặt ra và chỉ duy nhất một kẻ hiểu rõ mọi chuyện thì cũng đang đau đón hướng ánh mắt nhìn Kidosun

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38

- Angel....Sao em tàn ác quá vậy. Quyền lực....thứ anh đã theo đuổi từ khi còn mới chào đời..NHưng..em lại là nàng tiên cho anh hiểu thế nào là hạnh phúc, là yêu thương... Phải làm sao/.....

Hắn ôm chặt đầu con bé vào lòng...Cay đắng...

.....Lựa chọn.....

.....Anh buộc phải lựa chọn sao.....

.....Hoặc quyền lực lớn lao.....nhưng suốt đời đau đớn

.....mất em.....

.....Hoặc em.....và cái chết định sẵn

.....Nhưng Angel ak.....

Hắn nâng khuôn mặt bất động của con bé, ánh mắt đau đớn nổi cơn dông bão.....

- Em...thắng rồi...anh sẽ đưa em đi...

Nói rồi Kidosun bế con bé hướng đỉnh núi Vĩnh cửu mà tiến...

Ba kẻ hốt hoảng lao theo..

- Không được....

Gasun nhanh chóng chặn ba người lại

- Bình tĩnh đi...tôi lấy tính mạng mìn ra đảm bảo chắc chắn anh ấy sẽ không làm gì cô ấy.

- Tính mạng cậu chả đáng một góc của cô ấy.

Cả ba vẫn trưng gân trưng cổ cvãi lại. Kito thì phùng phùng tức giận .

Hắn nhanh chóng hóa thành hắc miêu lao nhanh ra khỏi phòng. . .

- Đâu dễ thể bé con. . .ha..ha

Một giọng của cô gái vang lên kèm theo tiếng cười khoái chí

Một con nhok không biết từ đâu lao ra, ném nhanh chiếc lưới sắt chụp thẳng

lên đầu Kito. Mất đà lại quá bất ngờ trước sự xuất hiện của con bé, Kito lao

thẳng vào tám lưới mà ko kịp phản kháng, lại cộng thêm lực đà mạnh, hắn

đập mạnh vào bức tường. Đau nhói, ngỡ như xương sống vỡ vụn ra. Hắn

hầm hè:

- Nhok kon. . . thả ta ra. . . .

- Mơ nha kung. . . chú mèo đáng iu thế này sao ta nỡ rời xa. . .

Cùng lúc đó một bà ** già chạy vào:

- Tiểu thư..Ôi trời. người lại gây thêm trò gì nữa thế này.Đại

thiếu gia mà biết thì ** sẽ bị trị tội đó.Á..nhị thiếu gia.

Bà vũ hốt hoảng, run run cúi người về phía Gasun. Hắn phẩy tay như không

có gì. Con bé nũng nịu ôm lấy tay bà **:

- Con xin lỗi bà bà nha. Con chỉ là mún bắt con miu này về chơi thui à.

- TA không phải Miu..Kito bực tức hét lên..TA là Kito, linh thần của

Kasumi Royal- Hậu duệ của Nữ thần.

- Bà bà thấy không a. . . nó còn bít nói nữa nha..Con bé lờ tịt đi để hắn

tức sùi cả bọt mép(Hix. . . Mất hình tượng quá)

- Thả ta ra..con nhok cứng đầu kia..

- Kung ngoan..ở đây được ta chăm sóc đặc biệt đó. . .

- Gasun. . . con bé quái quỷ nào đây. Ngươi mà không lờ nó đi ta cho

nổ tung cả tòa nhà này. Kito hét kiên nhẫn hét lên.

- Xí. . . có tí lưới này chưa thoát ra được còn đòi nổ nhà ta á. . . ôi ôi sợ

wa ta. . . có giỏi thì nổ đi..nổ đi..đồ mèo thiếu năng ..yếu còn ra gió

- Con nhok kia..ta không đôi co với ngươi ..Kasumi mà có mệnh heej

gì..ta xử lí ngươi đầu tiên, cái mạng ngươi ko đền nổi đâu.

- Miệng lưỡi gớm nhĩ..đồ mèo thiếu năng

- Gasun.

Gasun thờ dài một mòi. Một bên thì cố ngăn con bốc hỏa của Kahanda và

takashi. Một bên thì phải giải quyết trận tay đôi không cân sức ấy.

- Yumi..kéo cái lưới ra..

- Anh Ba đẹp zai...để nó làm đồ chơi của em
- Đừng để anh phải nhắc lại..
- Anh sao cứ bắt nạt Yumi hoài ak...hix..hĩ...con bé giận dỗi ra mặt.
- Anh chưa hỏi em tội tự ý vào phòng anh lấy đồ đấy nhé..Anh ra ngoài sống không có nghĩa nó ko còn là phòng của anh.
- Thui..thả ra là được chứ gì....

Chiếc lưới dc nhắc lên. Kito bức mình trở về nguyên dạng. Con bé đang ngoay ngoắt định bỏ đi thì chợt bất động khi nhìn thấy Kito.

Trên nền đá hoa cương màu xám tro, Kito đang hồi phục nguyên trạng cơ thể linh thần. Mái tóc màu tím lòa xòa che nửa mặt, để lộ một bên con ngươi màu lam bạc sáng lấp lánh. Sống mũi cao, thẳng cộng thêm cái khuyên màu ánh kim tạo cho hân vệ lạnh lùng bí ẩn, một sự mê hoặc đến ngẹt thở...(.ukm.theo nhận xét của Puki thì anh này có vẻ đẹp thiên thần nhất đó..)..Đôi cánh đen mờ mờ lúc ẩn lúc hiện

Yumi vẫn chưa thể định thần dc. Một con mèo ngổ ngáo, chua ngoa bỗng chốc hóa thành chàng bạch mã hoàng tử trong mỗi giấc mơ của cô. Mỗi khi đêm tối đến, mỗi khi cô nhắm mắt, Yumi đều nhìn thấy người này. Nhưng chưa bao giờ có thể gần như thế này...gần tới mức cô có thể cảm nhận dc cái lạnh từ người ấy..Mỗi lần đều xuất hiện ở những nơi khác nhau.Lúc thì dưới ánh trăng lạnh lạnh xa xăm. Khi thì dưới bóng cây sồi hoang vu,đôi khi lại mang trên mình đôi cánh màu đen lấp lánh. Mọi hình ảnh đều trong tâm trí cô.

Yumi tiến lại gần Kito, đưa tay sờ lấy khuôn mặt, mái tóc, sống mũi.....rồi bật khóc nức nở...

- Anh...em nhớ anh...

CẢ bốn kẻ đều hóa đá. Riêng Kito sững sờ nhất, không thốt nổi câu gì.

“Con bé đã bảo rằng nó nhớ mik sao. Ôi quý thần hai vai làm chứng cả đời con sống ngay thẳng chỉ chung tình với Kasumi . Có sao lại đào đâu ra một con bé nói em nhớ anh thế này.”

Gasun thì bất ngờ hỏi nhanh:

- Cậu gặp con bé rồi hả Kito

Kito không thốt nổi lời, giơ tay lên cao về theef thốt rồi lắc đầu.

Sẵn đang bức mik với Kito, Kahanda đánh tiếng:

- Hừm...tình yêu thế này sao..thế mà có kẻ dám lớn tiếng quả quyết với

ta một lòng chung thủy cơ đấy..ko bik xấu hổ.

- Kahanda..ta chưa bao giờ làm trái , nên chẳng việc gì phải xấu hổ.

Kito quả quyết.

Yumi kéo hắn quay lại đối diện với mik rồi nói:

- Anh..sao mấy đêm nay anh không đến với em.

(OH MY GOD.....WHAT????????????/)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

- HẢ.a.....a.....

Bây giờ thì tất cả ai tồn tại trong tòa lâu đài này đều phải há hốc mồm kinh ngạc. Kể cả con muỗi đang say sưa bay vo ve cũng chấn thương sợ hãi đâm đầu vào tường khi nghe câu nói.

- Kito...em gái ta mới 14 tuổi...ngươi...Gasun bức tức hết lên.

- Miệng nam mô bụng một bờ dao găm...nhìn cái mặt đầu đến nỗi nào mà..chep...chep.....Kahanda nhếch môi khinh bỉ, lạnh lùng ném cho hắn một câu.

- Ôi..cậu.....không ngờ.....Chỉ may là mik không có em gái nhi, đc mỗi bà chị chưa ngoa ko ai thêm rước.Takashi lắc đầu.

- Ngươi....đồ cầm thú..đồ mặt người dạ quỷ...lòng lang dạ sói.....Ôi tiểu thư.....người người...ôi.ôi...vú già này vô dụng mà...Ông trời ơi...sao ông lại sinh ra kẻ hiểm độc như thế này. Bà ** già lẫn lộn khóc lóc trên sàn.

Kito giờ hoảng hốt, mặt cắt không còn giọt máu.

- Tôi..tôi..tôi...không làm gì..mọi người....nghe tôi...tôi...

Kito vội vã đẩy con bé ra để lao ra giải thích. Nhưng tiếc quá, ông trời hok thương hắn. Yumi thấy hắn đẩy ra thì ôm chặt cứng, khóc thét lên.:

- Anh....anh...anh đừng đi mà.....Em còn nhớ anh nhiều lắm mà...Anh đi thì em sẽ không sống nổi mất...

(Hix..hix..kiểu này Kito nhà ta khó thoát^^.Ai là fan của Kito xin đừng ném đá Puki..hix..)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Kidosun vội vã bế Kasumi lao nhanh lên đỉnh núi. Chỉ có nơi đó con bé mới thoát xác đc hoàn hảo nhất... Và nơi đó từ lâu vốn dĩ đã thuộc về người ấy.

Trên đỉnh núi, ẩn hiện trong những đám mây trắng bồng bênh một tòa lâu đài mọc trắng nguy nga. Nó không lớn như tòa lâu đài dưới chân núi nhưng nó lại vô cùng tinh xảo, tinh khiết như một đóa hoa bách hợp mọc buổi ban mai còn đầm sương sớm. Ánh trăng mờ ảo sau mây càng làm cho nó trở nên thu hút hơn bao giờ hết.

Cánh cửa được mở ra, bên trong toàn một màu trắng. Những cánh hoa thiên thảo đc rải khắp sàn nhà. Vô số lăng hoa bách hợp đc trải dài quanh các dãy hành lang. Những khu vườn mini toàn hoa hồng bạch đc trưng đầy trên các cửa sổ. Một tòa nhà vs cách thiết kế vô cùng độc đáo.

- Đây là nhà của em Angel ak..

- Còn đây là phòng của em nhưng chúng ta sẽ tham quan nó sau bởi có một nơi chúng ta cần đến cấp thiết hơn nhiều.

Hắn bế nhanh con bé bước lên lầu cao nhất của tòa lâu đài. Nơi đây không ngoa nếu ta gọi nó là thiên đường.

Chiếc giường màu trắng hình tròn đc đặt giữa phòng. Dưới nền đc lát bằng những tấm kim cương đc thảo thành một cánh đồng hoa. Tường nhà mềm mại bởi những lớp lông màu trắng muốt, êm ái...

Kidosun đặt con bé xuống giường. và ấn nút tắt đèn. Đêm tối bao trùm quanh phòng. Ngay sau đó, mái vòm trên đỉnh tòa nhà được mở ra. Mặt trăng đầy nhanh những đám mây u ám đi, hào phóng tỏa ánh sáng đến muôn nơi rồi thu lại chỉ tập trung vào một chỗ. Trời đất tối sầm lại. Chỉ duy nhất một nơi sáng bùng lên.

Ánh trăng chiếu thẳng xuống một cô gái nằm trên giường hay chính cô gái đã hút anh ý trắng về phía mình.

Bing...boong..bing...boong...

Kidosun mỉm cười:

- Đến lúc em phải đối mặt với tất cả rồi.

Kasumi được nhắc hẳn người lên khỏi giường, bay lơ lửng trong không trung. Chiếc vòng cổ bay ra, hóa thành hình bát quái cho con bé đứng lên. Như đc lập trình sẵn, con bé nửa tỉnh nửa mê bước chân vào tâm vòng xoáy. Một con ốc, vòng bát quái xoay nhanh dần đến khi đạt tới cực điểm nó quay chậm lại. Bỗng từ đâu một con báo trắng hiện ra chiếu thứ ánh sáng màu đỏ vào cơ thể Kasumi.

Vòng bát quái ngừng quay, con bé đc nâng cao hơn tới gần mặt trăng. Từ hai vai con bé lóe ra thứ ánh sáng chói mắt. Kidosun vội vã che mắt lại, hé mắt ra nhìn. Thứ gì đó đang cố sức ngoi ra từ vai Kasumi. Một thứ gì đó màu trắng sáng...

Hơn ba mươi phút trôi qua, thứ đó đã thành hình. Một đôi cánh trắng chưa đủ lớn nhưng đã đủ sức để nâng con bé lên cao.

Vòng bát quái thu nhỏ và ánh trắng hút lên cao. Tia sáng lóe lên trên vàng trán con bé.

Kasumi ngã xuống giường, kidosun chạy lại đỡ lấy con bé. Trên trán

Kasumi biểu tượng mắt trắng cùng với dấu hiệu nữ vương đc ấn định.

Bỗng con bé mở mắt ra, nhìn hẳn ngạc nhiên:

- Người là ai?
- Anh là chồng chưa cưới của em.
- Ta là ai?
- Em là Kasumi, vk của anh.
- Thế sao tôi lại ở đây.?
- Vì em đang phải tiếp nhận sắc lệnh của trời đất.
- Người thân của ta đâu??
- Em..chưa bao giờ có người thân ngoài anh ra.

Đẩy mạnh Kidosun nằm xuống giường. Kasumi trườn lên người hẳn, đôi mắt chuyển sang màu đỏ. Miệng thở đỏ lộ ra đôi răng nanh non nớt, hấp tấp nói:

- Máu...máu..máu..ta cần máu tươi..người là chồng ta phải không.

Người sẵn sàng cho ta máu chứ.?

- Hãy lấy bao nhiêu mà em muốn.. anh luôn sẵn sàng

Nhanh chóng cúi người ôm lấy cổ Kidosun, ngọam một cách vụng về vào cổ hẳn. Hẳn khẽ nhắm mắt, đẩy nhẹ Kasumi ra rồi vòng tay ôm con bé vào lòng ôn tồn:

- Có lẽ anh cần phải dạy em cách hút máu. Em hút thế này chắc anh không chết vì mất máu mà là vì đau quá. Tạm thời sẽ là thế này nhé.
- Nói rồi, cúi đầu cắn vào cổ tay hắn. Máu chảy thành dòng, một màu xanh ngọc bích của huyết thống tôn quý. Được một lúc, hắn tìm cách truyền máu qua miệng cho con bé rồi tiếp tục công việc như một con ong thợ cần mẫn.
- Kasumi thoải mái nằm trên giường chờ đợi. Ánh mắt mê hoặc nhìn Kidosun:
- Đúng là...máu của người rất ngon.....
- Rất hạnh phúc phục vụ nàng. Kidosun cúi người hôn nhẹ.
- Rất ngoan a.....ta không người có thật lag ck ta hay không.....
-Kidosun sùng sốt.
- Nhưng..từ giờ phút này..NGƯỜI là CỦA TA

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

- Trong khi Kito đang dờ khóc dờ cười với con bé Yumi thì Kahanda và Takashi cố gắng tìm cách thoát khỏi vòng vây để đuổi theo Kidosun.
- Bùm.....
- Một tiếng động lớn vang lên kèm theo đó là ánh chớp rực sáng cả bầu trời.
- Tất cả yên lặng nhìn về nơi phát ra tiếng động.
- Một vầng hào quang sáng rực bao quanh toàn bộ ngọn núi. Trên cao, mặt trăng ra sức tập trung nguồn ánh sáng xuống vật thể lạ lơ lửng trên không giữa quảng sáng.
- Như sự tĩnh, Kahanda mặt trắng bệch, môi mấp máy không nên lời:
- Không ổn rồi...không thể như thế được...
 -
- Vốn khá là điềm tĩnh nhưng khi nhìn thấy biểu lộ cuat Kahanda, Takashi cũng lo lắng quay sang:
- Chuyện gì??
 - Chúng ta cần phải ở bên con bé ngay lập tứcnếu không ...
 - Tại sao??Takashi thắc mắc
 - Giây phút Kasumi trở về nguyên trạng vampire, con bé sẽ quên đi tất

cảm ơn thứ.. Người xuất hiện ngay bên cạnh con bé khi nó mới mở mắt ra

sẽ là người nó tin tưởng nhất

- Vậy thì phải khăn trương lên. ...Takashi giặt mík.

Cả hai vội vã hướng cánh rừng mà chạy. Trên mặt họ những nỗi lo sợ mơ hồ bỗng chốc quặn lên, đau đớn.

Những lời nói của Kahanda như giáng một đòn mạnh vào trái tim

Gasun...Quên ư.....Hắn như người mất hồn nhìn về khoảng không trên

đỉnh núi. Trái tim hắn như muốn vỡ vụn ra thành muôn ngàn mảnh...Rốt

cuộc điều gì đang xảy ra với hắn thế này....Từ nhỏ, hắn chỉ nhận được sự

coi khinh của người cha, ông chưa bao giờ nhìn với hắn bằng ánh mắt yêu

thương mà chỉ sự ghê lạnh. Chỉ có mẹ ngày ngày chăm sóc hắn nhưng mẹ

rời xa hắn rồi..hắn cô độc..Chỉ đến tận bây giờ, hắn mới gặp đc người con

gái khiến hắn yêu thương, khiến hắn có thể một lần nữa nở nụ cười, khiến

hắn có đc những giấc ngủ ngon... Chẳng lẽ lại một lần nữa hắn lại buông

tay..Chưa bao giờ hắn cảm thấy mík bất lực đến vậy.. Người con gái hắn yêu

giờ sắp sửa rời xa hắn.và có thể sẽ không còn biết hắn là ai.., Hắn phải làm

gì bây giờ. Nhìn bóng hai người vừa mất hút trong cánh rừng rậm.Cõi lòng

tan nát.....Liều chẳng có còn kịp hay không. Hắn quỳ sụp xuống sàn nhà.

Bàn tay nắm lấy vòng tay trên cổ, thăm cầu nguyện

“Mẹ,,,con có thể...hay không??”

Trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, viên ngọc thạch tím rực sáng lên, nhiệt

độ tăng vọt khiến Gasun vội vã buông tay. Viên ngọc lơ lửng trong khoảng

không rồi bay vút vào cánh rừng rậm. Như hiểu ra, hắn vội vã lao theo.

Viên ngọc bay đến đâu sáng rực nơi ấy, Gasun thoăn thoắt lao về hướng lâu đài.

Kito thì khổ sở không thể thoát khỏi con bé Yumi, hắn tức tối quát lên, tay

chỉ hướng ngược lại vs con bé :

- Kidosun...cuối cùng ngươi cũng chịu đối mặt với ta..

Yumi hoảng hốt vội vã buông Kito ra. Anh hai cô rất ghét cô tiếp xúc vs

người lạ, cô nài quay người ra sau:

- Anh.....

Nhưng không có ai ở đó. Vội vã quay người lại thì Kito đã biến mất.. Kito

đắc thắng lao nhanh ra khỏi tòa nhà. Khẽ búng tay, đôi cánh đen dang rộng

trên vai hắn

- Let's go...Đi giải cứu công chúa nào... Sẽ có trò hay để xem

mà..Ha...ha

Khi Takashi và Kahanda lao tới lâu đài, ánh trăng đã tắt hẳn. Hai kẻ nhìn

nhau muôn vàn đau khổ. Thế nhưng ko thể lùi bước.

Takashi lùi lại lấy đà, hướng thanh kiếm vào cánh cửa. Cánh cửa lập tức vỡ

rát, cả hai bước vào. Sừng sốt chính là cảm xúc hiện tại. Cả hai đều choáng

ngợp trc căn phòng chỉ duy nhất vs một màu trắng tinh khiết. Kahada vội vã

gọi lớn:

- Kasumi..em ở đâu???

Và rồi cả hai ngửi thấy mùi máu. Một mùi máu thuần huyết chỉ người có

thiên mệnh nắm giữ vị trí nữ hoàng hoặc chúa tể.

Vậy...lẽ nào.....

Takashi và hấn đưa mắt nhìn nhau rồi hướng nơi phát ra mùi máu.

Hình ảnh Kasumi nằm trên giường, người dựa hẳn vào Kidosun và trên

miệng hấn còn xanh màu máu tươi...nhỏ giọt...Kahanda đứng ko vững, ánh

mắt long lên, như một con hổ bị thương :

- Kidosun.....Người đã làm gì em gái ta...Ta quyết một phen sống
chết vs người..

- Anh rề...làm gì anh phải nóng như vậy...Dù gì chúng ta cũng là
người một nhà mà..

Kidosun nhìn Kahanda mỉm cười, tay nhặt lấy chiếc khăn tay nhẹ lau bờ môi
nhuộm máu.

- Anh rề.....Nực cười...Một kẻ giết mẹ ta mà còn có đủ tư cách để lấy
em gái ta sao..

- Gọi người là anh rề cũng chỉ là cho phải phép.....không gọi cũng
chả sao.. DÙ gì cô ấy cũng không nhớ các người là ai...Chỉ biết ta là
chồng cô ấy..ha.ha

Hấn nhào người hôn hẹ đôi môi Kasumi. Kahanda tức giận nhìn hành động
trắng trợn ấy...

- Không bao giờ..Kasumi không bao giờ quên ta..Càng không thể quên
kẻ đã giết cha mẹ nó...

- ỒN ào quá...Kasumi bật dậy hét lên, đồng thời ngồi thẳng.....Có
để cho ta ngủ không thì bảo...

Cùng lúc đó...

Rầm...

- Kasumi.....nhok kon ..ngươi ở đâu...Gasun thất thanh hét lớn.....

- Im lặng..con bé tức giận hét lên.....Cả người rực ánh lửa, đôi cánh

nhô ra dang rộng

Cả ba sững sờ nhìn người con gái trước mặt

Kidosun đứng dậy, vội vã ôm con bé vào lòng, vuốt ve

- Kasumi nàng cần học cách kiềm chế cảm xúc...chỉ là ồn chút thôi

mà....

Con bé thu đôi cánh lại ngạo nghễ nhìn ba kẻ phía dưới:

- Các ngươi là ai?

- Thật sự em không nhớ sao??/ Kahanda đau đớn hỏi lại, giọng lạc hẳn

đi.

- Thế ta lừa các ngươi chắc..Con bé lạnh lùng, hai hàng mi nhíu lại.

- Ta là anh trai em.

- Anh trai...hơ...ta không có

- Hẳn đã lừa em

- Nhưng ta tin hẳn

Gasun thở dài, chân tiến về phía trước

- Kasumi, cô có quen ta không?

- Có...con bé thành nhiên trả lời

- Sao lại????Kidosun sững sờ nhìn con bé.

- Thì ngươi đang đứng trước mặt tôi đấy thôi...sao bảo không biết đc.

Con bé ngây thơ nhìn 4 kẻ...(giả vờ đó)

- Hum.....đúng là Kasumi. Đúng là cái đồ não không phát

triển..Gasun nhếch mép nói khích

- Vâng..cái não tôi không tốt nhưng còn hơn ới kẻ. Con bé cũng vô tư

đáp lại

“CÁ đã cắn câu” Gasun nghĩ thầm “Bé con...bắt đầu test IQ nhá”

-Cô mà cũng có não sao ta???

-Có kẻ ngu như anh mới ko có

-Cái não cô may ra hơn đc con Ross chút đỉnh chứ đem so sánh vs ai đc

- Cái não của Ross mấy kẻ mơ còn không vs tới

Với cái não đc tí bằng hạt nho như cô thì biết Ross là ai

Con bé ngửa đầu lên trông cười sáng khoái

-Ross đương nhiên là mèo kung của ta.. Từ khi sinh ra nó đã luôn bên cạnh ta. Cái đồ nảo không phát triển hời toàn câu ngớ ngẩn

- Bây giờ thì trông cô cáo già lắm, còn khi đứng trc Misun thì co vùi lại là sao...

- Gì????Ta co vùi???ngươi đùa ta chắc..Tính của ta vốn ăn miếng trả miếng.

- Ngáng chân chỉ là bước đạo đầu..nếu không vì Ka....

chợt thấy mik nói hớ điều gì, con bé im bật ngó lên trời huyết sáo

- Có vẻ ập ứng nhĩ??

- Hơ.....hơ..có gì đâu...ta thấy nói chuyện vs ngươi chán quá.

- Cô định nhắc tới Ka gì đấy

- Tai thính ghê..ta bảo trời nóng muốn uống coca co la

- Hình như là Kasama thì đúng hơn..

- What????????????????

Cón bé tron tròn mắt nhìn, Gasun thì vênh mặt cười đắc thắng, Takashi quay lại đối mặt vs Gasun nhìn khó hiểu:

- Cậu nói thế là ý gì???

Kahanda trầm ngâm;

- Vậy chẳng lẽ.....

Kasumi nhanh chóng lấy lại thể chủ động của mik:

- Ha..ha...xin phép cho ta hỏi Kasama là ai thế????

- Là chị gái song sinh của em....Kahanda thẳng thừng lên tiếng.

- Vậy thì xin lỗi thưa ngài...tôi không Có nguoi thân.

Gasun rút trong túi áo ra một chiếc lắc tay màu bạc, xoay xoay trên ngón tay..

- Vậy thưa cô Kasumi , cô có thể nói cho tôi biết cái này của ai không???

- Hơ...hơ...đồ của nguoi sao lại hỏi ta?//

- Ha...ha.....Kasumi oi, cô làm tôi thất vọng quá. Trình độ nói dối của cô mà dám đem ra đấu vs tôi sao....

- Vậy thưa ngài Gasun đây..tôi phải học hỏi ngài thế nào

- Vậy thưa Nữ hoàng..tôi đã giới thiệu tên tôi với cô chưa

- Hả...ta..ta..con bé giật mik lúng túng

- Và thưa...nữ vương thứ đồ này là tôi lấy của cô..

- Ta.....

- Và tại sao cô biết dc tất cả mọi thứ trong khi lại tỏ vẻ không biết cái gì

Bộp...bộp....

- Khá khen cho người..Gasun...người thông minh đấy....

Kito từ trên cao bay xuống, cười vang.

- Kito...người xử lí đi..ta ngủ....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

- Uk..ngủ đi nhưng nhớ kêu Kasumi dậy nha

- Con bé mới chuyển vampire mà..đang mệt lắm..ta cũng thấy rã rời với

cơ thể này đây này.

Vừa nói nó vừa trèo lên giường.

- Kệ..gọi đi

- Biết rồi..ta go to bed đây

-

Nó nằm xuống giường, đôi mắt khép hờ..nhanh chóng chìm vào giấc ngủ..

Cả đám người lớn nhỏ mắt tròn mắt dẹt hết nhìn Kito rồi quay sang nhìn cái

mặt vênh vênh đắc thắng của Gasun (nhìn cái mặt ni muốn cầm dép lia tới

tấp). Cuối cùng lại chăm chăm ngó con bé đang ngủ.

Chợt con bé mở to mắtngơ ngác nhìn xung quanh..tuy hơi giống kiểu

công chúa tỉnh dậy trc mắt hoàng tử nhưng đây lại là nhỏ những 5 tên hoàng

tử mà mỗi đứa một kiểu biểu lộ....Và công chúa của chúng ta cũng không

dịu dàng mắt nai ngơ ngác e thẹn nhìn hoàng tử mà.....

- Nhìn cái gì mà nhìn.. Chưa thấy người đẹp bao giờ à..

Choáng...

Mà đúng choáng thật....

- Có vẻ con bé kasumi này kiêu hơi trước...

Gasun gật gù, tay vuốt cằm (Pukiko có râu..vuốt làm chi..Gasun: kệ

ta.....đẹp trai mà)

Chợt hần nhếch mép..

- Người đẹp thì đây ra..mỗi tội thấy lạ khi có con heo nằm trên giường

trong nơi đẹp thế này thôi.

Bùm. Tia lửa bắn về phía Gasun, hấn nhanh chóng né tránh..

- Cần thận cái miệng nguoi.

Hấn slại nghênh ngang trào tót lên cửa sổ..

- Sao lại nóng thế nàng Kasumi chính gốc yêu dấu của ta...

- Cái gì..thế chẳng lẽ lâu này...Kasama..vậy con bé còn sống.. Kasumi

cảm xúc nhất thời phức tạp..nửa vui sướng nửa lo lắng.

- Ha..ha..nguoi biết nhiều hơn ta tưởng đấy Gasun

Kito chậm rãi bước về phía giường, quỳ xuống dưới chân con bé.

Kidosun nghiêm mặt nhìn hấn, ánh mắt lạnh lùng đầy sát khí;

- CÚT...

- Xin lỗi ngài nhưng tầm quan trọng của tôi còn quan trọng hơn ngài

bây giờ

- Ý gì?

- Ha...ha..ta cũng nên hé lộ chút bí mật nhĩ...

- Kito..kasumi chậm rãi lên tiếng

- Dạ..chủ nhân...

- Ta khó chịu.....thân xác kia đâu

- Dạ..vậy sẽ dời hồn ngay bây giờ sao

- Ukm

- Nhưng ..bọn họ

- Đuổi hết ra ngoài..

- Vâng

Kito quay lại nhìn bốn kẻ

- Mời các vị ra khỏi căn phòng này. Tôi sẽ cho mọi người biết rõ mọi

việc sau.

- Đâu dễ dàng như thế..Kidosun đưa tay vuốt vuốt mái tóc che nửa

khuôn mặt..nụ cười ngạo nghễ.... Ta đã tốn công đưa cổ ấy tới đây lẽ

nào lại dễ dàng giao vào tay các người

- Mong ngài đừng làm khó tôi..kito gằn giọng

- Mọi việc sẽ do ta quyết định..kidosun bá đạo tuyên bố..

Bỗng..

- Cầm mồm..cút hết cho ta

Tiếng hét uy lực vang lên. Cả bộ bỗng chốc rợn cả tóc gáy. Quả thật có cái

gì đó rất đáng sợ tót ra từ cô gái này..khác hẳn cảm giác khi mới tỉnh dậy...

- ra thì ra..có gì mà hết..điếc cả tai...

Gasun miệng huyết sáo đi ra rồi lần lượt sau đó đám người lố nhố aqáy cũng ra hết khỏi phòng

Kito vung đôi tay, một làn gió lạnh tràn vào kèm theo vô số bông tuyết . Hắn rút một chiếc lông trên người rồi quỳ xuống chôn Kasumi

- Xin thất lễ với người nhưng...

- Được

Con bé đặt ngón tay vào giữa trán . Một quầng sáng phát ra bao trùm căn phòng, những cánh hoa lili trắng rơi lả tả.. Từ sau vai..đôi cánh trắng đang rộng...đưa tay rút nhẹ chiếc lông..khẽ nhấn mặt rồi trở về về lạnh lùng

Kito cầm lấy 2 chiếc lông tung giữa không trung. Quầng sáng đỏ chiếu vào..

Một lúc sau hiện ra một cô gái có vẻ ngoài I hệt vị nữ vương truyền thế kia nhưng đang ngủ

Kasumi bước đến bên cạnh hôn nhẹ lên trán cô gái...cả ngwoif cô như bừng sáng đầy sức sống

- Kito...dời đi

- Vâng

Cả căn phòng bừng sáng lên kéo theo vô số tinh linh

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

Nhẹ nhàng ôm cô gái vào lòng, Kasumi thì thầm:

- Đã đến lúc trở về với cơ thể thực rồi chị ak.

Kito dùng bình thủy lân, ngón tay xoáy một vòng tròn vào không khí thì

Kasumi đưa tay chặn lại:

- Gượng đã..

- Có chuyện gì ..thưa chủ nhân

- Cứ để ta..

Ngón tay cầm lấy mặt dây chuyền hình lưỡi kiếm bỗng nhiên sáng rực. Một đường máu tươi hằn trên ngón tay, nhỏ giọt....Kito hoảng hốt quỳ xuống.

- Chủ nhân...

- Không sao... vết thương này đã thấm vào đầu so với nỗi đau mà chị

phải chịu đựng...

- Nhưng người...

- Một chút máu thôi mà

Ngón tay tách nhẹ đôi môi cô gái, một giọt máu xanh lăn dài xuống miệng.

Một lúc, hàng mi cô gái rung rung...

- Chị... Kasumi không kiềm chế được cảm xúc, sung sướng kêu lên.

- A... cái đầu mik... đang ngủ ngon mà

Cổ gái ngơ ngác nhìn người trước mặt rồi quay lại nhìn bản thân

- Hơ..hơ... ai đây.. Vậy là hoàn xác rồi ak

- Vâng ạ

- Ôi cuối cùng cũng có cơ thể thực, đã được làm chủ thân xác

mik.....Hu...hu

Như một đứa trẻ.. cô gái òa khóc, ôm chầm lấy Kasumi mà nước nỏ. Lạnh

lùng như con bé mà hàng mi cũng ươn ướt

Quả thật đc trở lại với chính cơ thể mik không hạnh phúc nào tả nổi.

Nghe tiếng khóc không ai bảo ai, bốn kẻ lao vào như con sóc và như trời

trông đứng nhìn hai cô gái giống hệt ôm nhau khóc trước mặt

Bất ngờ xen lẫn sừng sốt

Kahanda nhìn kĩ khuôn mặt hai người con gái, gần giống:

- Là cái quái gì đây? Sao các người dám đưa hình ảnh Kasama ra đùa

giỡn

- Anh... gạt mik với tiếng nói, cô gái đứng dậy tiến đến trước mặt

Kahanda..... Là em đây mà

- Nói dối, cách đây 16 năm. Kasama đã bị giết bởi bàn tay của tên đó

vừa nói, hán vừa chỉ tay hướng Kito mà hét

- Không... là em

- Ấy... ấỵ..ngươi cứ bình tĩnh.. Kito cười xòa... để ta kể rõ ngươi

nghe.. Mà tất cả ngồi xuống đi chứ.. sao đứng hết thế này

Kidosun bắt chéo chân, cao ngạo ngồi trên ghế salon

Takashi im lặng, nhàn nhả bước tới ghế

Gasun lại trèo tót lên cửa sổ, nhẩn nha trêu đùa mấy giàn hoa tigon.

Kahanda thì bực mik, tức giận ra mặt, chẳng thèm nhúc nhích

Kito cười rạng rỡ nói lớn:

- Chương trình kể chuyện cho bé đêm khuya bắt đầu.

Nghे thế, Kasama bụm miệng cười, Kasumi mắt ngó lơ ngoài cửa sổ ai ngờ gặp phải Gasun. Thế là song song buổi kể chuyện có một trận đấu mắt.

khuôn mặt Kahanda đc thể lại lửa giận ngùn ngụt. Ngờ như chỉ cần Kito khuấy tung luồng không khí ấy một lần nữa thôi là sẽ đón lấy cái chết.. hình như hán bik điều đó nên cũng đi vào chủ đề chính.

- Câu chuyện xin được phép bắt đầu. Một đêm nọ trời đầy sao, trăng tròn vành vạnh, làn gió mạnh mẽ như trận cuồng phong. Đúng 12 h, khi ngôi sao Thiên Kim rời vị trí đến hòa quyện với mặt trăng thì trời chuyển giông mạnh. Mặt trăng lúc này bị bao trùm bởi một màu đen chết chóc. Từng đợt gió xoáy mạnh, ào ào, cây cối đổ rạp.....

- Ngươi tả hết cảnh chưa? Kidosun chăm chú nhìn Kito, buông lời.

- Chưa...mất cả hứng . Trong lâu đài nguy nga. Cụ thể là lâu đài của tộc Royal bây giờ, phu nhân đang trở dạ. Đúng lúc hai tiểu công chúa ra đời, ngôi sao Thiên Kim ấy rơi vào tòa lâu đài và hạ ngay giữa trán chủ nhân. Như chiếc chìa khóa gặp đúng ổ, những ngôi sao còn ẩn mình trên cơ thể chủ nhân đồng loạt bùng sáng, khí chất Nữ vương theo đó tỏa ra không gian...

- Uhm...hình như hồi nhỏ ta cũng đã nghĩ thấy mùi gì đó nhưng một lúc lại chẳng nghe gì nữa.....Kidosun gật gù

- Đúng vậy. Ngài không thể phát hiện ra nó đã đc giữ lại. Chính xác hơn là đã đc phong ấn. Sinh mạng hai đứa trẻ được gắn liền vs nhau. Sự tồn tại của Kasama chính là chìa khóa phong ấn cho chủ nhân.

- Hoàn toàn bịa đặt...các ngươi vì muốn thỏa mãn thú vui nhất thời mà

*** hại Kasama. Kahanda tức giận nhảy tới nắm lấy cổ áo Kito

- Hừ,,bịa đặt sao....chẳng lẽ ngài muốn mất luôn cả hai đứa em của mik. Đối với ngài, chủ nhân không phải là em sao?...Khi chủ nhân ra đời, ta cũng đã được triệu tập đến để giữ phong ấn..

- Kito..thôi ngay..Kasumi hét lên

- Xin chủ nhân thứ lỗi. Tại hạ không thể..

- Kito.....Kasumi gần giọng

- Anh Hai..em vẫn còn sống đây mà. Kasama thấy thế, vội vã đứng dậy.

- Kahanda...Kasama..các ngươi nên cảm ơn chủ nhân mới phải. đang lễ Kasama đã châu diêm vương . Khi ta định phá tan cái xác khô kiệt ấy,

chủ nhân đã cầm lấy tay ta....

- Nói dối..hòn toàn bịa đặt..Kahanda lắc đầu phủ nhận, hét lớn
- Chẳng cần người phải tin làm gì. Sự thật là thế. Hai lựa chọn. Tin hoặc Không.

Kasumi lạnh lùng buông một câu, ánh mắt lơ đãng nhìn mặt trắng nhưng thực sự lòng cô đau đớn vô cùng. Cô có phải là em gái hấn hay không bởi vì trong mắt hấn hình như chỉ có Kasama.

- Nếu như đó là sự thật thì tại sao không để Kasama trở về vs xác mik sớm hơn...Takashi im lặng hồi lâu, ms hỏi.
- Phong ấn..người nhớ chứ. Hôm nay chủ nhân mới trở về đúng vs vị trí, vai trò của mik. Chỉ khi đó Kasama ms hết nhiệm vụ và ms có thể về cơ thể cũ.

Kito nhanh chóng trả lời.

- Vậy bao lâu nay, người tiếp xúc với ta là ai.Kidosun giật mik hỏi lại.
- Chủ nhân hoặc cũng có thể là Kasama...Tất cả đều có thể.

Takashi như người mất hồn, gằn từng giọng một

- Vậy người từng sống vs chúng tôi lâu nay là ai?? Là Ai????Người gặp tôi lần đầu tiên tại trường học là ai????
- Điều này..có thể là.....Kito nghĩ ngợi định cắt lời
- NGƯỜI TÔI MUỐN HỎI LÀ KASUMI

Con bé ngược mắt lạnh lùng nhìn những nét đau khổ chạy dọc trên khuôn mặt hốc hác nhưng vẫn khá điển trai của Takashi, buông lời:

- Tôi không biết và...tôi không quen người.
- Và rồi nó nhìn lướt qua những khuôn mặt còn lại
- Và cả các người cũng vậy. Hãy quên tôi đi.

Gasun tưởng chừng như đã nắm trọn vẹn con bé trong lòng bàn tay. Và giờ câu nói của nó đã khiến hấn phải giật mik. Hấn cứ nghĩ rằng việc mất trí nhớ của con bé là giả. Tất cả chỉ diễn để phục vụ cho vở kịch này mà thôi.

Nhưng hấn không ngờ...mất trí nhớ...rồi một câu nói không biết hấn là ai.

Gasun hai tay đường gân xanh hằn rõ, giả vờ lạnh nhạt nhưng ánh mắt chan chứa nỗi đau:

- Quên....quên ư....một tiếng quên dễ dàng vậy sao. Cô gieo rắc trong lòng bao người mầm hi vọng rồi dễ dàng ngắt cành non mới nhú như thế

sao???

Kasumi khó chịu, ánh mắt đăm đăm nhìn Gasun.

- Tôi nói lại. TÔI KHÔNG QUEN NGƯỜI. VÌ THẾ ĐỪNG ĐƯA

BẤT KÌ QUÁ KHỨ NÀO ĐỂ RÀNG BUỘC TÔI.

Gasun nhìn thẳng vào Kasumi.

Im lặng.

Im lặng.

Một lúc sau, hắn quay người bước đi. trước khi ra khỏi căn phòng, hắn quay người lại, nở một nụ cười răng rở

- Vậy thì... hãy quay lại hai tháng trc nhé. Lúc em mới vào trường.

Nhưng lần này sẽ là TÔI THEO ĐUỔI EM.

Rồi bước đi không quên nhận xét “trời hôm nay đẹp”

- HẢ?

Tất cả đồng loạt nhìn cái bóng mất hút trong màn đêm không khỏi giật mrik.

Trên khóe miệng Kasumi, dấu vết một nụ cười vẫn còn rõ nhưng rất kín đáo.

Takashi đứng nhìn Kasumi hồi lâu cũng quay người bước đi, lao vút vào màn đêm

Kidosun giật mạnh tấm màn trên bức tường lộ ra một bức ảnh lớn chóia gần hết căn phòng.

Bỗng Kasama reo lên:

- O... ảnh của tôi đây mà. Sao nó lại ở đây. Lần đó tôi trốn mọi người tới công viên trung tâm

- Cảm ơn em. Thế là đủ.

Kidosun mỉm cười mãn nguyện nhìn Kasama.

- Thật sự có phải là em không Kasama. Kahanda ánh mắt tràn ngập hi vọng nhìn cô gái trước mặt.

- Vâng... là em đây mà. Em đã sống cùng nhà với anh qua cơ thể

Kasumi. Em đã xin ảnh đổi lớp mà thực ra hồi đó bị Kasumi xui khiến.... Cô bé nháy mắt cười nhìn Kasumi, nó chỉ nhẹ gật đầu.à.. còn vụ thức ăn nữa chứ.

Chưa dứt lời. cô đã bị Kahanda ôm chặt:

- Quả thực là em... vậy mà anh từng nghĩ sẽ không bao giờ có thể gặp lại em

- Vâng... chính em cũng đnag cảm thấy như mơ. Suốt mười sáu năm

qua, em đã sống cùng Kasumi. Một cơ thể hai linh hồn.

Kito khó chịu ra mặt, từ lúc có sự xuất hiện của Kasama thì Kahanda lờ hờ Kasumi đi, giống như suốt mười mấy năm qua hắn chỉ đuổi theo hình bóng của Kasama trong Kasumi.

- Xin lỗi vì đã cắt ngang cuộc hội ngộ của hai người nhưng chủ nhân cần nghỉ ngơi

- Hiện tại chúng ta cần về Kí túc xá đã. Lâu đài có lẽ chưa đc sắp xếp lại. Kahanda chỉ dẫn.

- Mà nàng có thể ở đây mà. Kidosun nhìn Kasama cười.

- Sẽ không bao giờ. Ta không thể để em gái tại nhà kẻ giết cha mẹ nó.

Kahanda gằn giọng.

- O...o...o...ở đó là nghị viện xử lí chứ có phải tôi đâu..Kidosun nghe

Kahanda nói thế thì ừ đột.

- Mẹ...đúng rồi anh Hai ơi...chúng ta về nhà thôi.

Kasama hốt hoảng nhìn hắn . Hắn gật đầu rồi ngượng ngùng nhìn Kasumi:

- Em cũng đi luôn chứ.

Nó chẳng nói gì, lạnh lùng nhìn hắn rồi bước đi, trong đầu không ngừng tự hỏi “Mẹ.....bà là ai????”

Takashi vừa rời khỏi đó là lao ngay vào rừng. Dồn toàn bộ nỗi đau, tình yêu bị quên lãng vào những đòn đánh. Bây giờ chẳng ai còn nhận ra một Takashi trầm tĩnh trước mọi biến cố, một Takashi lạnh lùng như bao người ngưỡng mộ bởi vì đơn giản hắn cũng có trái tim. Nó cũng có giới hạn của nỗi đau.

Những thân cây gãy đổ nghiêng ngả. Đến khi chẳng còn đủ sức để vung đòn nữa thì hắn mới ngồi sụp xuống gốc cây...vò đầu bứt tóc^^

- Quên.....Em nghĩ dễ dàng thế hả Kasumi. Nhưng rốt cuộc người tôi yêu là ai. Kasumi hay Kasama đây...Tôi yêu cái sự tự tin vô bờ bến của em. Yêu sự hồn nhiên vô tư, sự hiếu thắng khiến người ta cũng kinh hãi nhưng những nét dịu dàng đôi khi lại khiến người ta mềm lòng tưởng chừng như em mong manh dễ vỡ.....điều đó là ai..là ai??????

Nước mắt mặn chát trên đầu lưỡi, chạy dọc trên gò má.

Có lẽ kẻ lạnh lùng ms đau khổ nhất.

- Giết chết con nhỏ đó cho ta....

Tiếng hét vọng cả khu rừng. Một đoàn người đuổi theo một cô gái, nét mặt đầy vẻ thích chí. Minh đầy vết thương nhưng cô gái không ngừng tìm mọi

giấc đánh lại chúng. Nhưng rồi đuối sức dần. Và cô nhìn thấy bóng người
ngồi dưới gốc cây. “ chỉ có hắc smoi giúp đợ mik” ..cô đặt cược tính mạng
vào gã. Cô lao nhanh tới gần gốc cây rồi ngất lịm.

- Giết nó đi. Con rang này dai sức gớm. Lấy đầu nó về gấp nhị tiểu thư
nhận thưởng, còn lại cho tụi mày tùy ý sử dụng.

Rồi cô ta cúi gần mặt cô gái:

- Hắc...đừng hận ta..ta cũng chỉ là làm việc theo lệnh chủ nhân như
người mà thôi. Có trách thì gấp nhị tiểu thư mà tính sổ...ha.ha

Khi cô vừa quay lưng đi thì:

- Chà....chà..ý đông hiệp yếu cơ ak..chơi bản quá.
- Mày là thằng nào. Bỏ ra đây, bốn tiểu thư còn tha cho.
- Câu ấy phải để ta nói mới đúng chứ.

Bóng người đứng dậy tiến lại gần. Đến khoảng cách đủ nhìn rõ mặt đối
phương thì cô ta mặt cắt không còn giọt máu, hốt hoảng:

- Ta..a.ka.a..shi..ii..thiếu...gi..a..a
- Lớn giọng gớm cơ mà..sao lấp bắp không nên lời thế kia
- Thiếu...gia.a.
- Ta cũng nổi tiếng dữ ha...Hắc cười khẩy
- Danh tiếng thiếu gia..không ai là không biết.
- Uhm.thế xử thế nào nhi
- Dạ...xin đã thất lễ với ngài...rồi quay ra phía sau. Rút nhanh.

Đoàn người lui nhanh, khu rừng lại yên tĩnh.

Hắc cũng định bỏ đi nhưng thấy người phía sau không có một biểu hiện nào
là sẽ tỉnh dậy ngay, hắc thở dài:

- Cô gái ạ...tôi chẳng bik cô là ai...nhưng..tôi mới thất tình..mà đúng
không nhỉ?

Hắc sượng cười nhìn cô gái dưới đất. Rất xinh. Một khuôn mặt tựa thiên
thần dù bị đất cát che lấp.

Chợt, cô gái động dậy, hét lớn:

- Đại tiểu thư...cứu em..đại tiểu thư.

Rồi ngất lịm. Hắc chặc lưỡi:

-Đóng vai anh hùng cứu mỹ nhân một lần vậy. Rồi bế cô gái ra khỏi rừng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Đứng trc tòa lâu đài đổ nát, ngồn ngang xác chết. Mùi tanh tươi của máu xộc hấn vào mũi nhưng ai có mặt ở đó. Cảnh tượng trc mặt khiến Kasama bàng hoàng tột độ. Không thể tin vào mắt mình, cô dùng cánh tay chặn lại những tiếng nấc nghẹn ngào, rồi đổ sụp xuống đất, nức nở;

- Tại sao??....tại sao???

Kahanda vội ôm con bé vào lòng, an ủi:

- Không sao mà..chúng ta sẽ tìm thấy mà.

Kasumi lặng người nhìn sự hoang tàn trc mặt. Trái tim bất giác nhói đau. Rõ ràng nó không biết nơi này là đâu nhưng sao hình ảnh này cứ xoáy ssâu vào tim nó. Nó bất giác lùi lại, trái tim đau đớn nhói buốt liên hồi khiến nó suýt khuỵu xuống, trong đầu một mảng trắng không thấy kí ức. Kito vội vã đỡ lấy, hoảng hốt:

- Chủ nhân..

- Không sao..đưa ta vào lâu đài

- Vâng.

Tiến lại gần Kasama, nó khẽ thì thầm:

- Chị cứ ở đây. Em sẽ tìm ra..chị không phải lo gì cả.

- Để....a....anh đi cùng

Kahanda ngượng ngừng lên tiếng khi thấy hai người rời đi. Nó không ngoảnh lại chân vẫn bước đều:

- Không cần. Ở lại mà chăm sóc chị ấy. Mọi việc tôi sẽ lo

Đặt những bước chân nặng nề lên bậc thang, Kasumi dừng lại hít một hơi dài. Rõ ràng ngay từ khi đặt chân tới đây, nó đã ngửi thấy một mùi vampire thuần chủng rất riêng biệt. Mùi đó rất rất quen nhưng nó lại không thể nhớ ra đó là của ai.

Cả hai thận trọng đi giữa những đồng ngồn ngang đổ vỡ, thây đầy la liệt nhưng sao toàn chỉ là xác khô thể này. Và trước mắt họ, những cơ thể người lúc nhúc. Tiếng hút máu ghê rợn vang lên.

- A...a....a....chep..chep..quả là máu cấp B.

- Trên cả tuyệt vời...

- Lão già....máu ngon quá.....ha..ha

- Khả...khả.....

-

Trước mặt họ, cảnh tượng náo nhiệt của những loài hút máu đã tập trung về đây. Kasumi cảm thấy lửa giận bùng nổ, hét lớn:

- Một bọn vô phép tắc. Dám tới tận đây để giờ trò dơ bẩn.

Tất cả đồng loạt dừng lại, đưa mắt nhìn bóng kẻ trước mặt. Mắt sáng lên.

Một vài tên rung lên, cười sung sướng:

- A...thuần chủng...Máu ..tuyệt..

- Xử đi..máu của ta....

- Dám vô lễ với chủ nhân. Bọn vampire thấp hèn.

Kito tức giận, vung tay. Quầng hào quang tràn ngập căn phòng. Những tiếng đứt phụt liên tiếp kèm theo tiếng la hét ghê rợn..

- A..a.....đầu của ta.....

- A.....A.....A...a....

- Đi thôi...

Chẳng khác nào Nữ thần, Kasumi kiêu hãnh bước đi trên nền nhà còn la liệt xác vampire đang rỉ máu tươi.

- Rõ ràng là có gì đó không ổn đúng không Kito. Ta ngửi thấy mùi vampire thuần chủng.

- Vâng...thưa chủ nhân.

Cả hai đi đến trước một căn hầm. Cánh cửa là những tảng đá dày xếp chồng lên nhau.

- Chủ nhân...xin người lùi ra.

Kito dùng tay vẽ một vòng xoáy lớn rồi ẩy mạnh luồng không khí ẩy vào cánh cửa. Nhưng cánh cửa ấy không những ko bị phá hủy, nó còn đẩy lại toàn bộ lực vào Kito. Hấn lùi sau mấy bước, tay ôm lấy ngực. Rõ ràng là hắn không lường trc đc việc này.

- Cứ để ta.

Kasumi bước về phía phải của cánh cửa. Ấn nhẹ một hòn đá. Cánh cửa tự động mở ra.

Kito sững sờ;

- Chủ nhân, người.....

Nhưng chnhs Kasumi lại càng ngạc nhiên hơn. Rõ ràng không hề nhớ bất cứ điều gì. Tại sao nó lại có thể mở dc cánh cửa này. Chẳng lẽ nơi này, nó đã

đến nhiều đến mức còn lưu lại trong tiềm thức.

Bỗng một luồng ánh sáng mạnh bay về phía hai người. Kito hoảng hốt đẩy

Kasumi ngã, một mík gánh chịu.

- Hự..

Hắn khụy xuống, miệng thổ huyết. kasumi lại gần:

- Kito, thế nào rồi?

- Không sao. Chủ nhân không bị thương gì chứ.

- Tại hạ ổn.

- Vậy ta đi tiếp chứ.

- Ukm...nhưng người... ..

- Không sao nữa.. người đừng quên tôi là linh thần.

Kasumi đứng dậy, tiến lại về phía cánh cửa. Nói giỡn rõ ràng:

- Ta đến đây để cứu các người.

Một giọng nói trung niên vọng ra:

- Nói láo. Hãy về bảo với Kidosun và Bọn Nghị viện rằng Johanki này

không dễ chết thế đâu. Thù này nhất định ta trả đủ.

- Chúa tể...là Tiểu thư và Kito...kito nói lớn.

- Cái gì... ..

Giọng người đàn ông trở nên vui sướng. Bỗng một người lao nhanh ra hành

lang, hét lớn:

- Kasumi bé bỏng của ta. Cuối cùng con cũng an toàn.

Người đàn ông ra sức ôm lấy cô gái vào lòng. Kasumi thì dờ người ra. Rõ

ràng nó rất vui, rất sung sướng nhưng tại sao một chút cma rxuc cũng

không thể biểu lộ. Nó lạnh lùng hỏi, :

- Mẹ con đâu.

Người đàn ông giật mík buông con bé ra rồi quỳ sụp xuống đất:

- Xin lỗi con. Ba đã không thể bảo vệ nổi mẹ con. Ba thật vô dụng.

Ông khóc rầm rức. Kasumi cũng quỳ xuống, ôm lấy rồi vỗ vai ông:

-Ông..a...ukm...Ba đã hết sức rồi. Để con đi gặp mẹ.

Trên chiếc giường rộng, người phụ nữ xinh đẹp đang chìm sâu vào giấc ngủ

thiên thu. Nhưng trên môi vẫn nở một nụ cười mãn nguyện.

Nó thấy đau nhói trong tim, nước mắt trên mi tuôn theo nhau chảy. Rõ ràng

bây giờ nó cần một bờ vai nhưng người anh nó đã coi nó như người xa lạ.

NHưng đến khi định thần, nó không hiểu tại sao nước mắt mík lại rơi. Nó

không bik bà ta đã đối xử, đã yêu thương với nó như thế nào. Nhưng sao cái

chết của bà ta lại khiến nó đau đến vậy.

Kí ức của nó.....giờ ở đâu...Ồ đâu...

.....Ồ đâu.....

- Bây giờ con sẽ hồi phục lại toàn bộ lâu đài. Hãy mai táng mẹ ở nơi

trang trọng nhất.

- Việc mai táng là không cần thiết. Ba sẽ khiến trong vòng 1000 năm,

mẹ con sẽ hồi tỉnh. Ông nói chắc nịch.

- Ukm

Nó gật đầu rồi quay sang Kito:

- Chúng ta đi.

- Vâng..chủ nhân

Ông Johanki vội vã gọi:

- Hãy nói cho ta. Con còn nhớ ta không???

Im lặng.

Nó không trả lời rồi đi ra khỏi căn hầm. Đến trc cửa, giọng nó vọng lại:

- Tôi sẽ khiến thời gian trả lại toàn bộ kí ức. Đến lúc đó ông có thể hỏi

lại tôi. Còn bây giờKHÔNG.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Bốn người bước chân vào trường. Trên sân trường học sinh đứng tum năm

tum ba trò chuyện, bàn tán nhưng khi nhìn thấy họ thì im bật. Một vài cô gái

mạnh bạo chạy lại gần Kahanda:

- Hội trưởng, anh không sao chứ.

- Tôi vẫn ổn. Cảm ơn sự hỏi thăm của mọi người.

Kahanda tươi tỉnh đáp lại.

Ông Daine từ văn phòng hiệu trưởng chạy ra.

- Kahanda, Kasumi mọi chuyện...ơ...

Ông đứng như trời trồng nhìn hai cô gái trước mặt.

- Sao lại...

Kasama cúi đầu, mỉm cười e lệ nhìn ông Daine:

- Chào chú. Con là Kasama. Cảm ơn chú đã giúp đỡ hai chị em con thời gian qua.

- Ak...ukm.hả.....Kasama...Hai chị em...giúp đỡ...

- Chú...chúng ta nên vào văn phòng nói chuyện thì tốt hơn.

Kahanda thận trọng nhắc nhở:

- Đúng vậy....đi thôi

- Xin lỗi, tôi đi trước.

Kasumi lạnh lùng nói rồi bước vào dãy nhà.

- Con bé sao vậy???? Daine ngạc nhiên hỏi

- Không sao. Cứ kệ nó.

Kahanda thân nhiên kéo Kasama đi...Kito thoáng sững sờ, con người rực

lửa, khuôn mặt tối sẫm rồi nhếch mép khinh bỉ:

- Kahanda, người hãy chờ đó, người nghĩ ta sẽ để yên mọi chuyện như vậy sao....

Nói là về phòng nhưng Kasumi lại tiến sâu ra khu rừng sau trường. Đến gần

con suối nhỏ rồi đùa giỡn tại đó. Đôi chân thả dửng dưng theo nhịp điệu bài

hát khe khẽ. Những con cá uốn lượn vòng quanh. Mặt nước trong suốt soi

bóng những gợn mây trắng bông bênh trên cỏ. Thật lãng mạn và thiên

nhiên đúng không???*gật đầu* Mấy con cá uốn lượn trông tươi mát lắm

nhỉ???*puki: UKM*...Thế nhưng,.....

Kito nhìn thấy cảnh đó thì sờn cả da gà, tóc gáy dựng đứng, hốt hoảng lao

đến gần, hét lớn:

- Chủ nhân, mấy con cá đó.....

Kasumi nhìn hấn ngạc nhiên....Nhìn cảnh trc mắt hấn chưng hửng nhưng

vẫn nói tiếp:

- ...hút máu vampire...

Kasumi dùng chân nâng một con lên rồi bảo:

- Xinh nhỉ?

- Hả...sao nó ko hút máu chủ nhân..

- Người gọi ta là gì?

- Chủ nhân....a....

Và như sự nhớ, hấn gật gù. Kito thông thả đặt mồm xuống thăm dò, hít nhẹ

bầu không khí đầm sương mai.

Con bé nghịch một lúc rồi quay sang Kito:

- Nek.....lúc trc ta như thế nào.

- Hoạt bát, yêu đời, vui tươi, láu cá, nghịch ngợm...đủ cả

- Bây giờ?

- Lạnh lùng, trầm lặng, ít nói

- VẬY có giống như lúc này ko??? Nó nở một nụ cười nhẹ.

Kito giật milk, thoáng như trc mặt hắn là ngàn vạn đóa hoa tinh khiết lấp lánh

dưới ánh mai. Rồi hắn chợt nhìn lại thái độ khó chịu của con bé:

- uhm...thì chỉ đc 1 phần ngày xưa.

- Có đến mức phải thẳng thừng thế ko, nịnh câu chết ai ak....

Nó đưa một vốc nc nhảm thẳng Kito ném. Hắn nằm trên mặt cỏ cười lớn:

- Đương nhiên phải thế.

Nghĩ ngợi chút, nó đang tay nằm bên cạnh.

- Có lẽ thế thật.

Rồi.

- Kito.

- Vâng..chủ nhân.

- ĐỔI CÁCH XUNG HÔ ĐI.

- Ý người là....

- Chỉ hai người thì cứ gọi ta Kasumi.

- Vâng..mà này Kasumi, cô buồn lắm ak

- Không bik. Dường như kẻ đó đã quên đi sự tồn tại của một Kasumi

....Ha....Ha.....

Nó cười mà nước mắt thi nhau lăn trên gò má trắng hồng.

Kito cảm thấy buốt nhói trong tim. Hắn cảm thấy như có ngàn vạn mũi dao

cứa sâu vào tim. Chậm rãi, ..

- Không...Hắn sẽ KHÔNG THỂ QUÊN...

Rồi đứng dậy bế bổng Kasumi lên;

- Tôi nghĩ ít nhất giờ cô cũng cần nghỉ ngơi..nhỉ?

Con bé khẽ nhắm hờ đôi mắt miệng nở nụ cười nhưng khuôn mặt vẫn phảng

phất nét buồn cô đơn.

Tại phòng hiệu trưởng.

Ông Daine vòng hai tay sau lưng, đi đi lại lại, nét mặt dăm chiêu

- Vậy mọi chuyện là thế nào?

- Chú muốn nói về chuyện gì?

- Kasama ..cô bé đã mất khi vừa chào đời. Ông Daine nghi hoặc nhìn cô gái nói.

- Là Kito đã giữ lại. Chính Kaasumi đã cho linh hồn cháu nương nhờ trong ấy 16 năm quá. Kito chỉ làm theo lệnh. Kasama khẳng định

- Đúng không. Ông Daine nhìn Kahanda dò hỏi.

- Ukm. . .đều thế cả mà thôi. Hân slo đang trả lời, khó chịu khi nhắc tới

Kasumi- Cháu trở về là may mắn quá rồi Kasama. Chú nghĩ cháu cũng đã mệt. Cháu nên về phòng nghỉ ngơi.

- Để cháu đưa em ấy về. Kahanda vội vã bật dậy.

- Không. Cô bé sẽ được Jujin đưa đi. Cháu ở lại nói chuyện vs ta một lát.

Một bóng người lao vào ôm lấy Kahanda:

- Thăng ngok. Tụi bay gặp chuyện mà ko báo tao. Để tao ở một mĩk ở xó này.

- Hi. . .hi. . .tại lúc đó binh biến loạn lạc. Nhờ mấy chăm con bé giữ tao tí nhè. Kahanda vỗ vai Jujin.

- Ok. . .không vấn đề. . .Thế bé Kasumi của tao đâu. . .Jujin mặt mày hớn hở không nhìn thấy khuôn mặt tối sầm của Kahana

- Ukm..nó đi rồi.

- Ở. . .ơ. . .đi đâu. . . hai anh em nhà mày như hình vs bóng kia mà.

- Mày đưa con bé đi đi. Tao ns chuyện vs mày sau.

- Ukm. . .pppp

Rồi Jujin quay sang cô bé:

- Kasama nhi. . .Đi thôi bé.

- Vâng.

Khi cánh cửa vừa khép lại, tiếng bước chân xa dần. . . .

RẦM. . .

- Nói cho ta nghe. Thế là thế nào.

Ông Danei tức giận ném phăng chồng giấy trên bàn xuống mặt đất. Mất đồ ngẫu giận dữ. Kahanda vẫn nhón nhơ\

- chẳng lẽ sự kiện Kasama sống lại gây Shock với chú đến thế sao. Hân cười khẩy.

- Cháu không phải một đứa ngu ngok. Vì thế cháu thừa hiểu điều ta

muốn nói tới là gì.

Ông Danei vẫn không thay đổi thái độ dù đã nghe tiếng răng rắc của chiếc bút trong tay. Kahanda tung hứng chiếc gỏi trên tay, miệng vẫn không thôi nở nụ cười ngạo nghễ:

- Vậy chú muốn sao. Cứ nói thẳng ra. Giữa chú cháu mik thì còn điều gì phải bí mật nữa ...phải không?

- Thái độ đó là gì?

- Là thái độ bình thường của một người anh trai với em gái.

- Cháu nghĩ hai chữ bình thường được đặt đúng chỗ sao.

- Cháu không giỏi về phần sắp xếp từ trong câu cho lắm.

Đến lúc này, ông Danei gằn giọng, tiếng bàn kêu răng rắc:

- Ta không đủ kiên nhẫn để chơi trò đuổi bắt với cháu đâu. Tại sao lại đối xử với Kasumi như vậy.

- Như vậy là như thế nào. hấn vẫn giả bộ nai tơ ngơ ngác .(puki: ta đâm.ta chém ...ta chiến xào nguoi...)

Cố hít một hơi giữ tinh tảo, ông Danei đặt người xuống ghế sbành, xcho ghé xoay một vòng rồi nàhn nhả. :

- Không quan tâm. Lạnh lùng. Chả khác nào coi nó như kẻ thù. Người ngoài nhìn vào chả ai nghĩ hai đứa là anh em. Tại sao Kasama trở về lại khiến cho tình cảm hai đứa vốn dĩ rất thân thiết lại sút mẻ đến như vậy.

- Điều đó...

- Đừng ngắt lời ta_ ông Danei gằn giọng_ Chính ai là kẻ đã bỏ qua tính mạng mik để cứu con bé thoát khỏi nguy hiểm. Ai là kẻ đã chăm lo cho con bé suốt những năm tuổi thơ. Ai đã ở bên nó khi nó ặp những con ác mộng. Giờ kẻ đó đang ở đâu.

- Đó là điều nó đáng phải nhận lấy.

- Kể cả sau toàn bộ nỗ lực cứu sống lại jKasama khi chỉ mới vài giờ sau khi sinh.

- Cái đó đương nhiên nó phải làm.

Ông Danei tức giận. Sự cố chấp của hấn đã gây cho ông một lực lớn. Đập mạnh cái abnf gãy đôi. Giấy tờ, máy tính thì nahu rơi loảng xoảng nhưng không ảnh hưởng tới không khí nói chuyện.

- sao nguoi không chịu hiểu nhỉ.

Sao nguoi lại không chịu hiểu nhỉ. Nếu như Kasumi không phải được

ấn định làm Nữ hoàng thì Kasama sẽ không đc sinh ra bởi sự ra đời đó là không cần thiết. Kasama chỉ đóng vai trò như một chìa khóa phong ấn, không hơn không kém.

- Không, Kasama ... nó là em gái cháu. Và nếu như.... _hắn scầm chiếc gối ném mạnh qua cửa sổ_ Không có Kasama thì tốt....Ha...ha...

- Người thật ngu muội ...Kahanda. Người có từng nhớ rằng khi mẹ người mang thai một đứa bé nhưng sinh ra lại là hai không. Chính đứa bé thứ hai này, nó chỉ là một cái bóng, là một phần đc tách ra từ Kasumi. Nó chỉ là kẻ giải phong ấn.

-

- Người đừng giả vờ lảng tránh, không có cửa đâu. Ta nói cho người biết. Tốt nhất người nên về đập đầu suy nghĩ. Ta không ngờ đứa cháu vốn dĩ rất thông minh phân xét mọi chuyện một cách toàn vẹn lại trở nên như thế này.

Hắn ngồi phịch xuống ghế, đầu gục xuống cánh tay.

- Đứa cháu đó đã chết khi nhìn thấy cái gọi là phong ấn của các người.

“Một cậu con con trai chừng 15, 16 tuổi ngồi im lặng bên cửa sổ cầu nguyện. Bầu trời đầy sao, trăng tròn bồng chốc mọi thứ đảo lộn, gió lốc cuộn cuộn. Cậu hoảng hốt lao tới căn phòng flang tấp nập người qua lại.

Một tiếng sét lớn vang lên...cùng lúc tiếng khóc của sinh linh chào đời.....

Và cậu cũng đã nghe thấy tiếng hét lên của mọi người:

- Sao lại là hai đứa bé...rõ ràng chỉ là một mà...

- Ôi...một cô bé phát ánh sáng...

- Hình như đó là dấu hiệu nữ hoàng.....thế thì..

- Cô bé còn lại.....

Họ nhìn nhau hoảng hốt..

Sao cậu lại không hiểu điều gì sẽ xảy đné với cô bé còn lại chứ. Mấy chục năm đọc sách sao lại ko đoán ra. Cậu vội vã chạy đến

- Hai đứa e gái ta đâu.

- Thái tử...tất cả quý sụp xuống_Một người đàn ông đã đưa đi.

- Hướng nào?

- Khu vườn Ma ám

Vội vã lao nhanh như một con sóc, cậu đứng trc một căn hầm còn mở cửa.

Theo chút ánh snág mờ mờ. cậu vội vã lao theo.

Trước mắt cậu, hình anhe một đứa bé đôi mắt chưa mở với một cơ thể trắng bệch không chút máu. Bên cạnh là một cô bé đang nở nụ cười ngâm trong dòng nước màu đỏ. Và kẻ tiến hành với một ánh mắt lạnh lùng... lạnh như làn băng tuyết vĩnh cửu.

Cậu lùi dần... lùi dần... ra cửa... lao nhanh vào khu vườn Ma ám rồi chạy

thăng một mạch, không ngừng hét lên:

- Em ta đã bị giết.....bị giết rồi

- Em ta đã chết....

- Chết rồi....

Ha...ha..

Máu...màu đỏ tràn ngập trong mắt hắn.....”

- Kahanda...

Tiếng ông Danei kêu làm hắn sực tỉnh.

- Nếu như vậy thì thái độ lâu nay của cháu đối với Kasumi là...

- Thật may cho con bé ấy rằng Kasama đã sống lại. Nếu không nó sẽ còn được đón nhận những kế hoạch được định sẵn lúc nó mới vừa chào đời...ha..ha...

Như có một luồng điện xẹt qua, ông hốt hoảng:

- Kahanda...cháu định làm gì Kasumi.

- Một kế hoạch trả thù hoàn hảo đến từng chi tiết.

- Vậy sao lại cứu Kasumi khi con bé rơi vào tay Kidosun. Chẳng phải rơi vào tay hắn scon bé sẽ mất mạng sao.

- Ha..ha...thế thì quá dễ cho nó. Cháu muốn phải tự tay mik sẽ tai hiện lại năm xưa. Chú nếu bị bắt đi và một người sẵn sàng lấy tính mạng ra bảo vệ chú. Liệu chú có tin tưởng và coi đó là người quan trọng nhất của mik ko.

Sững sờ...cả người ông run lên bần bật.

- Trời...Kahanda...sao cháu lại tàn độc như vậy. Lẽ nào những chăm sóc của cháu đối với Kasumi xưa nay..là...

- Hoàn toàn giả dối. Chỉ là một màn kịch nhỏ thôi mà_ hắn cười

khẩy_Lí ra nó sẽ được diễn ra đến phút chót nhưng Kasama đã sống lại.

Hãy cảm ơn vì điều đó.

- Sao chưa ngại như thế. Kasumi..nó là em gái cháu. Là đứa em gái duy nhất của cháu.

Câu cuối cùng, ông Danei gần như hét lên

Vẫn khuôn mặt lạnh băng kèm cái nhếch môi.

-Cháu không có đứa em gái nào như thế cả. Chỉ duy nhất Kasama là đủ rồi.

Hắn sải ra khỏi căn phòng, ánh mắt phốt lò trợn cuồng phong đang bùng lên,

bởi vì đối với hắn schi có duy nhất một đứa em gái.KASAMA/

- Cháu sẽ phải hối hận vì tất cả những gì cháu đã làm. Kahanda

- Quyết không hối hận

Buông một câu hắn rời nhanh khỏi căn phòng.

Chỉ còn một mik, ông Danei vò đầu bứt tóc, nước mắt lăn dài trên gò má già nua.

- Là oan nghiệt mà. Nếu ngày ấy mik không đề xuất cái ý kiến ngu

ngok ấy thì đâu thể xảy ra chuyện như ngày hôm nay. Tất cả là do mình

mà...ôi Kasumi đáng thương của chú

Ông Danei quỳ xuống khóc nức nở.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chương 46

Trên hành lang, Jujin đưa Kasama về căn phòng . Dọc hai bên, học sinh vẫn

đứng tùm lại từng nhóm nhìn Kasama vs ánh mắt thèm thuồng nhưng có

dâng trc mắt họ cũng không dám. Bởi mối quan hệ của cô gái này vs hội

trường ko hề đơn giản tí nào. Chính xác hơn còn là rất đáng sợ cộng thêm là

bản sao của vị Nữ vương đc định sẵn của loài vampire.

Kasama cảm thấy hơi lo lắng khi nhìn hai bên. Sống trong cơ thể Kasumi

ngần ấy thời gian, cô đủ thông minh để hiểu rằng: “Trước mặt loài vampire,

cô chẳng khác nào miếng mồi béo bở, đủ để thỏa mãn khao khát thức ăn tươi

sống của những kẻ suốt đời chỉ biết đến máu nhân tạo”. Bất giác cô cảm

thấy run sợ, lòng bàn tay mướt dần mồ hôi. Jujin cũng nhận thấy sự thay đổi

đó của cô bé nhưng lại đành trống vắng, lái cô bé theo hướng câu chuyện

khác.

- Kasama...hóa ra Kasumi cũng có chị em sinh đôi sao.

- Dạ vâng.
- Thế lâu nay em sống ở đâu?
- Ukm...à...ở nhà ạ.
- Cái tên Kahanda này kín tiếng thật.
- Cũng vì một số lí do cá nhân thôi ạ.
- Ukm.có lẽ...đến phòng rồi đây ..em vào đi.
- Cảm ơn anh...nhưng...Kasumi ở đâu rồi ạ.
- UKM....Anh cũng không rõ. Sẽ có sự sắp xếp thôi.
- Nhưng...tại sao em và Kasumi không đc ở cùng nhau.
- Ờ...ờ....chắc tại ở đây thiếu phòng.

Rồi hần tự lẩm bẩm “Tại cái lão Kahanda quá quý ấy đấy chứ...chẳng hiểu ra làm sao..”

- Anh nói cái gì thế ạ.
- À...không có gì...trời mau sáng quá í mà.
- Thôi.anh ngủ ngon nhé.
- Ukm...cảm ơn em

Khi cánh cửa phòng chuẩn bị đóng lại.....

- Kasama này....
- DẠ.
- Đừng lo lắng. Không ai đủ bản lĩnh để hại em đâu...
- Dạ...cảm ơn anh
- Thôi anh đi.

Nói rồi. Jujin bước nhanh rời khỏi căn phòng.

Con bé bước vào phòng, sung sướng đặt tay vào nắm cửa, rồi những con gấu bông. Đã bao lần con bé muốn tự tay mik chạm vào những đồ vật ấy. Muốn mọi hành động đều theo suy nghĩ của bản thân nhưng con bé hiểu điều ấy là không thể. Nó chỉ là một linh hồn sống nhờ, chỉ có thể sống dựa vào hơi của Kasumi. Nó như một cái bóng, chỉ có thể ao ước, sung sướng nhìn để rồi sau đó thất vọng vì không thể chạm vào. Chỉ khi Kasumi chìm sâu vào giấc ngủ nó mới có thể mượn thân xác ấy để làm thú vui duy nhất, nhìn ánh mắt trời. Nhưng điều đó cũng thật khó khăn. Bởi Kasumi là vam thì đương nhiên cơ thể ấy cũng rất kị ánh sáng ấy. Dù Kasumi không hạn chế nó tiếp xúc vs mọi người nhưng nó tự hiểu cái gì cũng nên có giới hạn mà thôi. Đó chỉ là một cái ôm chặt người anh Hai phía sau dù bị nhầm tưởng là người khác. Một cái

chạm nhẹ tay anh Takashi lúc dẫn nó đi dạo. Những lần thả hồn trên đồng cỏ
mênh mông rộng lớn. Nhưng bây giờ, những việc ấy nó hoàn toàn có thể
làm và còn có thể hơn thế. Những giọt lệ hạnh phúc rơi trên mi mắt nó.

15 năm rồi đấy.

.....15 năm nó làm cái bóng cho người khác.....

.....15 năm nó học cách kìm nén cảm xúc.....

Kasama đặt mĩk trên giường sung sướng ngửi mùi hương thảo mộc thoang
thoảng. Lúc con bé đang chìm dần vào giấc ngủ thì.....

- Chào cô bé.

Kasama hoảng sợ nhìn cái bóng trên cửa sổ. Đó....là một cô gái...và cô nhớ
người này.....người mà Kasumi từ nhỏ đã rất thương yêu. Nhưng....

- Chị là ai?

- không phải cô em quên ta rồi chứ. Ta tưởng chỉ mĩk Kasumi quên ta thôi
chứ.

- Tôi không hiểu chị đang nói gì.

Thôi được. ta chỉ là kẻ qua đường cảm thấy thương xót thay cho cô bé khi
sắp bị chính người mĩk yêu thương *** hại,

- Ý chị là gì?

- Em thật sự không biết sao. Vậy nghe nhé.....

Lấy từ trong túi ra một cái máy nhỏ. Nút bật tách. Một đoạn ghi âm rè rè
chạy....

“ – Kito.....ngươi nghĩ sao nếu ta dùng người chị đáng yêu ấy lôi kéo

Kahanda vào trông phục vụ cho kế hoạch.

- Chủ nhân...ngươi ngày càng trở nên thông minh tuyệt đỉnh.

- Rồi sau đó lại dùng để dụ Kidosun trao viên ngọc ngàn năm. Vị trí Nữ
hoàng ấy...không còn ai cản đường,

- vâng...và chúng ta cần thành lập hội nghị viện mới.

- Ukm...cái đó ngươi lo chứ.

- Vâng.

.....”

- Kasama...em nghĩ đây là giọng nói của ai.

- Là ngươi lừa ta.

- Tin hay không tùy em thôi nhưng chị nghĩ em sẽ sớm cần tìm sự giúp
đỡ của chị.

- Ta không cần..ta không muốn nghe....hu..hu

Con bé ôm đầu, nước mắt không ngừng rơi. Khóe miệng cô gái nhếch lên
thỏa mãn.

- Nếu cần f sự giúp đỡ, hãy đến tìm chị.Em còn nhớ Luca và Jun chứ.

- Hãy đến tìm họ. Họ sẽ đưa em tới gặp ta. Chào em. Chúc em may
mắn.

Nói rồi cô gái biến mất trong lớp sương mù sớm mai.....Đặt từng bước
chân trên sân trường vắng tanh. Bỗng một giọng nói vang lên,

- Micacy....tôi nghĩ không ra cô định giờ trò gì.

- Ha...ha.....vậy sao? Tôi chỉ là đi bắt chước mấy trò người khác đã
làm thôi.

- Thì ra chúng ta cũng thuộc cùng một loại người,

- Hừ,,,tôi đâu dám sánh với thái tử nhà Royal.

Rồi bước nhanh đi. Kahanda lấy từ trong túi áo ra một bông hoa hồng đỏ,
bóp nát....rồi đi vào kí túc xá. Micacy lặng nhìn những cánh hoa hồng tả tơi.

Tim đau buốt

Tiếng chim hót vang cả căn phòng.

Ánh nắng chói chang của mặt trời ủa cả vào căn phòng qua những kẽ hở của
tấm rèm.

Kasumi khó chịu đưa tay kéo mạnh rèm lại. Lực đủ mạnh để khiến cái rèm
bung ra. Cả căn phòng ngập tràn thứ ánh sáng màu vàng chói chang ấy. Con
bé lẩn một vòng rồi ngay xuống sàn nhà đau điếng. Thật chán ngắt mà. Bây
giờ, nó gặp ánh sáng chẳng khác nào gặp ma. Thật không công bằng cho
loài vampire của nó. Một ngày có 24 h thì mất hơn 14 h là có ánh sáng- thứ
tối kị nhất của vampire. Trong khi loài vampire chỉ có thể tồn tại trong bóng
đêm thì con người lại đc tha hồ thưởng ngoạn trong màu sáng tinh khiết ấy..
Nó lẩn quay ra giường nằm ngủ tiếp tục bảo nhất định sau này có cơ hội sẽ
di chuyển ngôi trường này tới nơi khác. Nơi vampire hoàn toàn có môi
trường sống như con người.

Tính từ ngày trở về với cơ thể vampire đã thấm thoát hơn 3 tuần. Tính cách
của nó đã trở lại đôi chút, không còn quá lạnh lùng hay xa cách như trc nữa
dù riêng bản thân nó bik rằng mik vẫn không nhớ chút gì về quá khứ. Một kẻ
mất đi quá khứ có thực sự sung sướng hay không. Nó hiểu rõ. Nhưng điều
đáng buồn nhất có lẽ là cuộc sống còn lại sau này. Thái độ của người chị gái

ngày càng lạnh nhạt hơn với nó. Và hiểu lầm chồng chất khiến khoảng cách giữa nó và Kahanda ngày một xa hơn. Điều nó ngạc nhiên hơn cả là tất cả mọi hiểu lầm ấy đều bắt nguồn từ chị gái Kasama và chị ấy không bao giờ quan tâm hay để lại bất cứ một lời giải thích nào thay cho mọi việc. Tất cả chỉ một mình nó chịu đựng và hơn nữa đối với Kahanda....nó luôn sai.

Thêm một điều khá rắc rối nữa là.....

-Kasumi....đẩy đi chạy thể dục với Gasun nào.

Đến rồi.....

- Ngươi tránh xa phòng ta 10 mét nhanh.

- Thôi đừng dỗi. Ra nhanh nào.

- Ngươi biến nhanh.

- Nào bé cưng...ra đi vs anh nào.

- Cái tên biến thái kia...ngươi có nghe không thì bảo.....Kitoooooo

Rầm.....

- Gì thế Kasumi.

Kito từ phòng đối diện lao ra. Đầu tóc rối bù chưa kịp chải. Trên người mặc một chiếc quần đùi và áo phông hình con mèo. (đúng là Miêu thần).

Nhìn thấy Gasun, hấn lớn giọng:

- Cái tên kia...ngươi biến nhanh cho chủ nhân ta nghỉ.

- Hừ....ngươi nhanh đi lo cho Yumi đi....con bé nhấc ngươi suốt

- A....A...A.cái con bé ấy....ta nói thật với ngươi. Có trong mơ ta

cũng chưa gặp cô ta, nói gì tới hiện thực.

- Ta có bik đâu. Đi nói với con bé í. Đừng ở đây cản trở ta đến với tình yêu.

- Gasun...ta nhớ ngày xưa ngươi tự cao tự đại. Coi mik là nhất. Lạnh lùng vô đối.....có sao bây giờ...

- Ngày xưa ta uy phong lẫm liệt là thế nhưng bây giờ.....Kasumi...nàng dậy nhanh nào.

- Nhưng.....

Chưa kịp nói hết câu thì hai người thấy vật thể lạ nhắm hướng mik lao tới.,

Nó hình chữ nhật.....

Màu trắng.....

Cả hai tròn mắt nhìn, cùng thì thầm:

- Sao ta thấy vật này quen quá.

Càng lúc càng lớn dần.....

Trên đó đề ba chữ số.....phòng401

Rầm..

Trăng sao nhiều quá.....

Kasumi thích chí vuốt ve bàn tay mình, gật gù:

- Sức công phá lực dùng tay đã tăng lên nhiều. Tốt.

Rồi quay vào phòng, không quên nhấn nút:

- Lần sau nhớ đứng xa hơn. Cần phải tập nâng cao dần.

Hai kẻ đẹp lẹp như tép khô trong tường chỉ biết khóc than số phận mỏng manh.

Kito thử dài ôm lấy cửa :

- Lại cửa mới rồi.

Gasun gật gù:

- Gian nan quá...nhưng không bao giờ lùi bước.

-

(Puki:*mắt long lanh* ...Vỗ tay nào...”

Vào giờ nghỉ trưa....

- Chủ nhân...chủ nhân...chờ tại hạ với.

- Kasumi...nàng đi từ từ thôi a.

- Hai người biến đi cho ta.

- Thôi nào...ngoan...đừng dối.

- A.....A.....biến nhanh

Con bé vội vã bật tai chạy nhanh vào canteen trường. Ngồi vào bàn thử hỗn

hên. Jujin ngồi bàn bên cạnh vội vã chạy sang, ôm lấy con bé...

- AKasumi...nhớ nhok quá ak...

Bỗng nhiên hấn cảm giác sau lưng mik buốt lạnh. Ngóanh ra phía sau, hốt

hòang trc cái nhìn rực lửa của Gasun.....lấp bắp..

- À.....à...thôi em ăn đi...anh có việc....Gasun...cậu cứ ngồi tự nhiên...

Rồi vội vã chuồn. Nó quay sang nhìn cái mặt đỏ hơn lửa của Gasun, nạt nộ:

- Nhìn gì...

Hấn như con mèo giận dỗi ngồi xuống bàn, im lặng không nói gì. Nó nhìn

bộ mặt ấy lòng thấy hơi ấm áp nhưng giọng vẫn lạnh tanh:

- Ăn gì...ta đi lấy

- Không ăn...hấn phụng phịu

- Thật chứ...

- Đã bảo không...Hừ

- Kito..ăn gì...

- Huyết cừu trùng, cánh dơi đen.....

- Ròinhá..ta lấy về cầm ăn...

Nói rồi con bé đi. Kito nhìn Gasun mà muốn cười tới nổ gan ruột nhưng chẳng dám, chắc kiểu này khéo nội thương mắt.

Kasumi bê khay thức ăn đặt trước mặt rồi nhàn nhả thưởng thức không thèm để ý tới khuôn mặt bất lực đang phụng phịu nhìn mik của Gasun.

- Kasumi....nàng.

- Chỉ có 2 suất ăn thôi. Ráng chịu.

- Ta...ta...không thèm nói chuyện với nàg nữa.

Gasun bực tức đứng dậy, rời khỏi canteen. Chạy đến ngay cái ghế vàng yêu quý- nơi mà từ ngày gặp Kasumi hắn chưa một lần đặt chân tới. Dọc đường biết bao học sinh nhìn hắn mà sờn hết cả mấy lớp da gà, mặt cắt không còn giọt máu. Vội vã tìm đường tránh xa.

Kito ngạc nhiên nhìn khay thức ăn của Kasumi rồi lại nhìn cái bóng của Gasun phía xa xa kia.

- Ô....ơ....ơ...chủ nhân ơi, hôm nay người ăn nhiều hơn thường ngày a.

Nó chả nói gì, chỉ có khuôn mặt là chút ửng hồng.

- Đưa cái này cho hắn.

Lòy từ trong khay một cốc huyết cừu trùng cùng miếng bánh hình tam giác đưa cho Kito rồi lại từ từ ăn tiếp. Cả buổi lại không hề hé răng thêm nửa lời. Chỉ tội Kito, chả hiểu cái gì. Thêm cái tật gặp cái gì khó hiểu là gãi đầu mù mịt đến khi hiểu ra mới thôi nên.....^^

Từ góc phòng ăn, Misun nhìn thấu toàn bộ diễn biến. Bực tức đưa đôi mắt sắc lạnh quét qua toàn bộ qua Kasumi. Đã thế, dù biết có người nhìn mik nhưng Kasumi lại chẳng thèm liếc mắt nhìn kẻ rồi hơi ấy là ai. Hành động ấy đối với Misun chả khác gì khiêu chiến, là châm ngòi nổ. Hận thù chồng chất. Nhưng cô có thể làm gì ngay cả bản thân cũng không bảo vệ nổi. Từ ngày xuất hiện thêm một Kasumi nữa trong trường, Misun chưa bao giờ có thể tiếp xúc với Gasun. Bồi đơn giản 24/24 Gasun luôn ở bên con bé đó. Nói đau cũng đúng, hận cũng không sai. Là nó hận. Nó hận bản thân vì không thể đến với tình yêu của mình, nó hận ngay giá trị bản thân cũng không còn lấy

tư cách nào để yêu một người đức cao trọng vọng ấy. Nhưng đối với Misun lúc này, ngay bây giờ, Gasun là toàn bộ cuộc sống và hi vọng của con bé. Bây giờ, trong cái gia tộc nhà Hawa Hoshine ấy, con bé không còn bất cứ một vị trí nào khác ngoài danh hã “ Nhị tiểu thư”.

Sau kế hoạch ám sát không thành công người ông đáng kính. Misun bị lật bài ngửa. Nó vẫn nhớ, người ông ấy đã tuyệt tình nói giữa đại gia tộc :

- Cháu gái ư. Đối với ta, nó không đáng giá bằng một con nha hoàn..

Một con nha hoàn. ...

Là nha hoàn đấy. ...

Nếu với hành động không suy nghĩ của nó, bị ông coi là nha hoàn cũng không thể trách. Như thế là rộng lượng lắm rồi.nhưng.

“.....

- Ông ơi.một con nhok 3, 4 tuổi ngờ ngác , sợ hãi nhìn cái xác nhầy nhụa máu trong phòng ông nội mik.

- Ôi..Misun của ông đến đấy ak.

- Sao chị Mìn lại nằm trong phòng ông

- Nó ư.con nha hoàn ấy làm chết mấy con cá rửa chân của ta. Đáng chết.

- Vì cá thôi ư.

- Đúng, đối với ta. Một con nha hoàn có là gì. Một con cá rửa chân ngày Ngày luôn lách còn dễ chịu hơn.

Một con nha hoàn không bằng mộ con cá rửa chân của ông.

Vậy.Misun chống tay lên bàn ăn, nhớ lại, bàn tay đặt lên tim

- Giá trị của con là ở đâu hả ông.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

Sự ruồng rẫy của gia tộc Hawa đối với Misun đã lan ra toàn bộ trường học. Các cô gái thường ngày lẽo đẽo bám theo Misun giờ cũng ai đi đường nấy. Có không thì nhập hội với Micacy. Nhưng phần lớn lại tập trung bám theo Kasumi khi nghe phong thanh sắp trở thành nữ hoàng. Người ta nói trong hoạn nạn mới tìm thấy bạn bè, người thân . Giờ bạn

bè đấy...nó cười khẩy. Bên cạnh không có ai, không ai dám động thủ với

con bé thực ra cũng chỉ vì cái uy lực của người chị Micacy mà thôi.

Misun bước như người mất hồn ra khỏi canteen, không may đụng một

đám người, ngã nhào. Ngày trước. Nó đã không ngần ngại gì mà tung ra

mấy cái tát cho đối phương, đủ mọi cực hình cho kẻ đó nhưng giờ.....

Con bé cười đau đớn, chờ đợi cái cách người ta hành xử với mình.

Người phía trước cúi người xuống, nâng cằm nó lên, nhỏ nhẹ :

- Misun, sao em phải khổ thế này. Sao em thay đổi nhiều quá.

Misun mắt sáng bừng lên khi nhìn người trước mặt, mắt ngấn nước:

- Chị...

- Ngoan nào. Sao chị chỉ đi vắng mấy hôm mà em lại ra nông nổi này

Misun lặng người nhìn thái độ của Micacy đối với mik...bất ngờ quá.

Từng được mệnh danh nữ hoàng băng giá. Người chị ấy chưa bao giờ có

một hành động cử chỉ yêu thương nào với cô...vậy mà bây giờ.....

- Chị...là em sai,...chị nói đỡ vài câu với ông giúp em nha.

- Được...được Em về phòng nghỉ ngơi đi, trông em xanh quá. Chị sẽ

giải quyết. Em đi với Haco nha. Chị đang có việc.

- Vâng.

Misun đi rồi, Micacy lặng lẽ nhìn bóng con bé qua chiếc cửa kính, trên

môi vẽ lên một nụ cười nhạt. Luca lạnh cả người trước nụ cười ấy, lấp

bấp:

- Đại tiểu thư...nhị tiểu thư đã từng hại người.

- Những thứ tưởng chừng vô giá trị đến lúc tự khắc sẽ có giá trị. Quan

trọng người sử dụng chúng như thế nào thôi...lúc cần có thể giải khuây

mà..

Cả đoàn tùy tùng lạnh cả người.

Tiến lại gần chỗ ngồi của Kasumi, Micacy thì lễ:

- Kính chào công chúa.

Nó vẫn giả vờ như không biết, phớt lờ người trước mặt. Kito nhìn

Micacy, cười khẩy:

- Đại tiểu thư đại giá quang lâm a. Thất lễ thất lễ

Kasumi nhú mày nhìn Kito:

- Người lại nhiễm phải phim Trung Quốc a.....Tối qua mới xem đã áp

dụng ngay. Mà ta thực chẳng bik trong phòng này có công chúa đâu a.

Micacy vẫn cúi người.

- Micacy xin kính chào công chúa Kasumi.

- A...hình như trong canteen ngoại trừ chị Kasama ra thì chỉ có ta

Mang tên Kasumi thôi phải không Kito

- Ắ...có lẽ thế..

- Ơ...ơ...con bé quay lại...người gọi ta a

- Vâng...thưa công chúa

- A...ra vậy...có việc gì không

- Tại hạ chỉ xin một lời thỉnh cầu

- Ồ...ha...cứ nói

- Xin người nhường lại chức vị Nữ hoàng và không tham gia vào lễ trao

ngôi vị vào tuần sau.

- Micacy...cô dám_Kito tức giận, hét lớn nhưng Kasumi đưa tay ra

hiệu ngời xuống.

- Chỉ vậy thôi a.

- Vâng.

- Uhm

- Đa tạ công chúa...tại hạ cảm kích vô cùng

- Chủ nhân...Kito hốt hoảng

Micacy quay lưng bước đi thì Kasumi cất tiếng:

- Nhưng...ta không làm được

Micacy cười khẩy:

- Vâng...phải thất lễ rồi.

Micacy bước chân ra khỏi canteen, khuôn mặt đã thối về phía mai lúc

này, giờ đây chỉ một màu u buồn.

“Kasumi.....em đã quên ta thật rồi. Như vậy cũng tốt, để em không phải thất vọng vì một người chị như thế này. Em không quen chị, chị sẽ dễ dàng hành động, dễ đạt mục đích hơn...không từ thủ đoạn hơn. Thật may mắn”.

Cô ta mỉm cười.

May mắn...có thực sự như vậy không.

Micacy đi rồi, Kito vội quay sang:

- kasumi...

Nhưng con bé đã ngăn lại và...tiếp tục ăn như chưa xảy ra chuyện gì.

Ăn xong nó thẳng bước về kí túc xá nghỉ ngơi. Kito thở dài:

- Người lại nghỉ học. ! tuần 6 buổi người nghỉ mất 5 thì còn học hành làm gì nữa hả trời. ...haizzzz.

- Thế chả lẽ ta phải đi điều chế máu. Ta ghét cái trò quỷ đó.

- Vâng..nhưng nhờ cái trò quỷ đó mà bao đời nay loài vam vẫn sống không cần máu người mà sinh tồn đến bây giờ. Thế giới này mới có cơ hội yên bình thế này đây thừa tiểu thư.

- Người đi mà học...ta chả ham đâu.

- Hô...hô...luận về tuổi tác thì tại hà đã sống hơn nghìn năm. Tiểu thư lại bảo ta đi học cái trò mèo đó. Không sợ người ta chê cười linh thần a.

- Thì người cũng là mèo mà...con bé cười khẩy

- A..a..

- Và lại...người gọi ta chủ nhân. Mà người bik điều chế thì ta còn gì để học đâu.

Nói rồi con bé mở cửa phòng, bước vào đóng sầm cái cửa. Kito giật cả mình, lắc đầu rồi cũng bước vào phòng.

Khi hanrú vừa ngã lưng ở ghế sofa thì cửa lại gõ, hanrú than thầm khổ rồi lững thững bước ra, không quên căn nhắc:

- Người mới về phòng chưa gì đã,.....ơ....

Cánh cửa vừa bật mở, Gasun phóng từ ngoài vào, ngồi phịch trên ghế hần không quên phóng tọt quả táo trên bàn vào miệng.

- Lại đến đây làm gì thế. Hai người hành xác ta vừa phải thôi nhá.

-

- Giận hà...haizzzzz..Tỉnh chủ nhân thế. Người muốn quy phục thì dẹp dùm cục tự ái sang một bên đi

- Nhưng nàng có thèm để ý đến ta đâu. Ta không hiểu trái tim nàng là sắt hay đồng nữa.

- Không có cái gì là vĩnh cửu Sắt hay đồng đều vì nhiệt độ mà tan chảy.

Chủ nhân cũng thế thôi. Phải xem phương pháp người thế nào

- Không biết.

- Tí quên...của người nè. Chue nhân đưa đó.

Hần lờ từ trong túi ra một cốc huyết cửu trùng cùng miếng bánh.

Gasun nhìn hai thứ trên bàn mắt sáng lên, lấp bắp:

- Là của ta.

- Uk
- Kasumi mua cho ta.
- Nàng gửi cho ta a.
- Uk
- Nàng lo lắng cho ta a
- Uk...uk...uk...Người thật là..hết biết
- A....a.....a.....thìk quá...ta đi thăm nàng
- Người đứng lại...Ê

Kito chưa kịp xuống ghế, Gasun đã nhảy tọt ra khỏi cửa.

- Ôi..tình yêu.

Bất giác hình ảnh con bé Yumi với khuôn mặt tèm lem nước mắt đang rung

rung hìn hấn khiến ahnứ rợn cả tóc gáy, lắc đầu lia lịa rồi vội đuổi theo

Gasun phòng bất trắc.

Cả hai đứng trc cữaphòng co nế gối súng cả tay nhưng tất cả vẫn yên lặng.

Gasun hơi bất an.

- Sao lại thế.
- Có lẽ chủ nhân mệt nên ngủ say.
- Mệt đến mấy thì gỗ thế này cũng phải tỉnh chứ.
- Cũng đúng
- Ta phá cửa xông vào.
- Ê...lỡ không phải như người nghĩ thì ta lại bị chủ nhân trách mắng.
- Trách người chứ có phải ta đâu

Vừa nói, Gasun vừa dùng lực ở chân đá bay cánh cửa. Kito nhìn, lăm lăm

- Thật xứng đôi. Chủ nhân dùng tay phá cửa còn hanứ thì dùng chân.

Đúng là xứng đôi....Ôi..chỉ khổ mik ta.

Cánh cửa bật mở, một mùi máu vampire thuần chủng hoàng gia xộc thẳng lên mũi.

Gasun hoảng hốt lao nhanh vào. Kito cũng vội vã đuổi theo. Cả căn phòng giờ ngập tràn mùi máu.

Thoáng chốc.....

Cả hai sững người.....

Dưới sàn nhà là vô số những giọt máu màu xanh kéo dài từ cửa vào phòng Kasumi. Gasun tay run run đẩy cánh cửa. Dưới nền nhà tối đen, một bóng đen đang ra

sức hút lấy những những ngum máu từ cơ thể mik. Đường như việc đó ko đủ thỏa mãn cơn đói khát. Cú chổ này đến chỗ kia, cánh tay chi chút vết cào cào, cắn

xé.

- Kasumi.....nàng

Gasun đau đớn nhìn cô gái trước mặt mik, lòng quặn thắt. Là nàng đây sao, là kẻ lạnh lùng hờ hững với hắn lúc này đây sao. Gasun cánh tay ôm ngực, từ từ quỳ

sụp xuống sàn, đưa ánh mắt xót xa nhìn nó.

Kassumi nghe tiếng gọi thì từ từ dừng ngay lại việc mik đang làm dở. Đôi mắt tím ngơ ngác nhìn bóng đen trc mặt mik. Đầu tóc rũ rượi, khóe mắt là những dòng

nước mắt đã khô. Đôi môi nhuộm đầy máu mấp máy như muốn nói điều gì nhưng không thốt lên đc nửa lời..rồi vội vã thở dốc.

Kito nhìn Kasumi mà không thốt lên nổi lời nào. Cái gì đang diễn ra trước mắt hắn thế này.

- Là đây sao. Là thế này mà người cứ nhất quyết bỏ về phòng nằm nghỉ. Là vì thế này mà người luôn phải nghỉ học bỏ qua lời can ngăn của ta sao. Sao người

cứ nhất quyết chịu khổ một mik thế này. Sao chẳng hé răng nói với ta một lời nào hết vậy. Máu ư.....đơn giản thôi....Một linh thần lẽ nào lại ko thể lo đủ cho

chủ nhân của mik...Chẳng lẽ người coi thường ta đến vậy sao.....

Kito tức giận tuôn một tràng ngỡ là để cho Kasumi hiểu và cảm nhận đc sự lo lắng của hắn đối vs nó. Nhưng đáp trả lại hắn chỉ là cái nhìn ngơ ngác... Nó như

con thú con bị đói, không đủ sức để vươn lấy người kahcs mà cào xé, chỉ có thể vươn cánh tay rướm máu ra. Đôi môi mấp máy như lời van lơn:

- Đói lắm....Cho ta máu.....Máu tươi a..Đói lắm.

- Chủ nhân...người đói đến vậy sao.....

Kito nhìn người con gái trc mặt mà không ngừng rửa bản thân. Là tại hắn không chịu chú ý đến sắc mặt của người.

- Lấy máu của ta đi.

Nói rồi Gasun nhanh thoăn thoắt ôm con bé vào lòng rồi đặt lên giường. Kasumi ngửi thấy hơi máu thì liền vùng dậy như thú dữ. Đẩy mạnh Gasun xuống giường.

Ánh mắt màu tím đã chuyển sang màu đỏ cuồng dã. Trong đôi mắt ấy, sự sống như được hồi sinh.

Nó nhanh chóng nằm trên người hắn, vòng đầu qua sau gáy, cổ sức hút những ngụm máu tươi. Tất cả diễn ra chưa đầy một phút khiến cho Kito hoàn toàn không

thể làm bất cứ những hành động gì. Đã 15 phút trôi qua nhưng dường như tốc độ hút máu của con bé vẫn chưa có vẻ gì mà muốn dừng lại. Nhưng khuôn mặt

Gasun đã lộ vẻ mệt mỏi, tái xanh vì mất khá nhiều máu. Kito vội vã đẩy Kassumi ra khỏi người Gasun nhưng hắn lại đẩy tay Kito ra, lạnh lẽo lắc đầu, thều thào nói:

- Cứ để yên cho nàng

- Để thế người sẽ chết đó/ Chủ nhân sẽ hút cạn máu của người.

- Giả như có thể...ta cũng muốn chết vì nàng. Nhưng người đừng lo , ta biết tự lượng sức. Cứ để nàng uống. Nàng khổ nhiều rồi.

- Ôi...gã ngốc si tình.

Chỉ 5 phút sau, con bé dừng hút rồi ngue ngon lành trên vai Gasun. Hắn cũng chẳng còn sức để lê mik dậy nữa , đành để yên cho con bé nằm.(Puki: Xi.tên cơ

hội.....Gasun*cười đều* được mấy khi..hi..hi).

Kito thì cứ đi qua đi lại trong phòng, một chỗc hắn dừng lại trc mặt Gasun.

- Hình như có sự nhầm lẫn.

- Gì....Gasun hơi chột dạ..linh cảm như Kito đã biết về bí mật của hắn.

- Rõ ràng theo tình thế, Sức mạnh của Kidosun hơn hẳn người những mấy bậc.
- Đúng .thì sao
- Khi vừa giải phong ấn, chủ nhân đã hút máu hắn.
- Không sai
- Nhưng đáng quan tâm là . Nếu đã hút máu Kidosun xong thì chủ nhân chỉ có thể hút máu hắn hoặc kẻ mạnh hơn hắn mà thôi. Vậy tại sao người lại có thể

cho chủ nhận uống máu mik đc. Chả lẽ.....

- Đâu,,,làm gì cósao ta biết. Gasun giết mik, tự nhủ “ chẳng lẽ bí mật ấy ko thể giấu kín”
- Nhưng.....
- Không quan tâm. Chỉ cần nagf uống đc máu ta thế là tốt.
- Ukm
- O...người không về sao
- Hay nhì...sao ta an tâm để chủ nhân ở cùng phòng với người.
- Người trông ta về nỗi ko.
- Thế mà..ta bik tự lượng sức...Sức thế đấy. Ta không cam tâm.Kẹ người...ta cũng ngủ vs chủ nhân.

Nói rồi, kito khề phẩy tay biến thành con mèo đen tuyền ngày nào nhảy tót lên cạnh Kasumi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Khi tia nắng vừa quét ngang căn phòng lần đầu tiên, một tiếng hét thất thanh vang lên chả khác nào bom nguyên tử dội thẳng vào tai. Một lúc sau, thấp thoáng dưới sàn căn hộ là bóng dáng của hai gã con trai cao to, đẹp trai, kool hết mức đang quỳ xuống. Bóng tối mờ mờ trong căn phòng không thể che hết được vết bầm tím trên mặt hai gã. Và có thể ai khác ngoài Gasun-Chàng bạch mã hoàng tử cùng Kito-Vị linh thần tối cao của chúng ta.

Câu chuyện có thể nói như thế nào nhì. Chả là nàng Kasumi bé bỏng của chúng ta đang say sưa giấc ngủ. Đang tung tăng hoà mik trong một giấc mơ vô cùng lãng mạn. Nàng đang ở trong một khu vườn thượng uyển tuyệt đẹp với chim chóc hót líu lo, đồng cỏ xanh mát trải dài tới sau ngọn núi. Bỗng nhiên xuất hiện một con thỏ ngọc xinh lung linh.Một bức tranh quá hoàn mỹ. Thế nhưng diễn biến tiếp theo lại không lãng mạn như thế. Kasumi nhẹ nhàng bế chú thỏ trên đôi tay, ôm nó vào lòng rồi từ từ giờ nhanh vuốt

ngọt thấy cổ chú thỏ đó. Hút lấy hút để những giọt máu tươi còn nóng hổi
hổi của sự sống sinh linh. Nàng mới hoảng hốt vùng tỉnh dậy thì thấy xung
quanh giường mik cũng toàn máu và thêm hai gã con trai đang say sưa giấc
trên giường nàng. Sức mạnh của giấc mơ cộng hẳn với tình thể hiện tại
khiến nàng không thể không dậy dỗ húng một bài học bỏ qua sự thật chưa
tìm hiểu. Thế là..hix.....

- Kasumi ak.....nghe ta giải thích đã....

Gasun nhăn nhó cố gắng khuyên bảo, mong con bé động lòng một chút.

- Chủ nhân..cứ bình tĩnh đã đi mà.....mới sáng sớm chưa

gì.....

Con bé sau khi thượng cẳng chân, hạ cẳng tay dạy dỗ hai gã một trận nên
thân thì lăn ngay trên giường khóc lóc một trận. Mấy chục phút trôi qua kèm
theo bao lời năn nỉ i ôi của Gasun và Kito nhưng trận mưa chẳng có vẻ gì
muốn dứt. Mà dường như nó đang phát triển thành bão. Nước mắt như hai
bình vĩnh cửu tuôn chảy ào ào như thác đổ khiến mặt hai gã ngày càng trở
nên xanh lét.

Kito thì chả nói làm gì, chỉ tội mỗi Gasun. Vừa mới mất máu chưa kịp bổ
dưỡng gì đã được Kasumi đưa ra làm hình nộm tập luyện. Công thêm này
giờ cho mấy ti ti notron thần kinh hoạt động hết công suất để nghĩ các
khuyên giải Kasumi. Thế nên mới qua một tối, Gasun chả khác gì bộ xương
di động. Một lúc sau, quỳ đã đời...thì lăn ra.....xiu.

Kasumi hốt hoảng, thất thần nhìn Gasun đổ gục xuống trước mặt mik. Nước
mắt không gì bỗng dừng hẳn. Nhảy vội xuống cạnh Gasun:

- Tên kia.....người sao thế.

- Hắn không sao đâu...chỉ là mất chút máu cho chủ nhân xài chơi..

- Người.....Kito.....người nói sao. Ta xài gì máu.

- Xi....chủ nhân ko cần giấu.....những việc người chịu đựng lâu

này...chúng tôi bik cả...không tin người đưa cánh tay mik ra cho ta
xem nào.

Con bé nghe thế vội vã thu cánh tay sau lớp áo mỏng. Vội nói lấp bấp:

- Ta...ta....chăm sóc hắn. Người đỡ hắn lên giường đi.

- Ha////////////////...giả như người nói câu này sớm hơn. Có phải hắn
đỡ xui rồi ko. Mệt quá đi mất.

- Người còn nói nhiều nữa ta xử ng liền đó.

- Dạ dạ... chủ nhân tha lỗi..hix

Kito thờ dài, nhanh nhẹn bế cái bộ xương ấy lên giường tranh thủ liếc mắt nhìn khuôn mặt hồng đỏ bừng của con bé. Xong xuôi, hần quay mặt nhìn Kasumi vẽ hình sự:

- Chủ nhân, thời gian này người cần cẩn thận khi hành sự. Mọi nguy hiểm có thể ập đến với người bất cứ lúc nào. Dù sao Micacy đã chương quân gia tộc Hawa từ khi còn nhỏ nên sẽ dễ dàng điều khiển được cuộc họp tối cao phong vương vào tuần sau. Cô ta sẽ dùng mọi thủ đoạn như đã đánh tiếng vs người hôm qua.

- Ta hiểu.ta sẽ biết cách xử lí. Ta chỉ muốn hỏi người một điều thôi.

- Xin người cứ nói.

- Người sẽ dốc sức ủng hộ ta hết mình dù sẽ gặp nhiều nguy hiểm chứ.

- Tính mạng ta gắn liền với người nên ta nghĩ câu hỏi ấy có phải là quá thừa thãi hay không.

- Ta hiểu rồi. Cảm ơn người.

Kito quay lưng bước ra khỏi phòng, miệng vẫn lưu lại nụ cười khẩy nhưng vui sướng trên môi.

- Chủ nhân cố gắng chăm sóc hần.Tính ra khéo sau này hần lại thành chủ nhân của ta nữa đấy....ôiôi....nghĩ đến là đau hết cả đầu.

Trong khi Kasumi đang ngày ngày chăm sóc Gasun thì bên kia nửa vòng trái đất, Takashi cũng đang thức trắng đêm để trông cô gái nhỏ đang hôn mê mấy ngày liền.

Sau cuộc hội ngộ trong rừng, Takashi nghiêm nhiệm lãnh nhiệm vụ chăm sóc cô gái đến khi hồi tỉnh. Nhưng khổ nỗi đã hai ngày trôi qua nhưng cô gái vẫn chưa có vẻ gì là sẽ tỉnh khỏi những cơn ác mộng triền miên đầy đau đớn. Hần biết thế bởi sau mỗi ngày, tấm ga trải giường lại bị nhàu nát dưới bàn tay vô tri ấy. Những giọt nước mắt không bao giờ ngừng chảy trên khuôn mặt tái xanh dù đôi mắt vẫn nhắm nghiền. Tình trạng cô gái ngày càng xấu dần. Những cơn ác mộng chưa giây phút nào buông tha. Buộc Takashi phải đưa cô về dinh thự riêng để chữa trị.

Đó có thể nói là quyết định sáng suốt nhất của hần trong mấy ngày gần đây. Nhờ thế, tình trạng của cô gái dần cải thiện rõ rệt. Mỗi ngày ở cạnh chăm sóc cô gái nhỏ, trong tim hần đã dần hình thành một thứ tình cảm, dù còn rất mơ hồ nhưng cũng đủ để vui đi nỗi đau Kasumi dành cho hần dù đôi lúc vẫn còn

nhức nhối.

Khi Haco tỉnh dậy, bầu trời đã phủ một màu đen tuyền, những ánh sao điểm cho nó một màu lấp lánh kì ảo. Cô tỉnh dậy thì thấy mik nằm trong một căn phòng rất sang trọng. Mọi thứ trong phòng chỉ có thành viên hoàng tộc mới có. Càng sững sốt hơn khi nhìn thấy một người con trai ngủ gật bên cạnh mik vs vẻ vô cùng mệt mỏi. Rõ ràng ko ai khác là người thừa kế ngôi vị tướng quân- Takashi. Cô ôm đầu cố nhớ lại mọi chuyện. Hôm ấy cô bị người của nhị tiểu thư Misun đuổi giết, đến lúc tưởng chừng như đã đến cửa tử thần thì cô chợt thấy bóng người phía xa. Cô vội vã lao tới, không ngờ đó lại là tướng quân.

- Em tỉnh rồi sao. Anh lo quá.

- Ồ.....ạ vâng

Haco hoảng sợ, không dám nhìn mặt Takashi. Vội vã trèo xuống giường để hành lễ nhưng Takashi ngăn lại.

- Không cần thiết phải như thế. Em đang mệt cứ nghỉ ngơi. cần gì cứ ần chuông sẽ có người giúp.

- Đã làm phiền thiếu gia.

- Đừng khách sáo vs ta. Ta trông em quen lắm nhưng mà....

- Dạ. Tiểu nhân là Haco, tì nữ của đại tiểu thư Micacy tộc Hawa.

- Ukm..ra thế, ai đã đuổi giết em đến mức này.

- Mọi chuyện khá dài, thuận lợi tiểu nhân sẽ kể rõ.

Takashi cúi xuống giường đối mặt vs Haco. Hai khuôn mặt kề sát nhau khiến cô gái nhỏ có thể ngửi thấy mùi hương dịu nhẹ của bạc hà từ người trc mặt. Khuôn mặt Haco đỏ bừng ngượng nghịu, trông thật dễ thương. Takashi thấy vậy, tủm tỉm cười.

- Đừng gọi anh là thiếu gia. Anh là Takashi và em cũng không phải tiểu nhân hay tì nữ. Ở đây, em là khách của anh. Cứ gọi là anh nhé.

- Ukm...ạ vâng....thiê.....a...anh

-

Nói xong khuôn mặt đỏ bừng hơn bao giờ hết. Takashi đi thì Haco vội vã gọi:

- Chờ đã...anh Takashi.

- Có việc gì vậy Haco.

- Việc này vô cùng khẩn cấp. mong anh chuyển lời nhanh.

- Em cứ nói.

- Đại tiểu thư đàng dưng chị gái của Nữ hoàng Kasumi để dụ vào bẫy, ngăn cản cô ấy nhận chức vị.

- Hóa ra những tin mấy ngày gần đây ta nhận là chính xác. Cảm ơn e, Haco.

- Dạ

Haco cảm thấy hạnh phúc trong lòng. Hình như cô đã làm một việc đúng đắn.

Tiếng chuông cuối ngày vang lên, theo đó tất cả học sinh buộc phải ổn định vị trí trong căn phòng của mik. Không ai được phép ra vào giờ này.

Kasumi đang chuẩn bị đưa mình vào giấc ngủ thì nghe tiếng gõ cửa khe khẽ.

“Quái nhỉ? Giờ này còn ai lại đi ngoài hàng lang. Hay Kito có việc hệ trọng sao.”

Nhanh nhẹn khoác chiếc áo mỏng, Kasumi lẻ người ra mở cửa, sững sốt:

- Kasama. Chị làm gì ở đây vào giờ này.

- Tôi có việc muốn gặp cô.

- À...ukm.....hôm khác được không. Em cần ngủ sớm để ngày mai tới dự lễ phong danh hiệu.

- Rất quan trọng. 10 Phút nữa gặp nhau tại dòng suối trong rừng. Không gặp không về

- Nhưng chỗ đó rất nguy hiểm.....chị Kasama.....chị.....

Con bé gọi với nhưng Kasama đã đi xa. Nó hơi khó hiểu nhưng vội vã vào phòng thay đồ chờ đến chỗ hẹn. Nơi đó rất nguy hiểm, và lại chị Kasama lại không phải vampire nên rất dễ gặp bọn chuyển bại người. Nghĩ thế, Kasumi càng khẩn trương hơn bao giờ hết. Nó tự nhủ “Có nên cho Kito biết không nhỉ. Nhưng giờ này có lẽ hắn đã ngủ rồi. Không làm phiền nữa vậy”. Úp cái tai thỏ lên tai. Con bé sải nhanh, hướng cánh rừng đi tới. Bất chợt, một tiếng sấm rền vang giữa bầu trời quang mây tạnh báo hiệu một sự chấn động lớn.

Tại phòng Micacy.

- Chị Hai, ông nội nói thế nào.

- Ông bảo dù sao em vẫn còn nhỏ, suy nghĩ chưa đc thấu đáo nên sẽ xem xét để tha thứ.

- Ôi.....em cảm ơn chị nhiều. Em sẽ không quên ơn này của chị.
- Chị có việc muốn nhờ em giúp.
- Chị cứ nói. Em sẽ cố hết sức.
- Chị muốn em xử lí kẻ thù của mik.
- Ý chị là gì?
- Kasumi. Em hiểu mà.
- Nhưng.....ukm...em sẽ cố hết sức nhưng việc tiếp cận con bé rất khó.
- Việc ấy em không phải lo. Sẽ có người dẫn co nebv đến cho em. Em chỉ việc dùng mọi thủ đoạn để xử lí nó. Buộc nó không còn trên cõi đời này hoặc tốt hơn thì sống không bằng chết.
- Dạ vâng.
- Em về phòng đi.

Misun khó hiểu bước chân về phòng. Rõ ràng chị ấy rất quý con bé ấy. Đã nhiều lần ngăn cản nó hại con bé bỏ qua cả tình chị em ruột giữa nó và chị Micacy. Vậy sao lần này.....và như chợt hiểu, con bé lắm bả.

- Ngày mai.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49

Kasumi thận trọng xem xét kĩ xung quanh khu rừng. Dù trời đã mờ mờ sáng nhưng trong rừng vẫn một mảnh đen kịt. Nó lắng tai nghe động đề phòng bất trắc bởi thời điểm giao giữa ngày và đêm này rất nguy hiểm. Cả khu rừng vẫn một mảnh yên tĩnh, chỉ nghe tiếng lá khô xào xạc dưới bước chân của Kasumi. Xa xa, nó đã nghe tiếng nước chảy róc rách của con suối. Đặt mik trên tảng đá lớn, nó bắt đầu quan sát xung quanh. Hơn 20 phút trôi qua nhưng nó vẫn không thấy Kasama đâu. Nó bắt đầu cảm thấy lo lắng liệu chị ấy có gặp nguy hiểm gì không. Nhưng cách đó khá xa, trong kí túc xá , Kasama đứng bên cửa sổ nhìn bầu trời, thở dài:

- Tất cả vì người mà ra nên người hãy tự mik gánh chịu đi. Đừng trách Kasama này sao quá vô tình.

Nó bắt đầu ngửi thấy một mùi hương dịu nhẹ, rất thơm. Kasumi thích chí hít

lấy hít để mùi hương thơm ấy mà không nghi ngờ gì. Không tự đặt câu hỏi tại sao nơi ngập tràn máu tanh này lại có hương thơm dịu đến thế. Nó bắt đầu mê dần vào giấc ngủ, không còn biết trời trăng gì nữa. Lúc đó một đám người trên ngọn cây lao xuống bế con bé đi.

Vừa tỉnh dậy, nó đã thấy mình đang nằm trong một căn phòng, đầu nó đau nhức dữ dội. Trước mặt nó, bóng một cô gái đang thất thần nhìn ra phía cửa sổ. Trông cô ấy rất quen nhưng nó lại không nhớ ra ai. Mái tóc xoăn xoăn, hung hung đỏ. Rồi cô gái đó quay lại, nở nụ cười mỉa:

- Kasumi, lâu rồi chúng ta không gặp nhau. Cô còn nhớ tôi chứ.

- Xin lỗi nhưng...tôi không biết bạn là ai.

- Cái gì??Misun đưa đôi mắt tròn tròn nhìn cô gái trước mặt.

- Cô có thật là Kasumi không đấy.

- Vângchính tôi...nhưng sao tôi lại ở đây

- Cô không nhớ gì hay thực sự cô không bik gì.

- Ý cô là sao. Hôm nay tôi có việc rất quan trọng.

- Lễ đăng cơ phải ko.

- Sao cô bik.

- Chính vì lí do đó mà cô phải ở đây.

- Là do Micact phải không?

- Không sai.

- Thế sao cô không giết tôi. Tôi đoán Micacy đã ra lệnh như vậy.

- Đúng. Sao tôi không giết cô nhỉ. Misun ngửa cổ lên trời cười vang, từ

khoé mắt hai dòng lệ tuôn trào. Vì tôi yêu Gasun. Tôi không hiểu bản

thân mik thua kém cô điểm gì mà Gasun không bao giờ dành tình cảm

cho tôi. Tôi vs anh ấy lớn bên nhau từ nhỏ, anh ấy luôn bảo vệ tôi. Từ

nhỏ tôi đã yêu anh ấy, bây giờ vẫn thế và sau này vẫn thế. Nếu tôi giết cô

liệu cuộc sống sau này của anh ấy liệu có hạnh phúc. Dù tôi rất hận cô.

- Hận tôi.

- Đúng. Vì cô đã cướp đi hai người quan trọng nhất cuộc đời tôi.

- Hai người...

- Gasun và chị Micacy

- Nhưng chị Kasama của tôi đâu. chị ấy có gặp nguy hiểm gì ko.

- Cô vẫn cố ý không hiểu hay do bản thân cô quá ngây thơ.

-

- Cô nghĩ một kẻ như Kasama lại dám đặt chân tới khu rừng, hơn nữa

lại chọn nơi nguy hiểm nhất.

- Vậy ý cô là.....

- Họ đều cùng một duộc vs Micacy mà thôi.

- Không thể nào...chị ấy ko thể.....

- Có thể, đây khi mà cô ta đã hứa sẽ có vị trí trong hoàng gia vampire.

Kasumi sững sờ, khuôn mặt trắng bệch đi.

Bạn đang đọc truyện Nữ Hoàng Vampire được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50

Bỗng... Một bàn tay chìa ra trước mắt... Kasumi ngẩng lên...

Giật mình! Là Misun đang đưa tay ra, tỏ ý muốn giúp nó. Mái tóc xoắn đỏ hung bay phấp phới trong gió, đôi mắt lục bảo u buồn, lạnh lùng, đáng vẻ kiêu ngạo, ích kỉ thể hiện rõ rệt. Quá khứ chợt ùa về...

Đầu nó nhức nhối, đau và khó chịu lắm. Hình ảnh nó chạm mặt Misun lần đầu tiên ở lớp học, hay hình ảnh nhỏ tức tối khi thấy nó được ngồi cạnh Gasun,... Tất cả như một thước phim quay chậm, dần hiện về trong tâm trí nó.

Sự thật... là giờ phút này đây... nó... đã nhớ lại tất cả!!! Tất cả những biến động, sóng gió mà 15 năm qua nó đã trải qua...!!!

- Cô... Misun...

- Đi với tôi chứ? Trở về và vạch mặt kẻ phản bội... - Cười nhẹ, Misun tiếp lời - Hứa với tôi, hãy làm anh ấy hạnh phúc... mãi mãi... nhé?

Gật nhẹ, cả hai sải bước nhanh ra khỏi khu rừng, tiến về phía chính điện hoàng cung, nơi lễ đăng cơ sắp diễn ra...

--- Hoàng cung, lễ đăng cơ ---

Mọi khâu chuẩn bị đã đâu vào đấy, tất cả các vampire có địa vị trên thế giới này đều đã tập trung đầy đủ ở chính điện, bây giờ tất cả chỉ còn chờ nhân vật chính mà thôi. Nhưng mà...

Đã hơn 45 phút trôi qua, Kasumi vẫn chưa xuất hiện. Gasun, Kito và chúa tể, cả 3 k ai là k giấu nổi vẻ lo lắng đang hiện hữu trên gương mặt.

Hai tiếng trôi qua...

Cả Gasun và Kito đều đã mất kiên nhẫn, huy động mọi người và đoàn ngự lâm quân tản ra đi tìm Nữ hoàng. Chính điện bây giờ vắng tanh, sâu trong cánh gà chỉ còn thấp thoáng bóng 3 người - "kẻ mà ai cũng biết là ai đấy"

- Thấy chưa, Kasama? Anh đã nói chúng ta sẽ thành công... - Kahanda lên tiếng hiềm độc, kèm theo đó là một nụ cười nhếch mép khinh khinh.

- Phải. Anh hai, một kế hoạch thật hoàn hảo... Rồi em sẽ trở thành Nữ hoàng thay thế nó, ha ha ha!!! - Kasama lớn tiếng cười, giọng mỉa mai, k ngừng bôi nhọ hình ảnh người em gái song sinh.

Micacy im lặng. Cô trầm ngâm, ngoài mặt có vẻ điềm tĩnh nhưng trong lòng thì đang nổi sóng.

"Kasumi, chị xin lỗi... Có phải chị đã sai khi chọn người ra đi là em chứ k phải con hồ ly tinh hiềm độc Kasama kia k hà em...???"

Rồi k biết tự lúc nào, những giọt nước mắt nóng hổi đã thi nhau lăn dài trên má cô.

"Kasumi Royal, chị đã quyết định. Chị sẽ thú nhận tất cả với chúa tể và ông nội. Chị sẽ trả thù cho em, bằng mọi giá!" - Mím cười, Micacy lãnh đạm bước ra ngoài, bỏ lại hai người anh, chị vô tâm kia lại. Rồi sẽ có một ngày, Micacy Hawa này cho tất cả các người biết rằng, động đến Angel của ta, k phải chuyện dễ.

--- Trở lại với Misun và Kasumi ---

Sau một hồi chạy maratông mệt rã, cả hai cuối cùng cũng ra khỏi khu rừng. Dẫn Kasumi ngồi xuống phiến đá nghỉ ngơi, Misun tiến đến, ẩn mình bên một cây đại thụ, rút trong ngực áo ra một sợi dây chuyền pha lê đỉnh đá lấp lánh, dưới ánh nắng tỏa hương hoa hồng dịu mát. Đung đưa sợi dây qua lại dưới ánh mặt trời, cuối cùng trên mặt những viên pha lê cũng đã hiện ra những kí tự trong bảng chữ cái Latin.

"S"...

"A"...

"K"...

"A"...

"S... A... K... A..." - Là "SAKA" - tên của vị Nữ hoàng khai sáng gia tộc mà dòng họ vampire của cô hằng tôn kính. Tên của vị Nữ hoàng huyền thoại...

Miết nhẹ tay lên dòng chữ có khắc tên của bậc trưởng bối, miệng Misun không ngừng đọc một câu thần chú không rõ nghĩa...

Một lúc sau...

Bầu trời nổi đông, gió đông kéo đến, tạt vào mặt lá của cây đại thụ mà Misun đang đứng, thổi tung mái tóc đỏ hung của cô nàng và cả mái tóc xanh thiên thanh của Kasumi. Nó hoảng hồn,赶紧 chặt mình vào phiến đá để tránh từng đợt gió, Misun cũng cố nép mình vào thân cây đại thụ kia, tay vẫn mân mê mặt dây chuyền pha lê đỉnh đá.

Gió dần dần, dần dần thổi nhẹ hơn, rồi mất hẳn.

Cả hai cùng ra khỏi chỗ nấp. Giờ đây, trước mặt họ là những dải cầu vồng sắc sỡ muôn màu, ẩn hiện đâu đó thân ảnh một người...

Ánh bạch kim chói lòa tỏa ra từ mái tóc, đôi mắt xanh lơ, sâu thẳm hút hồn, cả người toát ra khí chất đế vương cao quý...

Kìa, người đang hiện diện trước mặt họ, là Saka - người đã khai sáng ra gia tộc vampire!

--- Lễ đăng cơ ---

Micacy cuối cùng đã tập hợp được đông đủ mọi người lại. Bây giờ, tất cả mọi người, ai cũng mong muốn biết kẻ chủ mưu là ai. Và...

- Các vị, tôi là Micacy Hawa, sau đây tôi có một số bằng chứng để có thể buộc tội hai kẻ, mà theo như mọi người, thì hai kẻ đó chính là hai trong 3 đáng tối cao nhất sau này, sau Nữ hoàng! - Ngừng một chút, cô tiếp - Tôi không biết mọi người có tin tôi hay không, nhưng Kito, Gasun, phiên hai vị hãy tìm xem, trong đám đông quan chức này... **AI LÀ NGƯỜI VẮNG MẮT!!!**

Đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Micacy, cuối cùng, Kito và Gasun đành bất lực nhận lời. Giờ đây, việc họ quan tâm và lo lắng nhất chính là "Kasumi đang ở đâu? Thế nào? Và có sao không?!"

Chỉ có điều...

"Rầm!!!"

Vừa mới đưa mắt quan sát vài vòng quanh chính điện, họ đã bị một âm thanh với tầng số vol 100 thu hút sự chú ý...

3 bóng người đi vào... Micacy, chúa tể, Gasun, Kito và trưởng lão Maoshirow của tộc Hawa không hẹn mà cùng đứng bật dậy... Kahanda và Kasama phía sau hậu trường len lén nhìn ra cũng đều thất kinh!

Misun với mái tóc đỏ hung kiêu ngạo, đôi mắt lục bảo sâu thẳm như xoáy sâu vào tâm can người khác, vừa bước vào đã đưa ngay thân ảnh Micacy trên bục cùng Kahanda và Kasama sau cánh gà làm trung tâm nơi đây mất...

Kasumi theo sau, làn sóng màu thiên thanh tung bay phấp phới trong gió, đôi mắt âm băng đến cực độ khiến ai nhìn vào cũng phải rùng mình...

Rồi tiếp sau, một nhân vật mà tất cả vampire, không ai có thể quên được...

- Chủ nhân! - Các tộc trưởng, trưởng lão và cả chúa tể hay con cái hoàng tộc, tất cả đều bàng hoàng khi nhìn thấy gương mặt ấy.

Làm sao họ có thể quên... Nữ hoàng của họ, Thánh nữ muôn đời trong lòng các công dân vampire? Người mà họ đã khóc hết nước mắt tiễn đưa sang thế giới bên kia, sau trận chiến kỉ nguyên đẫm máu tranh giành sự sống với con người?

Đôi mắt xoáy sâu vào tâm can từng người, bất chợt dừng lại trước bóng dáng Kahanda và Kasama đang len lút... Đám đông tách ra nhường

đường cho cả 3, rồi chợt chết sững khi thấy hai kẻ mà cả 3 người đều đồng loạt dừng lại trước mặt chính là hai người con lớn của chúa tể gia tộc Royal - Kahanda và Kasama Royal!

Một nụ cười mỉa hiện ra rõ rệt trên khóe môi Saka, giọng lạnh như băng dồn dập chất vấn:

- Ra vậy... Thật k ngờ... - Dừng lại vài phút, đôi mắt đáng tối cao thấp thoáng ý cười nhạo, khinh bỉ - Ngày ấy, ta đã cứ nghĩ rằng chỉ có con người mới có thể độc ác mà chà đạp đồng loại mình như thế. K ngờ... Ngay chính em ruột mà các người cũng k tha! Ta thật sai lầm khi chọn người làm cái bóng cho con bé, Kasama ạ! - Thở dài, Saka tiếp tục, nhưng ánh mắt bây giờ thật khác ban nãy, nó u buồn và lãnh đạm chứ k còn vẻ khinh khỉnh nhìn đối phương như trước - Ngay từ khi mới sinh ra, số mệnh đã chỉ định con bé là hậu duệ của ta, và hai người thì là vampire bảo hộ cho con bé. Nhưng ta lại k thể tin, chính các người mới chính là kẻ đã đang tâm đẩy con bé vào chỗ chết...

Khán phòng chính điện giờ đây im ắng đến lạ thường, tưởng chừng tất cả có thể nghe rõ tiếng thở và tiếng tim đập của nhau, nhưng sự thật luôn phủ phàng...

"Ba!!!" - Misun tiến tới giáng vào mặt Kasama một cái tát. Máu từ khóe miệng chảy ra, lênh láng.

Saka tiến tới, từng bước... từng bước... K nhanh cũng chẳng chậm, dùng đế của chiếc giày cao gót 10 phân nhọn hoắt giẫm thẳng lên đầu nhỏ, chẳng màng đến tiếng hét thê lương xé toạc bầu không khí của cô bé, đôi mắt tròn to hết cỡ của Kahanda, chúa tể và mọi người cùng cái nhếch môi khinh khỉnh của Misun, đôi mắt im ắng, phẳng lặng như tờ của Micacy và Kasumi...

Tiếng gió gào thét rung chuyển cả đất trời, để lại một mảng hoàng cung với không khí âm u đầy chết chóc.

Ngày hôm nay, Kahanda vì đột quỵ mà chết k nhắm mắt, còn Kasama lại chết trong sự đau đớn tột cùng và cái nhìn bất lực của tất cả, kể cả anh hai nhỏ...

Ngày hôm nay, Nữ hoàng trở về, vampire chết nhiều vô kể... Và tất nhiên, 98% đều là tham quan và những kẻ xấu xa, độc ác...

Ngày hôm nay, máu chảy thành sông, mở đầu cho một thời kì mới của loài vampire... Máu và nước mắt... từ nay, sẽ là thứ gột rửa tội ác và tâm hồn của mỗi vampire...

6 năm sau... Chính điện hoàng cung... lễ đăng cơ một lần nữa được tổ chức...

Nữ hoàng mới giờ đây là Kasumi - hậu duệ của bậc tiền bối Saka. Sự đăng quang của nó hứa hẹn một hạnh phúc mới sắp bắt đầu...

Bạn đang đọc truyện Nữ Hoàng Vampire được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.